

PRESS CLIPPING

Среда 01.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ УГОВОРИ ЗА СТАМБЕНО РЕШЕЊЕ

Данас, Датум : 1.7.2010, Страна : 18

Помоћ избеглима и интерно расељеним лицима у Зрењанину

Зрењанин - Градоначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу за побољшање услова становања за 15 избеглих и интерно расељених породица на подручју града Зрењанина.

Бесповратна средства, у износу од 2.625.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице Србије, док је градска управа издвојила 200.000 динара.

На оглас за доделу грађевинског материјала јавиле су се 94 породице. Комисија за доделу помоћи одлучила је да 13 породица добије помоћ за адаптацију кућа, а две за завршетак започете градње.

У протеклих годину дана на територији Зрењанина, за побољшање услова становања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице доделио је у два конкурса укупно 4.125.000 динара, чиме је решено стамбени питање 12 породица.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ ЛИЦИМА

Грађански лист, Датум : 1.7.2010, Страна : 16

Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу расписала је оглас за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу за решавање стамбених питања избеглица и интерно расељених лица на територији општине Рума. Захтев за доделу помоћи са свим потребним обрасцима преузима се у Одељењу за друштвене делатности општине Рума, а рок за подношење захтева је од 28. јуна до 19. јула, до 14 сати.

ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ ЗАМРО

Куир, Датум : 1.7.2010, Страна : 4

Комесаријат за избеглице

ГРАЧАНИЦА - Координатор Комесаријата за избеглице задужен за Косово и Метохију Драган Велић изјавио је јуче да је повратак расељених лица у покрајину последњих година потпуно замро и да се вратило само један проценат расељених и избеглих особа.

Велић је рекао да се од око 200.000 расељених у централном делу Србије и око шест хиљада унутар покрајине до сада вратило свега две хиљаде Срба, што је око један одсто.

- На територији Космета има 17 колективних центара и, осим Комесаријата за избеглице Републике Србије и Министарства за КиМ, овим људима нико не помаже -

рекао је Велић и додао да ће расподелом кућа у Новом Бадовцу на централном Косову многим од њих бити решен проблем трајног збрињавања.

„СРБИЈИ ФАЛИ ВОЉЕ ЗА ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЈУ”

Дневник, Датум : 1.7.2010, Страна : 2

ПРЕДСТАВНИЦИ САВЕТА ЕВРОПЕ У СКУПШТИНИ ВОЈВОДИНЕ

Известиоци Конгреса локалних и регионалних власти Савета Европе Кристофер Њубери и Од Арилд Квалој боравили су јуче у Скупштини Војводине где су се срели с председником Шандором Егерешим и потпредседницом Мајом Седларевић.

Циљ њихове тродневне посете Србији је израда извештаја о стању локалне и регионалне демократије у нашој земљи, који ће бити представљен на пленарној седници Конгреса. Говорећи о раду и надлежностима Покрајине и локалних самоуправа, председник Егереш је истакао да, и поред принципијелног става демократских снага у Републици Србији о регионализацији и децентрализацији земље, и даље недостаје јасно изражена политичка воља и конкретни кораци да би се ови процеси убрзали.

– Усвајање Статута Војводине је значајан први корак у овом правцу, али он сигурно није довољан. За његову пуну реализацију и преузимање свих надлежности које Статут предвиђа, неопходно је донети и законе о имовини и финансирању Покрајине и локалних самоуправа – истакао је Егереш, и додао да се не сме дозволити да нове надлежности Покрајине, као и веће ингеренције градова и општина, остану само „слово на папиру”. Одговарајући на питања чланова гостујуће делегације, председник Скупштине АПВ рекао је да покрајинска администрација и администрације локалних самоуправа негују партнерске односе, засноване на међусобном уважавању и помоћи. Егереш је говорио и о значају доношења, како је нагласио, најевропскијег закона који Србија тренутно има – Закона о националним саветима националних мањина, као и о важности избора за националне савете који сада морају да преузму одговорност за будућност очувања идентитета националних заједница.

Потпредседница Скупштине АП Војводине Маја Седларевић указала је на настојања покрајинске администрације да програмима и кроз институционалну подршку пружи помоћ најугроженијим социјалним групама у Покрајини, попут ромске популације и расељених и избеглих лица.

Ово је први мониторинг Конгреса локалних и регионалних власти СЕ од потписивања Европске повеље о локалној самоуправи 2007. године. Известиоци Конгреса Квалој и Њубери обилазе Београд, Нови Сад и Нови Пазар. Након посете, извештај ће бити достављен Институционалном комитету Конгреса. По речима директора Центра за регионализам Александра Попова, задатак представника Конгреса локалних и регионалних власти СЕ је да провере колико је овлашћења, не само формално већ и суштински, пренето на локалне органе власти.

PRESS CLIPPING

Петак 02.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 2.7.2010, Страна : 3

КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа Крагујевца објавила је јавни оглас за избор корисника за доделу помоћи расељеним лицима са Косова у куповини и донацији кућа са окућницом. За реализацију тог пројекта Комесаријат за избеглице обезбедио је 3,5 милиона динара, а Крагујевац 175.000 динара. Заинтересовани документацију треба да предају до 25. августа Служби за заштиту избеглих у улици Цара Лазара број 15.

АЗИЛАНТИ СТИЖУ С ЈУГА

Вечерње Новости, Датум : 2.7.2010, Страна : 5

ПУН КАПАЦИТЕТ ЦЕНТРА ЗА ТРАЖИОЦЕ АЗИЛА У БАЊИ КОВИЉАЧИ

Пребегли Авганистанци лако би могли да стигну до Србије

БРОЈ азиланата у Србији могао би у наредном периоду значајно да се повећа. Недавно је у Грчку, илегалним путевима, стигло 15.000 азиланата из Авганистана. Многи од њих могли би да пребегну у Србију. Јер, одавде су на корак ближе западној Европи, која им је коначни циљ.

На овај проблем упозорио је недавно Владимир Цуцић, комесар за избеглице, на регионалном скупу “Избегла и интерно расељена лица у Србији 2010 - Прилике и ограничења”, организованом на Златибору.

Засад не постоји план где ће бити смештени тражиоци азила ако заиста успеју да са југа дођу до Србије. Наша земља има једно прихватилиште - Центар за тражиоце азила у Бањи Ковиљачи.

- Капацитети су скоро попуњени. Да бисмо били припремљени, требало би на располагању да имамо још један објекат - рекао је Цуцић.

У Центру у Бањи Ковиљачи могу да се сместе 84 особе. Тренутно, према речима Ивана Гергинова, помоћника комесара за избеглице, тамо је 76 особа.

Од када је објекат у Бањи Ковиљачи добио намену за смештај тражилаца азила, кроз њега је до краја прошле године прошло 516 особа. До данас, било их је више од 600. Гергинов објашњава да их је било највише из Авганистана - 198 особа. Смештено је и 25 тражилаца из Палестине, 19 из Обале Слоноваче, 17 из Сри Ланке, 14 из Ирана, 13 из Грузије... Сви ови људи, осим смештаја и хране, добију одећу и обућу и другу помоћ.

Како је проблем азиланата заједнички за све државе региона, већ пет година постоји и МАРПИ иницијатива, у коју су укључене: Србија, Хрватска, БиХ, Македонија, Црна Гора и Албанија.

Антрфиле : РЕКОРДЕРИ

ПРВИ по броју тражилаца азила у целом свету управо су држављани Авганистана. Само протекле године у развијеним земљама азил је затражило скоро 27.000 људи.

PRESS CLIPPING

Субота 03.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МАЛТА РАТИФИКОВАЛА ССП Политика, Датум : 3.7.2010, Страна : А6

После Шпаније и Малта је ратификовала Споразум о стабилизацији и придруживању ЕУ са Србијом. Министар спољних послова ове земље Тонио Борг, који је јуче боравио у Београду, предао је српском колеги „копију инструмента ратификације” и поручио да Србија и даље може рачунати на пуну подршку Малте на путу ка ЕУ.

То је иначе први споразум који су две земље потписале након 20 година, чиме се, како је рекао министар Борг, отвара ново поглавље у односима Србије и Малте.

Госта из Малте примили су и председник Србије Борис Тадић, премијер Мирко Цветковић и министар полиције Ивица Дачић, преносе агенције. Током разговора са председником Тадићем, како је саопштено из његовог кабинета, било је речи о односима двеју земаља, европским интеграцијама Србије и могућностима продубљивања економске сарадње.

Министри Борг и Дачић потписали су протокол о спровођењу реадмисије. Они су указали на неопходност продубљивања полицијске сарадње двеју земаља и најавили отпочињање разговора о потписивању споразума о полицијској сарадњи у борби против организованог криминала и тероризма. Према Дачићевим речима на Малти живи око 4.000 српских држављана, што је један одсто од укупног броја становника у тој земљи.

ДОДИК: РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ МОЈ ЖИВОТНИ АНГАЖМАН Политика, Датум : 3.7.2010, Страна : А2

Бањалука, 2. јула – Република Српска је суштина мога политичког и животног ангажмана и због тога сам прихватио да на октобарским изборима будем кандидат за њеног председника, изјавио је данас новинарима у Бања Луци републички премијер и лидер Савеза независних социјалдемократа Милорад Додик.

„Институција председника Републике Српске у периоду који је пред нама биће највише у одбрани њених интереса. Пре свега, мислим на уставне промене које жестоко најављују странци и ми ћемо учинити све да прекинемо праксу да они овде одлучују уместо нас. Република Српска је за нас гаранција безбедности и она је неуништива”, рекао је Додик и додао „да без јаких институција нема ни јаке Републике Српске”.

Додик се осврнуо и на Предлог закона о попису становништва који је прекјуче усвојен у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.

„За СНСД овај закон је неприхватљив и ми ћемо у Дому народа гласати против њега, и тиме га ставити ван снаге. Суштина нашег незадовољства је у одредби да се до потпуног спровођења Анекса 7. Дејтонског споразума – потпуног повратка избеглих и расељених –за расподелу власти користи попис из 1991. године”, казао је Додик.

Он је рекао да Устав БиХ није предвидео да попис из 1991. буде основа учешће у власти конститутивних народа, већ су тај принцип наметнули странци „који у БиХ силу примењују годинама и домаћи полтрони који су се те силе бојали”.

„Ако би се власт делила према попису из 1991. године, озбиљно би био угрожен принцип ентитетског гласања, најснажнији механизам за заштиту интереса Републике Српске на нивоу заједничких органа БиХ. Жао ми је што посланици Српске демократске странке и Партије демократског прогреса, који су гласали за овај закон, нису разумели нашу аргументацију, нити су схватили у какву опасност доводе РС нарушавајући баланс успостављен Дејтонским споразумом на којем почивају оба ентитета”, нагласио је Милорад Додик.

PRESS CLIPPING

Понедељак 05.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 5.7.2010, Страна : 11

ЗРЕЊАНИН: Градоначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу за побољшање услова становања 15 избеглих и интерно расељених породица на подручју града.

Бесповратна средства за тај пројекат, у износу од 2.625.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице Србије, док је градска управа издвојила 200.000 динара. На оглас за доделу грађевинског материјала јавиле су се 94 породице. Комисија за доделу помоћи одлучила је да 13 породица добије помоћ за адаптацију кућа а две за завршетак започете градње.

У протеклих годину дана на територији Гада Зрењанина, за побољшање услова становања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице доделио је у два конкурса, укупно 4.125.000 динара.

КАКО РАЗГОВАРАТИ СА АЛБАНЦИМА

Политика, Датум : 4.7.2010, Страна : А6

Ивана Анојчић

И после погибије Месуда Џековића у терористичком акту у Косовској Митровици јасно је да Срби и Албанци морају да разговарају. То „Морамо да разговарамо” изговарају политичари оба народа, али тему разговора одређују сасвим различито. Београд и Приштина разговарали су и током агресије НАТО-а, па је чак државна телевизија усликала Ибрахима Ругову у Београду.

Потом су Албанци и Срби разговарали од јануара 2006. до децембра 2007. године. Слободан Самарџић, потпредседник ДСС-а, сећа се: „Од лакших питања на дневном реду је била децентрализација, статус је остављен за касније.

Децентрализација је давала важна права Албанцима. О статусу се разговарало на највишем нивоу а Марти Ахтисари је рекао да га не интересује компромис, већ хоће само коначно решење. Следеће године су настављени преговори у Бечу, када није усвојен ниједан од 580 амандмана српске стране. Дошло је и до нове фазе у преговорима са америчко-европско-руском тројком и ту се разговарало о статусу, али се није дошло до решења. Завршило се Ахтисаријевом надгледаном независношћу.”

Душан Јањић, из Форума за етничке односе, објашњава да ова влада вуче континуитет с претходном. „Министар спољних послова Вук Јеремић био је координатор са Самарџићем. Преговарало се лоше и блокиран је процес. Нова влада није разговарала, али на пролеће је било неколико разговора о несталим лицима. Преговори су вођени преко посредника, Питера Фејта, и они су били релативно редовни, сваке недеље. Разговарало се с помоћницима и чиновницима. Преговори око визне либерализације подигнути су на виши ниво, али опет преко посредника.”

Да ли је било контакта званичника с једне и друге стране који су били ван видокруга јавности?

Самарџић каже: „Не апсолутно. Било је трећеразредних понуда, 'балона' да би Албанци можда прихватили поделу”. Јањић је ту скептичнији. Каже да је израелска фирма са седиштем у Београду радила Тачију изборе, а да су његова странка и ДС чланице Интернационале. „Ту је сигурно било комуникације, али не и организованих разговора. Било је ту разних међународних представника, лобирања после одлуке да Међународни суд правде оцени независност Приштине. Лобира се и за разговоре о статусу.”

А да ли званична Србија треба да разговара са званичном Приштином? Владислав Јовановић, амбасадор у пензији, каже да пошто је Косово производ Америке треба с њима да разговарамо. „Зоран Ђинђић је кренуо да с њима разговара 2002. године. Треба рашчистити да ли желе пријатељство с нама или независно Косово. Још није сасвим касно за разговоре с њима.” Самарџић каже да не треба јер би то било признавање Косова.

О чему би Београд и Приштина требало да разговарају?

Јовановић подсећа да имамо шест области о којима би требало да разговарамо. „О свему томе може да се разговара, али не и о статусу јер је то клизав терен.” Јањић каже да има хиљаде питања и докумената из свакодневног живота о којима се може разговарати: од права уласка у Србију, проласка аутомобилима кроз Србију с косовским таблицама, повратку, одузетој имовини. Јањић каже: „Треба да се разговара о свим питањима, али да се преговара само о техничким питањима. Не треба тражити разговоре о статусу, то је ризик за још горе решење од садашњег које је блокирано”. Самарџић каже да би и разговор о техничким питањима био признавање независности.

Значи ли онда да би сусрет Тадића и Сејдијуа, који је у интервјуу „Политици” предложио Томислав Николић, био фактичко признавање Косова? „Био би. Не би се тако звало али то би било то. Чак и да сусрет са Сејдијуом буде на нивоу као с приватном личношћу, Албанци би га представили као званичан”, каже Јовановић. И Јањић каже да би, ако би се то тумачило као службени разговор. „Протокол не би смео да буде исти као када се састају државници. А с друге стране ако је Косово део Србије како је могуће немати контакт са својим држављанима.” Самарџић каже да је признање процес, а не чин и да је растегнуто на време.

А да ли уместо Београда и Приштине о статусу Косова треба да разговарају Москва и Вашингтон, што такође предлаже Николић?

„Страхобална идеја, као комета. То су идеје из малог прста. Није за коментар. Нико није луд да преговара у туђе име. За Москву би то зависило од тога шта Београд хоће а за Вашингтон је ствар завршена. И за једне и за друге је ствар беспредметна”, каже Самарџић. Јовановић сматра да се тако опет стављамо другима у руке. „То је погрешно. Америка је дуго планирала политику за Косово и ми с њима треба да отворимо карте. Као велика сила они би се окренули и направили неку врсту компромиса. Они не би вратили Косово али би могла да буде деоба или унија. Неку варијанту могу да смисле. Треба показати да не могу свашта да чине с нама. Садашњом политиком незамерања нисмо много учинили.” Јањић каже да ће то на крају бити решење, јер смо то већ предали Москви. „Али, зашто би Москва водила технички дијалог с Вашингтоном?”, каже он.

PRESS CLIPPING

Уторак 06.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗЛОЧИН ОРИЋА ОСТАО НЕКАЖЊЕН

Правда, Датум : 6.7.2010, Страна : 9

ОБЕЛЕЖЕНА ГОДИШЊИЦА СТРАДАЊА СРПСКИХ ЦИВИЛА КОД СРЕБРЕНИЦЕ

СРЕБРЕНИЦА / БРАТУНАЦ – Служењем парастоса, полагање цвећа и паљењем свећа на спомен обележјима и гробљима у разореним српским селима Крњићи у општини Сребреница и Загони (општина Братунац), као и на војничком гробљу у Братунцу, јуче је обележена 18. годишњица страдања 38 српских цивила, које су убили припадници муслиманских оружаних снага под командом Насера Орића.

У нападу 5. јула 1992. на небрањена српска села у Крњићима је убијено 24, а у Загонима 14 Срба, међу којима је било највише жена, деце и стараца, који нису успели да побегну. У Крњићима је тада убијен и свештеник Бобан Лазаревић, непокретни 80-годишњи Васо Парача, који је био први учитељ у том селу, директор школе Рада Тримановић, као и још осам жена, које су запаљене у кућама. Све куће у та два села су опљачкане, разорене и запаљене.

У Крњиће се од 40 породица, колико је живело пре рата, вратила само једна српска породица. Тела убијених Срба из Загора су сахрањена на неколико локација, а посмртни остаци Михаила Михаиловића још нису пронађени.

За тај злочин, као и за све друге злочине почињене над Србима на подручју Сребренице и Братунца током ратних 1992. и 1993. године – када је убијено 1.500 српских цивила – нико досад није осуђен, а Хашки трибунал је Орића 3. јула 2008. ослободио оптужнице, наводећи да није било доказа за његову командну одговорност.

Антрфиле : Петровдански покољ

Напади на Загоне понављани су неколико дана да би снаге под Орићевом командом на Петровдан, 12. јула, 1992. године, упале и извршиле још један масакр у том, као и у селима Залазје, Сасе и Биљача, где је на најсвирепији начин убијено 69 српских цивила и војника. Јединице под командом Орића су током 1992. и 1993. на подручју Сребренице и Братунца разрушиле свих 156 српских села и заселака, у којима су убили више од 1.500 српских цивила, подсетили су организатори парастоса.

ВЕРИЦА КАЛАНОВИЋ МИНИСТАРКА ЗА НАЦИОНАЛНИ ИНВЕСТИЦИОНИ ПЛАН

Пресс, Датум : 6.7.2010, Страна : 6

„Развојем инфраструктуре у источној Србији требало би задржати становништво и вратити оне који су отишли из тог дела наше земље“

СУСРЕТИ СА КЛИНТОНОМ И РУГОВОМ

Правда, Датум : 6.7.2010, Страна : 9

ЕКСКЛУЗИВНО: ПОЗАДИНА УМИРОВЉЕЊА ЕПИСКОПА РАШКО-ПРИЗРЕНСКОГ

Данас „бранитељи“ владике Артемија преко антицрквених сајтова и коришћењем заборава као методом покушавају да „оперу“ његову дипломатску биографију у најтежим годинама косовско-метохијске историје. Посета потпредседника САД Џозефа Бајдена Дечанима послужила им је да братство ове светиње са моштима светог краља Стефана Дечанског, у сврху даљег „прања“ дипломатске биографије владике Артемија, богохулно прогласе за „други Бондстил и бастион антисрпства“, а читаву Цркву клеветнички за наводну „издају православља и Косова и Метохије“, пошто је Сабор одобрио ту протоколарну посету. У посао прања биографије се, својом забраном да Бајден, након посете Београда, посети и Дечане, укључио и владика Артемије, заборављајући кога је све он примао по манастирима током претходне деценије.

Срби имају право да буду против Бајдена, али немају право да не буду исконски Срби у светињама. Они имају право и треба да изразе своје протесте због америчког признања лажне косовске независности, али се то не ради у манастирима. Не чуди ме што то не знају они којима је Црква само „национална институција“. Чуди ме да то намерно превиђају неки који су деценијама у мантији. Гостопримство представља једну од одлика Срба, без обзира на то ко је и одакле је гост. И ко од нас свештеника има право некога да врати са прага светиње у којој служи уколико не ремети основна правила реда, која важе за све посетиоце без обзира на веру, нацију, политичко опредељење или расу.

Са којим је моралним правом владика Артемије, који је после бомбардовања дочекивао Медлин Олбрајт у Грачаници, могао да буде против Бајденове посете која се разликовала од посете Медлин Олбрајт са којом је владика Артемије одржао више састанака него што се саветовао са својом браћом епископима око, на пример, потписивања Меморандума о обнови цркава са Заном Крејзију на Видовдан 2004. године.

Не памти се да је неки српски епископ имао толико сусрета са америчким председником и највишим функционерима Америке, НАТО савеза и земаља Европске уније као што је случај са владиком Артемијем. Очевици сведоче да је владика Артемије чак и без најаве могао да буде примљен у врху Клинтонове и Бушове администрације. Чини се да је некако пао у заборав сусрет владике Артемија са Клинтоном 23. новембра 1999. г. на приштинском аеродрому.

Дакле, после екуменског сусрета владика Артемија и Лаврентија са кардиналом Шенборном, рабином Шнаером, бискупом Сопијем и муфтијом Морином, а свега неколико месеци након завршетка бомбардовања и изгона Срба, владика Артемије се срео и са Клинтоном. Сусрет се догодио у време прве Клинтонове посете Косову и Метохији када су га Албанци дочекали „као ослободиоца Косова“!

Са њим је дошла Медлин Олбрајт, али и његова кћерка Челзи. Клинтон није одржао посебне састанке са Србима и Албанцима. На том састанку су, поред владике Артемија, присуствовали и протосинђел Сава (Јањић) и Момчило Трајковић, као и Ибрахим Ругова, Хашим Тачи и Ветон Сурои. Разговарано је о могућности повратка владике Артемија и Трајковића у Прелазно веће Косова, на чијем се челу налазио Бернар Кушнер. Протоколарни пријем Џозефа Бајдена у Дечанима није исто што и политички састанак са Билом Клинтом, Медлин Олбрајт и Албанцима на аеродрому. Владика Артемије је, према сведочењу његових сарадника, најпре одбио да се врати у тзв. Кушнерову привремену администрацију. Став је након разговора и обећања Медлин Олбрајт врло брзо промењен.

Протојереј мр Велибор Џомић

PRESS CLIPPING

Среда 07.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НЕВОЉНИЦИМА 100 МИЛИОНА

Вечерње Новости, Датум : 7.7.2010, Страна : 5

РЕПУБЛИЧКА ВЛАДА ИЗДВОЈИЋЕ СРЕДСТВА ЗА ПРВУ ПОМОЋ УГРОЖЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Новац у случају пожара, одрона, изненадне здравствене угрожености...

ПОРОДИЦЕ којима се деси изненадна несрећа, а не пронађу начин да се саме са њом изборе, моћи ће да рачунају да помоћ Министарства рада и социјалне политике. Први пут ће се у планирању буџета „убацити“ и ставка за „ургентна давања онима који се нађу у ризику“ иза то ће се до краја године издвојити 100 милиона динара.

- Људима се дешавају разне ситуације које их доведу до драстичног осиромашења, а Министарство рада није имало законску могућност да додели новац онима којима је неопходан - објашњава Љубомир Пејаковић, специјални саветник министра Расима Љајића. - За такву помоћ била је задужена локална самоуправа.

Било је примера да се десеточланој породици одрони део куће и они остану без крова над главом, а општина нема новца да им помогне. У том би случају децу требало одвести у неки смештај што је лошије него дати новац породици да се скући.

Без обзира на то да ли је у питању клизиште, поплава, пожар, угрожено здравље или претња од драстичног осиромашења, у Министарству кажу да ће новац бити обезбеђен. Још, међутим, нису прецизирани критеријуми. Извесно је да ће се новац делити преко локалних центра за социјални рад. Састављачи овог документа пошли су од претпоставке да ће се они које погоди нека невоља најпре обратити социјалном раднику у својој општини.

На адресу Министарства рада и социјалне политике, иначе, свакодневно стижу молбе за помоћ. За већину, ипак, одговора у кратком року нема и потребан је ангажман осталих институција.

Антрфиле : СТИЖЕ ПОМОЋ

САМО последњих година Министарство рада и социјалне политике је помогло многим угроженим породицама, а све акције испратио је и наш лист.

Обезбеђене су стипендије за Јовану и Луку Булатовић, успешне спортисте и талентоване ученике специјалне школе за децу оштећеног вида „Вељко Рамадановић“, уручена је неопходна опрема за четворочлану породицу Тодоровић. **Помоћ је уручена и породици Тинтор која живи у избегличком кампу у Крњачи.**

ДАЧИЋ И РУМУНСКИ МИНИСТАР О ЈАЧАЊУ ПОЛИЦИЈСКЕ САРАДЊЕ

Данас, Датум : 7.7.2010, Страна : 5

Букурешт - Министри унутрашњих послова Србије и Румуније, Ивица Дачић и Василе Благеа, сагласили су се јуче о неопходности унапређења полицијске сарадње у борби против криминала, кријумчарења људи и наркотика и шверца цигарета и најавили потписивање протокола о реадмисији.

БЕНКОВЧАНИ БЕЗ НЕПОДОБНИХ

Политика, Датум : 7.7.2010, Страна : А24

Саво Штрбац, председник Информационо--документационог центра „Веритас“

У Шимановцима, код Београда, у хотелу „Европа“, одржано је недавно (19. јун) Завичајно вече Бенковчана, у организацији невладине организације „Бенковчани и пријатељи“, на којој је присуствовало више од хиљаду људи.

Иако нисам био на овом скупу, имам потребу да нешто кажем тим поводом, и то: зато што сам и сам Бенковчанин, зато што сам консултован од организатора у току припрема скупа и зато што су ме многи Бенковчани пре одржавања ове манифестације питали да ли ћу присуствовати, а после зашто нисам присуствовао.

Неколико месеци пре одржавања манифестације, организатори су ми изложили концепцију „завичајне вечери“: хоћемо да то буде другачије од свих досадашњих сличних окупљања Крајишника у избеглиштву, тако што ћемо на скуп позвати и Хрвате из Бенковца, хрватског амбасадора у Београду и репрезентативне представнике Срба у Хрватској. А да би све протекло у најбољем реду, на скуп нећемо позвати поједине бенковачке Србе (неке и именујући) који би могли, својим присуством или наступом, иритирати или повредити осећања присутних бенковачких Хрвата, односно хрватског амбасадора у Београду.

На овакву концепцију окупљања Бенковчана реаговао сам на следећи начин: Бенковчани, и Срби и Хрвати, треба да се окупљају првенствено у Бенковцу, њиховом завичају; на ваш позив ће се одазвати само они бенковачки Хрвати који на било који начин не партиципирају у власти; хрватски амбасадор у Србији представља хрватску државу која нас је протерала и која нам, и петнаест година по завршетку рата, ускраћује имовинска и стечена права, па ваш позив амбасадору има велику политичку тежину.

Морам признати да ме је највише погодила најављена селекција Срба. Био сам учесник на више сличних окупљања Крајишника и у Србији и Републици Српској и у Аустралији (где тренутно има највише Бенковчана), али нико до сада није правио селекцију међу својим сународницима.

Заиста нисам могао себе замислити на скупу на којем намерно, по унапред направљеном списку, није дозвољен приступ неким бенковачким Србима само због тога што су у последњем трагичном грађанском рату обављали одређене функције у Крајини. Због тога сам организаторима рекао да немам ништа против да господин Купрешак (хрватски амбасадор у Србији), или било ко од бенковачких Хрвата или било који представник било које нације присуствује скупу Бенковчана, нормално, уколико то заиста желе, али без селекције међу својим сународницима и суграђанима. Организатори су игнорисали моје примедбе. Завичајно вече је одржано. Главни гости су били амбасадор Купрешак и потпредседник хрватске владе господин Узелац. Реакције су различите, као што се и могло очекивати; већина оних који су присуствовали реагују као Гага на сајту „Бенковачко гувно“:

„Емоције, загрљаји, сусрети, одушевљења... сви са истим циљем, а то је Бенковац... несебична љубав према том граду огледа се у свим Бенковчанима... Овај скуп има велике шансе да постане традиција, у нади да ће се овакви сусрети организовати и у Бенковцу.”

Да, заборавих рећи да је идеја организатора и била да их догодине позову у Бенковац на сличан скуп. Дај Боже да тако и буде. Поменута Гага каже и ово:

„Показали смо колики је наш праг толеранције изласком хрватског велепосланика Купрешака на бину: без иједног звиждука, негодовања, чак са аплаузом... показали смо да умемо праштати... Са нагласком да наше најмилије које смо због тога несрећног рата изгубили никада нећемо заборавити.”

Можда су организатори желели да направе аполитично дружење бенковачких Срба и Хрвата у Шимановцима код Београда, али су, по мом мишљењу, изазвали супротан ефекат.

У СРБИЈУ МИМО ВОЉЕ

Данас, Датум : 7.7.2010, Страна : 1

Депортована 53 косметска Србина из Норвешке, у Немачкој драма две Ромкиње са Косова

Београд - Норвешка је депортовала у Србију 53 српска држављанина, јер им није одобрен азил у овој скандинавској земљи.

Депортација, углавном породица са децом, Срба из централне Норвешке, који су раније живели на Косову, обављена је у суботу са аеродрома Квернебергет у Кристиансунду, чартер летом до Београда. Полиција је 20 косовских Срба купила у кампу Сундал, док је троје њих преузето у кампу Тингвол, а преостали су доведени из избегличких кампова Улстеин и Меракер.

Како преноси лист Тиденс Крав, већина депортованих је живела у Норвешкој дуго времена, а Ингрид Вирум, начелник полицијске јединице за имиграције, за овај лист додаје да је присилна депортација извршена без драме и да има разумевања за мучне сцене које доживљавају породице и деца који се депортују.

Присилна депортација је пројекат изведен у сарадњи полиција округа Сунмор, Нордмор, јужног и северног Тронделага. Како је објаснио Магне Лово, вођа ове полицијске акције, овај подухват је пажљиво планиран већ дуже време и сматра се највећим у овој категорији у Норвешкој.

Ђула Саити (70) и њена кћерка Селвија Ернст (49), косовске Ромкиње које 20 година илегално бораве у Немачкој, такође ових дана преживљавају драму. Над њиховим главама надвила се депортација у Србију. Саити и Ернст су још у априлу уточиште потражиле у парохијској цркви у Ротенбергу, чиме су избегле први покушај насилног пребацивања у Србију. Тамо су под заштитом свештеника и локалних бораца за људска права.

Власти округа Ротенберг суспендовале су одлуку о депортацији, али је нису укинуле, па би до насилног пребацивања могло да дође већ током јула што је ових дана узбуркало духове у Доњој Саксонији. На прекјуче одржаној конференцији за новинаре, којој је присуствовала и посланица парламента ове немачке покрајине Елке Твествен, иначе представница „зелених“, затражено је да се мајци и кћерки омогући останак у Немачкој.

Уплитање посланице „зелених“ могло би да се рефлектује и на политичке прилике, јер депортација прети да угрози коалициону власт у округу Ротенберг.

Ђула и Селвија, иначе обе хроничне болеснице, имају српске пасоше, а по споразуму о реадмисији, оне би требало да се врате у Србију. Породичну драму усложњава и чињеница да би се са њима вратио и Селвијин син Мирза Хаџа (22) иако испуњава формалне услове за останак у Немачкој где има регуларан посао. Хаџа каже да не жели мајку и баку да пошаље у средину где никога не познају и где не би имале никаквих услова да преживе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 08.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ

Вечерње Новости, Датум : 8.7.2010, Страна : 5

ПАРАЋИН - Локална самоуправа и невладина организација Центар за комуникацију "Правда" поделили су три тоне помоћи у храни избеглим и прогнаним лицима. Материјално најугроженије породице добиле су по пакет од 22 килограма, а укупно је расподељено 122 пакета. Реч је о донацији Комесаријата за избеглице, која је стигла у овој количини захваљујући одличној сарадњи са општином и невладиним сектором.

ПОМОЋ У СТАНОВИМА И ГРАЂЕВИНСКОМ МАТЕРИЈАЛУ

Дневник, Датум : 8.7.2010, Страна : 11

ХУМАНИТАРЦИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У БАЧКОЈ ПАЛАНЦИ

БАЧКА ПАЛАНКА: Локалним акционим планом за помоћ избеглицама, предвиђено је да се годишње за избегла лица одваја по 2,55 милиона динара. Повереник за избеглице у Општини Бачка Паланка Радослав Милошевић каже да ће планирани износи бити двоструко већи, јер све је више хуманитарних организација које су вољне да помогну.

Најзначајнији пројекат је изградња зграде за социјално становање под заштићеним условима. Планирано је да се изгради 15 станова и у току је изградња пројекта. Предвиђено је да 12 станова буде намењено избеглицама, а три стана добиће овдашње породице које су социјално угрожене.

Пројекат финансирају међународне хуманитарне организације, а локална самоуправа обезбеђује грађевинско земљиште и инфраструктуру, док ће комплетно управљање зградом вршити Центар за социјални рад. Станови ће бити грађени на локацији Стамбеног насеља „Синај” поред православне цркве у изградњи.

Поред станова они који су започели изградњу крова над главом у сопственој режији могу се надати пакетима грађевинског материјала вредности до 4.000 евра, а најављено је да ће Хуманитарна организација „Европске перспективе” за ове намене обезбедити око 30 милиона динара. За све информације заинтересовани треба да се обрате поверенику за избеглице у приземљу зграде Општине Бачка Паланка.

ДЕПОРТОВАНИ ГРАЂАНИ СРБИЈЕ ТВРДЕ ДА СУ ПРЕПУШТЕНИ САМИ СЕБИ

Блиц, Датум : 8.7.2010, Страна : 4

На Аеродром „Никола Тесла“ у суботу увече депортовано је из Норвешке педесет двоје Срба са Косова. Њихов представник Јовица Максимовић тврди за „Блиц“ да их на аеродрому осим полиције нико није дочекао, нити понудио било какву помоћ.

У Комесаријату за избеглице, међутим, кажу да су смештај обезбедили само једној породици повратника, а другу одбацили на аутобуску станицу, док су остали одбили помоћ Комесаријата и ослонили се на помоћ родитеља или рођака.

У суботу у пола седам ујутро норвешка полиција закуцала је на врата стана Јовице Максимовића у Сундалу у Норвешкој. Максимовић прича за „Блиц“ да му је тада речено да се заједно са породицом спакује за три и по сата, када ће га напољу сачекати аутобус који треба да покупи остале Србе из овог града и одвезе их на аеродром.

- Били смо шокирани. У Норвешкој живим са породицом две и по године. Били смо у процесу за добијање боравишне дозволе. Имам само речи хвале за норвешке власти: дали су нам станове, бесплатне курсеве норвешког и месечну материјалну помоћ. А онда је у суботу полиција покуцала на наша врата. Речено нам је да истог дана треба да путујемо за Србију. Попили смо са њима кафу и покушали да објаснимо да нисмо из Србије, него са Косова, и да не би требало да се закон о реадмисији односи на нас са двоструким држављанством, будући да је Норвешка признала Косово - истиче Максимовић.

Следеће непријатно изненађење, како тврди, повратнике је чекало по слетању у Београд где у пола седам увече није било никога да их дочека, осим припадника Министарства унутрашњих послова. Неке породице, каже, нису имале где да преспавају.

- Од Норвежана смо добили брошуру у којој је писало да треба да се обратимо Канцеларији за реадмисију која се налази на аеродрому. У брошури је објашњено где се канцеларија налази и ми смо били тамо, али су врата била закључана.

Звао сам брата из околине Београда и он је дошао по мене и моју породицу, али неке породице нису знале где ће преспавати, мада у брошури пише да је Канцеларија дужна да нам обезбеди смештај у првих 14 дана при повратку у земљу. **Срећом, Норвежани су нам при поласку дали по 200 евра ако нам затреба за хитан смештај - каже Максимовић.**

Он се, како каже, привремено налази код брата у месту Пасјане крај Гњилана, али његовој земљакињи Наташи Јанковић је далеко теже. Она је у седмом месецу трудноће и налази се у избегличком кампу „Бањица“. У авиону је неколико пута пала у несвест.

Када смо јуче покушали да контактирамо са Канцеларијом за реадмисију, у кабинету потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића, који је иначе и потпредседник Савета за интеграцију повратника, упутили су нас на Комесаријат за избеглице. Срђан Ристић из Комесаријата негирао је Максимовићеву причу. Он тврди за „Блиц“ да су људи из Комесаријата били на аеродрому и упоредо са полицијом обавили разговоре са свим људима који су у суботу депортовани из Норвешке. Према његовим тврдњама, само једна породица са троје деце је тражила помоћ, а једној је требао превоз до аутобуске станице и то им је обезбеђено. Остали су, како каже, имали у плану да затраже помоћ од чланова породице или родбине која живи у Србији. На питање да ли је тачно да нису помогли трудници Наташи Јанковић која је имала здравствених проблема, Ристић каже: „Знам за тај случај. Она је прво тражила помоћ, али се после предомислила и отишла у избеглички камп“.

- Нама је прошлог четвртка јављено да ће бити враћена група од 53 лица из Норвешке. Враћена су 52 лица која имају интерно избеглички статус. Ми смо све питали да ли имају код кога да оду. Оним породицама којима треба смештај или нека друга помоћ изашли смо у сусрет. Али они се углавном враћају на претходну адресу - тврди Ристић.

Антрфиле : Годишње у Србију врате 1.000 људи

Од јануара ове године укупно је у Србију депортовано 376 особа, од којих су 102 деца. Највећи број депортованих је из Шведске, Немачке и Швајцарске, а скоро 80 одсто њих је ромске националности. Како кажу у Комесаријату за избеглице, годишње се враћа око

хиљаду људи и то углавном преко Аеродрома „Никола Тесла“, а остали преко Келебије и Хоргоша.

НИЈЕ БИЛО ДОБРОДОШЛИЦЕ У СРБИЈИ

Данас, Датум : 8.7.2010, Страна : 4

Дејан Шарковић, косовски Србин који је депортован из Норвешке, говори за Данас

Тражио сам да ме депортују на Косово, али су ми у Норвешкој рекли да то није могуће јер не могу да ми осигурају безбедност, па су нам објаснили да нас депортују у Србију, зато што се тамо прича исти језик, а имамо српско држављанство

У ФОКУСУ

Београд - Пробудили су нас у осам ујутру и рекли да морамо да се спакујемо јер нас депортују у Србију. Објаснили су нам да нас депортују према важећим споразумима Србије и Норвешке о реадмисији. Међутим, у нашој земљи нисмо лепо дочекани, нису нам обезбеђена никаква права и препуштени смо сами себи, прича за Данас Дејан Шарковић, један од 53 српска држављанина који су током викенда из Норвешке депортовани у Србију, јер им је одбијен захтев за добијање азила.

Шарковић објашњава да је са супругом, малолетним дететом и мајком у јуну 2008. године са Косова и Метохије отишао у Норвешку.

- Када су рекли да ће нас депортовати ја сам тражио да ме депортују на Косово, али су ми у Норвешкој рекли да то није могуће, јер на Косову не могу да ми осигурају безбедност, па су нам објаснили да нас депортују у Србију, јер се тамо прича исти језик, а имамо српско држављанство, истиче Шарковић. Он додаје да су норвешки полицајци који су путовали са њима били изузетно љубазни, на аеродрому и у авиону су им давали храну и пиће, а у авиону пред слетање свима је подељен правилник о томе која су им права у Србији. Како објашњава, сваком одраслом члану породице дали су по 200 евра, а деци по 100 евра једнократне помоћи.

Међутим, према речима нашег саговорника, Србија им није указала добродошлицу, а права која су назначена у правилнику нису им омогућена.

- У канцеларији за реадмисију су били изузетно нељубазни према нама. Иако у правилнику пише да су у обавези да нам обезбеде две недеље смештаја у колективном центру, то нам није омогућено, а није нам указана ни било каква финансијска помоћ док у Србији не нађемо посао и смештај. Сада сам са супругом, сином и мајком код тетке у стану величине 34 квадрата, каже Шарковић.

Светлана Станивуковић, правна координаторка невладине организације Праксис, која пружа правну помоћ повратницима по реадмисији, каже за наш лист да сваки повратник према путном листу који важи 90 дана има право на социјална давања и једнократну помоћ, као и на лечење.

- Пракса многих држава се разликује, па тако неке земље, као Норвешка, не изручују држављане Србије на Косово, јер не може да им обезбеди безбедност, док поједине земље Косово третирају као независну државу и повратнике из Србије изручују на Косово, истиче Станивуковићева.

Антрфиле : Чиплић без коментара

До закључивања овог броја министар за људска и мањинска права Светозар Чиплић остао је недоступан за коментар да ли су нашим грађанима приликом депортације у Србију нарушена људска права.

Нема жалби код заштитника грађана

Саша Јанковић, заштитник грађана, каже за Данас да се грађани који су мимо своје воље депортовани у Србију нису жалили овој институцији.

- Од самог почетка депортације пратимо те случајеве и до сада нису примећене неправилности због којих би заштитник грађана самоиницијативно реаговао. Према нашим овлашћењима, у могућности смо да покрећемо поступке само против органа у нашој земљи, а ако су нашим грађанима у иностранству нарушена права, можемо само да контактирамо наше колеге у тој земљи како би они реаговали, истиче Јанковић. Он додаје да је према његовим сазнањима више од 1.000 наших држављана депортовано у нашу земљу из Европе и околних земаља.

ЉУБИЧИЋ: ИСКРЕНО, ПЛАШИМ СЕ ДА НЕ БУДЕ ИНЦИДЕНАТА!

Пресс, Датум : 8.7.2010, Страна : 36

Најискуснији члан хрватског Дејвис куп тима, Иван Љубичић признао је да се прибојава могућих инцидената током сусрета у Сплиту.

- Волео бих када би људи видели овај меч као обично тениско одмеравање снага и ништа више. Али истина је да то никада неће бити. Покушавам да пошаљем поруку Сплићанима и навијачима који ће доћи у Сплит да је ово прилика да покажемо свету да смо превазишли све проблеме из прошлости. Али се такође прибојавам, да будем искрен, пошто вам за инциденте није потребно 2.000 људи.

Потребно вам је само један или два лудака на овој или оној страни и да све крене по злу - искрен је велики ас.Љубичић не крије да у хрватском живљу и даље постоји велика нетрпељивост према „источним комшијама“.

- Ови момци који су дошли у Сплит немају никакве везе са ратом, па они су у то време имали између пет и 10 година! Тако да оно што су људи из Србије урадили хрватском народу нема никакве везе са њима. Ови момци су дошли да играју тенис - подвлачи Љубичић кога је Јанко Типсаревић позвао на своју свадбу.

„Иван велики“ је један од стотине хиљада несрећника који су почетком деведесетих година прошлог века остали и без земље и без дома. Међутим, он добро зна да не постоји колективна кривица за рат.

- Ако би ико требало да буде острашћен, онда сам то ја. Због рата сам морао да напустим кућу и постао сам избеглица. Али, ја све време покушавам да пренесем преко медија да су ова четири српска тенисера заиста одлични момци. Њих четворица су ми сигурно међу десет најбољих пријатеља из света тениса - рекао је рођени Бањалучанин.

Први рекет Хрватске, Марио Анчић једва чека да окршај са Србијом почне и сматра да ће публика бити одлична и поред очигледне тензије.

- Ово ће бити судар две велике нације! Ово је први пут у историји да Хрватска игра против Србије. Биће доста тензије у ваздуху, али се надам да ће се све добро завршити. Мислим да ће публика бити фантастична - сматра хрватски ас.

PRESS CLIPPING

Петак 09.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ШЕСТ ПОРОДИЦА СА КОСОВА ДОБИЛО НАМЕШТЕНЕ СТАНОВЕ

Блиц – Србија, Датум : 9.7.2010, Страна : 5

МЕДВЕЂА - Шест расељених породица са Косова и две социјално угрожене породице из Медвеђе уселиле су се јуче у нове опремљене станове у избегличком насељу у овој вароши изграђене средствима Европске уније, локалне самоуправе и новцем од игара на срећу. Кључеве новим станарима уручио је шеф делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер, као и министри у Влади Србије Милан Марковић и Расим Љајић и комесар за избеглице Владимир Цуцић.

- Ван себе сам од среће јер сам 14 година била по колективним центрима. Коначно смо мој син и ја добили свој кров над главом - прича док брише сузе Госпава Јовановић из Приштине, самохрана мајка.

Срећни су и брачни пар пензионера Јанковић из Приштине, који су били подстанари у оближњем селу Гајтан. Добили су стан од тридесетак квадрата, као и Мирослава Баиновић, такође из Приштине.

- Први пут у животу имам свој стан. Хвала добрим људима што су ми под старе дане омогућили да уживам у овом предивном амбијенту поред реке - каже Баиновићева.

У стан, опремљен најпотребнијим намештајем, уселила се и шесточлана породица Недић из оближњег Гајтана.

- Имамо двоје болесне деце, а ниједно од нас не ради. Сада нам је лакше јер смо ближи лекару и школи - причају супружници Недић.

ЕУ је преко немачке хуманитарне организације АСБ уложила нешто више од 14 милиона динара за изградњу станова, Министарство за државну управу и локалну самоуправу два милиона за прикључење зграде на електричну енергију, а општина Медвеђа је обезбедила грађевинску парцелу и инфраструктуру. Истовремено је у Медвеђи отворен и Дом за дневни боравак старих и изнемоглих особа, а пројекат у вредности од осам милиона динара реализован је средствима Министарства за рад и социјалну политику, Координационог тела за југ Србије и општине Медвеђа.

УГРОЖЕНИ ПОД КРОВОМ

Вечерње Новости, Датум : 9.7.2010, Страна : 30

Станови за 40 избегличких породица

Првих 20 усељава се у септембру

СМЕДЕРЕВО - Од јесени шеснаест избегличких породица из највећег колективног центра на Балкану, у Радинцу, добиће кров над главом. Домови за становање у заштићеним условима донација су УНХЦР коју је спровео Комесаријат за избеглице Републике Србије средствима Европске комисије.

У Смедереву живи око 18.000 избеглих и расељених. У колективном центру у Радинцу тренутно је смештено 490 људи који немају куда. До краја ове и половине наредне године, захваљујући УНХЦР, најважније егзистенцијално питање решиће четрдесетак породица.

Кључеве нових станова избегличке породице могу очекивати најкасније у септембру.

- Породице ће ући у комплетно опремљене станове, а локална самоуправа ће им пружити финансијску помоћ у плаћању комуналија, јер су то људи који нису радно способни или имају болесне чланове породице. Зграда би требало да буде готова у септембру - каже др Весна Јеремић-Драгојевић, члан Градског већа задужена за социјалну политику.

Конкурс за избор корисника социјалног становања је ове седмице окончан. За 20 станова конкурисало је 70 породица, од чега 26 избегличких из кампа у Радинцу, 30 који живе приватно и 12 социјално угрожених породица из локалне заједнице.

Осим 16 избегличких, станове у новој згради у насељу Ковачићево добиће и четири смедеревске породице.

Оне који сада не буду имали среће, чека још једна шанса.

- У августу ће почети изградња још једног објекта са 20 нових станова. Тако, очекујемо да до краја ове године око 200 избеглих и расељених напусти колективни центар. Око 150 житеља кампа смо збринули, напомиње др Јеремић-Драгојевић. Нова зграда биће завршена вероватно до наредног лета, а исти услови конкурса важиће и за ове станове.

Антрфиле : Пуна брига

ЗГРАДА за становање у заштићеним условима имаће своје домаћине, породице које ће водити бригу о станарима и бити спона са локалном самоуправом. О станарима ће бринути и стручна лица - психолози, социјални радници и лекари, што представља вид нове социјализације и помоћи.

ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Данас – Браничево, Датум : 9.7.2010, Страна : 8

Пожаревац - Комесаријат за избегла и расељена лица наставио је пружање помоћи најугроженијима па су за њих у Пожаревац допремљена 52 пакета са храном и основним животним намирницама.

Том приликом, заменица градоначелника Пожаревца, Вукица Васић, захвалила је Комесаријату на изванредној сарадњи констатујући да ће помоћ за најугроженија лица и даље пристизати у оним локалним самоуправама које имају јасно дефинисане пројекте и планове у овој области.

ДОМОВИ ЗА ПОВРАТНИКЕ У ЖАЧ

Преглед, Датум : 9.7.2010, Страна : 5

Почела изградња кућа за 14 српских породица

Приштина

Косовски министар за заједнице и повратак, Саша Рашић изјавио је да је јуче почела изградња кућа за четрнаест повратничких српских породица у селу Жач, код Истока, који су често били мета напада Албанаца. Рашић је рекао да је реч о изградњи кућа за 14 повратничких породица, а да се очекује комплетирање документације за још неколико породица како би и њима пружили такву подршку.

Он је казао да се тренутно у овом селу налази 14 породица и да број повратника у Жачу расте, с обзиром да се због летњег школског распуста вратило неколико деце. Рашић је казао да ће се наставити с подршком Србима у овом селу, који су често били на мети оних Албанаца који су се противили њиховом повратку.

Министар за повратак и заједнице рекао је да се на КиМ у првих шест месеци ове године вратило око 1.000 повратника, исто онолико колико током 2009. године вратило у покрајину. „Укупно 7,5 милиона евра са којима Министарство располаже у овој години је веома мало, али радује што постоји воља представника међународне заједнице да помогну процес повратка расељених“, рекао је Рашић.

ОСТАВЉЕНИ НА КИШИ БЕЗ ХРАНЕ И СМЕШТАЈА

Данас, Датум : 9.7.2010, Страна : 4

Тешка ситуација косовских Срба депортованих из Норвешке пре неколико дана

Београд - Са Косова сам дошао у Београд пошто су ми запалили кућу, а онда су ми овде кћерку деца малтретирала, ломили су јој прсте, ударали је циглом у главу, била је истраумирана и највише због ње смо отишли у Норвешку. Тамо смо провели три године, почела је да се лечи. **Млађа кћерка је рођена у Ослу, а онда су нас током викенда вратили у Србију где нам нису обезбедили ни смештај, ни храну, прича за Данас Синиша Јанковић, један од 53 српска држављанина који је из Норвешке депортован у Србију.**

Јанковић се са супругом која је у седмом месецу трудноће и две кћерке после доласка у Београд сместио у непризнатом избегличком кампу у београдском насељу Бањица. Зидови стана у коме сада живе прекривени су буђи, тоалет нема светла и деле га са најмање десет породица које живе у кампу. Торбе, још нераспаковане, јер немају где да оставе ствари, налазе се на поду спаваће собе.

- Нисам ништа јела, три дана само воду пијем, а шта деци да дам да једу?

Побегла сам са Косова, па сам морала да одем и из Србије, јер ме је мука натерала. Сада су ме у седмом месецу трудноће вратили. Немамо нигде ништа, кроз сузе прича Јанковићева супруга Наташа Јанковић док нам отвара врата фрижидера у коме нема ниједне намирнице.

Објашњавају да су у Норвешкој били лепо дочекани, да им је обезбеђен смештај, храна и новчана помоћ.

- Када су дошли по нас у суботу ујутро и тада су били љубазни, рекли су нам да имамо два сата да се спакујемо. Испратили су нас до аеродрома, дали су нам и храну и пиће и са њима нисмо имали никаквих проблема, истиче Јанковић.

Међутим, према њиховим речима, у Србији им није указана добродошлица, а на аеродрому „Никола Тесла“ у Канцеларији за реадмисију нису им обезбеђени ни превоз, ни смештај.

- **Врата Канцеларије за реадмисију била су закључана и чекали смо око пола сата да неко дође да нас прими. Када су нас примили само су нас испитали где смо били и ништа друго. Нису нас упутили ни где да преспавамо, ни било шта друго, само су нас оставили на аеродрому по киши и пљуску. Нису нам дали ни чашу воде, ни парче хлеба, а сви смо били гладни и жедни.** Морао сам да позовем брата који је инвалид од када је пао са шестог спрата да дође по нас, прича Јанковић док на поду поред њега седи старија кћерка Анђела која плаче, а млађа која има две године игра се испред куће.

Као једини излаз из тешке ситуације Јанковићи виде у повратку у Норвешку.

- Овде немамо никаква документа, жена је у Норвешкој водила трудноћу, старија кћерка не уме да пише на српском, већ само на норвешком. Тамо смо били смештени у кампу у

коме смо имали све, а у својој земљи немамо ни основне услове за живот. По стану шетају бубе, прича Јанковић.

Међутим, у Комесаријату за избеглице чији представници раде у Канцеларији за реадмисију са службеницима Министарства за људска и мањинска права, негирају ову причу.

Иван Гергинов, помоћник комесара, каже за Данас да су смештај обезбедили само једној породици повратника, а да су друге превезли до аутобуске станице.

- Из Норвешке је депортовано 12 породица, а 24 особе су биле малолетне. **Обавили смо разговор са њима и објаснили им која су њихова права. Већина њих је изразила жељу да се смести код родбине и пријатеља, осим једне жене са троје малолетне деце која је након прихвата о нашем трошку преспавала у Београду, а наредног дана је пребачена у прихватни центар у Шапцу, истиче Гергинов.** Према његовим речима, иако свака породица по повратку има право на 14 дана у прихватном центру, многи од њих због немогућности обезбеђивања смештаја у прихватном центру остају и по неколико месеци.

Антрфиле : Враћено 1.769

Према подацима Министарства унутрашњих послова Србије од почетка године у Србију је враћено 1.769 наших држављана за које је МУП дао сагласност, јер нису имали дозволу боравка у земљама Европе и околним земљама. Највише повратника је из Немачке, Швајцарске, Шведске, Белгије и Луксембурга.

Канцеларија пружа само иницијалну помоћ

У Министарству за људска и мањинска права за Данас истичу да се када се ради о заштити права и основних слобода повратника, скреће пажња да су они по изласку из авиона и проласка пасошке контроле потпуно слободни и могу да иду где желе, а Канцеларија за реадмисију на аеродрому „Никола Тесла“ пружа само иницијалну помоћ и подршку повратницима.

- Посебан проблем који се тиче повратника јесте тај што је наша земља у таквим економским приликама да не може сама, без помоћи земаља из којих се повратници враћају да обезбеди услове за социоекономску реинтеграцију, истичу у овом министарству.

PRESS CLIPPING

Субота 10.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДРЖАВА НЕМА ЗА ПРОБЛЕМ ДЕПОРТОВАНИХ

Данас, Датум : 10.7.2010, Страна : 4

Београд - **Косовским Србима који су током прошлог викенда депортовани из Норвешке у Београд, јер им није одобрен азил, није се обратила ниједна релевантна институција у нашој земљи, а они су и даље препуштени сами себи.**

Иако су многе породице тражиле да уместо у Београд, буду депортоване на Косово, Норвешка то није дозволила објашњавајући да тамо не може да им осигура безбедност.

Јовица Максимовић, представник депортованих породица, каже за Данас да их на аеродрому осим полиције није нико дочекао, а једину помоћ пружила им је Норвешка која је још у авиону сваком одраслом члану дала једнократну помоћ од 200 евра, а деци по 100.

- Када смо тражили да нас врате на Косово рекли су да не могу да нам осигурају безбедност и да нас зато враћају у Београд. **У авиону норвешки полицајци дали су нам брошуру о нашим правима, али ниједно од тих права није нам омогућено, истиче Максимовић.**

Максимовић, који је због немогућности обезбеђивања смештаја у Београду са супругом и двоје деце морао да оде код брата у село Пасјане код Гњилана, каже да га није контактирала ниједна институција из Србије, а на Косову су неми за њихове проблеме.

АЛИ ДЕДА И ШЕСТ ПЕНЗОСА

Куир, Датум : 10.7.2010, Страна : 2

Сви високи функционери ПУПС Јована Кркобабића у исто време примају и плату и пензију! Месечни приходи појединих иду и до 200.000 динара!

Милан Добромировић
milan.dobromirovic@kurir-info.rs

БЕОГРАД - ПУПС, партија потпредседника Владе Јована Кркобабића, и те како се бори за права пензионера - посебно за своје функционере!

Сви највиши функционери ове партије, од лидера странке Јована Кркобабића па до петорице посланика, истовремено примају и државну плату и пензију! Ову „привилегију“ користи и шеф Кркобабићевог кабинета Мирослав Копечни!

Кркобабић месечно инкасира 167.000 динара, док Копечни заради 146.000 динара.

Осим њих, ову привилегију користе и посланици ПУПС у Скупштини - шеф посланичке групе Момо Чолаковић (198.000 динара), његов заменик Константин Арсеновић (194.276), као и посланици Никола Крпић (140.000), Ђуро Перић (182.000) и Синиша Стаменковић (107.394). Простом рачуницом долази се до податка да један функционер ПУПС месечно кошта државу око 155.000 динара, што је чак шест пута више од просечне пензије, која износи око 26.000 динара!

Момо Чолаковић у изјави за Куир каже да нису они једини пензионери у парламенту.

- Постоји закон, нисмо ми криви што нам је запало да будемо посланици! Није све како се чини на први поглед, знатан део тих средстава дајемо у хуманитарне сврхе и за партију - истиче Чолаковић.

Никола Крпић такође се позива на законски основ.

- Он је такав какав јесте, нисам га ја писао! Многе ствари у парламенту на које имам право не користим, јер мислим да то није фер - каже Крпић.

Ђуро Перић наглашава да је ово јавна ствар и да ништа не крију.

- Не можемо толики посао да радимо волонтерски! Не иду сви износи у наш џеп, помажемо партију и неке социјалне институције - тврди Перић.

Јован Кркобабић није одговарао на позиве Курира.

Антрфиле : Наплаћивали и смештај!

Шеф посланичке групе ПУПС Момо Чолаковић, према скупштинском извештају о трошковима те институције за 2009, узео је и 254.755 динара за накнаду за одвојен живот и 420.000 динара као накнаду за смештај. За исту ставку поменути суму узео је и посланик те странке Сениша Стаменковић, који је наплатио и 112.964 динара као накнаду за одвојен живот.

PRESS CLIPPING

Уторак 13.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ Курир, Датум : 13.7.2010, Страна : 14

Изградња

ПАРАЋИН - Представници Комесаријата за избеглице Републике Србије, Невладине организације „Европска перспектива“ и општине Параћин потписали су јуче уговор о изградњи 15 станова намењених избеглим, расељеним и социјално угроженим породицама које живе на територији општине Параћин.

Средства за изградњу нових стамбених јединица биће обезбеђена из фондова Европске уније и општине Параћин, а вредност радова је 280 милиона евра. Иначе, ово је пета зграда која се у Параћину гради за избегла и расељена лица, а изграђено је и 10 кућа намењених збрињавању породица.

ЈОШ 15 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ У ПАРАЋИНУ Пресс, Датум : 13.7.2010, Страна : 14

добра вест

ПАРАЋИН - Нова зграда са 15 станова за избегле и расељене градиће се у Параћину, захваљујући новим уговорима који су јуче потписани у тој општини.

Објекат ће се градити из донације која је обезбеђена преко грчке НВО, док је локална самоуправа обезбедила локацију и инфраструктуру. Зграда ће се налазити у Данкову, у делу града где су већ стамбено збринуте 64 избегле и расељене породице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ШЕСТ РАСЕЉЕНИХ И ИЗБЕГЛИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО ПО 150.000 ПОМОЋИ

Пресс, Датум : 15.7.2010, Страна : 15

ПРОКУПЉЕ - Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је бесповратна средства, по 150.000 динара за шест породица расељених са Косова и Метохије и избеглих из Хрватске. По речима повереника Гордана Јанковић, новац су добиле четири породице са Космета и две из Хрватске.

- У питању је новац који обезбеђује Комесаријат за избеглице, а намењен је доходним активностима незапосленим особама како би отворили неку занатску радњу, односно створили егзистенцију за издржавање породице - истакла је Гордана Јанковић, напомињући да су недавно четири расељене породице добиле помоћ у грађевинском материјалу како би санирале и опремиле започете куће. Планирано је да у септембру још осам породица добије овај вид помоћи.

ОБИШАО ПОВРАТНИКЕ

Курир, Датум : 15.7.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Помоћник министра за одрживи повратак и опстанак у Министарству за КиМ Бранислав Ристић завршио је јуче тродневни обилазак повратника у неколико места на Космету.

Он је обишао повратнике у Зочишту, Ораховцу, Сиги, Левосоју, Гораждевцу, Жачу, Белом Пољу, Драгољевцу, Пољани, Мужевинама и Брестовику, саопштено је из Министарства.

САМО ПРЕКРШАЈ

Курир, Датум : 15.7.2010, Страна : 3

ЗАГРЕБ - Загрепчанин који је 8. јула у Водицама код Шибеника нокаутирао 33-годишњег повратника из Србије биће оптужен само због ремећења реда и мира, саопштила је јуче шибенско-книнска полицијска управа.

PRESS CLIPPING

Петак 16.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЈОСИПОВИЋ 18. ЈУЛА У СРБИЈИ

Преглед, Датум : 16.7.2010, Страна : 2

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће у недељу и понедељак, 18. и 19. јула, у званичној посети Србији. Одмах по доласку Јосиповић ће се у Палати Србија састати са председником Србије Борисом Тадићем, а двојици председника касније ће се придружити и чланови делегација.

Истог дана поподне Јосиповић и Тадић присуствоваће у Суботици обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Другог дана посете, у понедељак, 19. јула, Јосиповић и Тадић разговараће у Београду са **породицама избеглица, повратника у Хрватску.**

Председници ће потом прошетати центром Београда и присуствовати сусрету уметника Србије и Хрватске на Калемегданској тераси.

Јосиповић би у понедељак пре подне у Београду требало да се састане са представницима невладиних организација, најавио је београдски Фонд за хуманитарно право. То ће бити прва званична посета Јосиповића Србији откако је изабран за председника Хрватске. Јосиповић и Тадић састали су се први пут 24. марта у Опатији, а потом и на више регионалних састанка. Хрватски председник и председник Србије су 16. априла, након заједничког састанка са председником Мађарске Ласлом Шољомом у Печују, заједно посетили Бачки Моноштор.

ЈОСИПОВИЋ 18. И 19. ЈУЛА У ЗВАНИЧНОЈ ПОСЕТИ СРБИЈИ

Дневник, Датум : 16.7.2010, Страна : 2

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће 18. и 19. јула у званичној посети Србији, где ће се, у недељу, 18. јула, састати с председником Србије Борисом Тадићем, саопштила је јуче Канцеларија председника Тадића. Председник Тадић и његов гост присуствоваће у недељу у Суботици обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини, а окупљенима ће се обратити оба председника.

Другог дана посете, у понедељак, 19. јула, председници Тадић и Јосиповић разговараће у Београду с породицама избеглица, повратника у Хрватску, после чега ће прошетати центром града. После шетње, председник Тадић и његов гост присуствоваће сусрету уметника Србије и Хрватске у ресторану „Калемегданска тераса“ у Београду, наведено је у саопштењу.

КРЕДИТИ РАСЕЉЕНИМА

Правда, Датум : 16.7.2010, Страна : 28

ПРОКУПЉЕ – Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је четири бесповратна кредита од по 150.000 динара породицама расељеним са Космета, и два избеглицама из Хрватске.

– У питању су средства која обезбеђује Комесаријат за избеглице незапосленим лицима, како би отворила неку занатску радњу и створила егзистенцију породици – истиче повереник Гордана Јанковић, напомињући да су недавно четири расељене породице добиле помоћ у грађевинском материјалу, како би санирале и опремиле започете куће. У септембру још осам породица треба да добије кредите.

ДОДЕЉЕНЕ ПАРЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ БИЗНИСА У СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА

Дневник, Датум : 16.7.2010, Страна : 9

Шест избегличких и породица расељених с Косова и Метохије у Сремским Карловцима добиће новчану помоћ од Комесаријата за избеглице за започињање или унапређење сопственог бизниса.

Како сазнајемо од повереника за избеглице Наде Остојић – Агбабе, Комесаријат за избеглице доделио је 750.000 динара карловачкој општини за економско осамостаљивање те категорије становника, а комисија за доделу помоћи, расписала је оглас на који се пријавило 12 породица.

Највећи износ је 150.000, а најмањи 100.000 динара. Добитници помоћи бавиће се изградом обуће, одевних предмета, колача и торти и пчеларством.

ВЕЋ ВИЂЕНО

Политика, Датум : 16.7.2010, Страна : А20

Пре три године, када се спекулисало хоће ли у Београду уопште бити одржана Универзијада, као један од главних разлога кашњења почетка градње универзитетског села наведен је проблем расељавања ромских породица, махом избеглих са Космета, које су од 1999. године живеле у делу Блока 67, где се сада налази насеље „Белвил”.

Седамдесетак породица тада су се под нејасним околностима преселиле на оближње слободно земљиште у Улици Милутина Миланковића, али њихов проблем није тиме решен. Неколико дана по досељавању на нову локацију, многима је уручено решење комуналне инспекције Новог Београда на основу којег је требало да уклоне кућице са јавне површине. Неки од њих су се скућили испод „Газеле” и у Блоку 70. Како је тада писао наш лист, цитирајући житеља тог насеља, да би отишли са те локације добијали су од 500 до 1.000 евра. Наводно су имали представника који је преговарао у њихово име. Ко је тачно водио разговоре и у чије име, остало је непознато.

Живојин Митровић, тадашњи координатор Координационог центра за укључивање Рома при Скупштини града, рекао је да су ромске породице преварене и да су за мале паре отишле из Блока 67, а да „Координациони центар није учествовао у преговорима са инвеститором, као ни са људима из тог насеља”.

Прошле године у априлу, када су ромске породице из насеља код „Белвила” расељене, причало се да учерице по цени од 50 евра житељима наплаћује Енвер Коваци, тадашњи

председник Удружења Рома расељених са Космета. Он је упорно демантовао изјаве да управља насељем и наплаћује ренту. Тих дана, приликом једне од посете новинара, Ромкиња из Хрватске је са дететом у наручју истрчала пред камере и узвикнула: „Плаћамо 50 евра за смештај и 1.500 динара за струју. То што нико не сме ово да каже, друга је прича.”

Њене наводе потврдио је и градоначелник Драган Ђилас, који је рекао да су Роми под утицајем својих вођа који коче пресељење како не би остали без ренте. Био је изричит да неће дозволити да такви уцењују град и да ће онај ко се бави овим нелегалним радњама бити подвргнут судском поступку.

ХРВАТИ БИ ДА ХАПСЕ 433 СРБА!

Ало!, Датум : 16.7.2010, Страна : 3

ПРОГНАНИЦИ ТРАЖЕ УВИД У СПИСКОВЕ ОСУМЊИЧЕНИХ

Првог дана кад је Министарство правде омогућило увид у спискове особа које су у Хрватској осуђене, оптужене или под истрагом због ратних злочина, пријавило се више од 50 заинтересованих. Њима је на писарници министарства дат образац који су морали да попуне, а на одговоре у писаној форми сачекаће највише 15 дана.

Државни секретар Слободан Хомен објашњава да се захтев налази на сајту министарства грађевине треба да брину јер су сви подаци које оставе строго поверљиви.

Јуче је дошло педесетак, махом старијих људи, који су избеглице већ петнаестак година. Њихове реакције су врло позитивне јер су досад само у Амбасади Хрватске могли да провере да ли су на списку, а многи су страховали да ће их у том случају одмах ухапсити - каже Хомен за „Ало!“. Он сматра да је најважније што први пут грађани могу да провере да ли је против њих покренута истрага због сумње да су извршили ратни злочин.

Под истрагом је 433 људи. Не значи да ће против њих икад бити подигнута оптужница, али они могу бити ухапшени чим уђу у Хрватску - објашњава Хомен.

PRESS CLIPPING

Субота 17.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАДЊА

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 17.7.2010, Страна : 3

ШИД - У току је испорука грађевинског материјала за шест избегличких породица.

Ову помоћ у вредности 1.875.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице, а општина Шид додала је још 10 одсто, односно, 187.000 динара. По речима повереника за избегле Ивице Јовића, корисници материјала, две породице из Илинаца, те по једна из Шида, Беркасова, Моровића и Вишњићева, дужне су да у року од 90 дана уграде овај материјал. Јовић најављује ускоро нови конкурс.

ТАДИЋ И ЈОСИПОВИЋ НА САЛАШУ У БАЧКОЈ

Данас, Датум : 17.7.2010, Страна : 3

Београд, Суботица - Председник Хрватске Иво Јосиповић долази у недељу, 18. јула, у дводневну званичну посету Србији. Првог дана посете, у Београду ће се састати с председником Србије Борисом Тадићем, након чега ће двојица председника отићи у Суботицу, на обележавање 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини (ДСХВ). У понедељак, Јосиповић ће у Београду имати састанак с представницима невладиних организација, након чега ће заједно с Тадићем разговарати с породицама избеглица, повратника у Хрватску.

Председници ће потом прошетати центром Београда и присуствовати сусрету уметника из Србије и Хрватске.

Челници ДСХВ изузетно су задовољни због одлуке Јосиповића и Тадића да увеличају 20. рођендан ове странке. За почетак, када двојица председника крену пут Суботице, њихови домаћини из ДСХВ одвешће их на један салаш у Ђурђину.

„Желели смо да наше госте одведемо у један аутентичан војвођански салаш, а Ђурђин је одабран као симбол нашег успеха, јер то је место у којем никада нисмо изгубили на изборима“, каже Петар Кунтић, председник ове странке војвођанских Хрвата. Председници ће затим у суботичкој Хали спортова присуствовати свечаности поводом јубилеја ДСХВ, а увече ће руководство странке и Хрватског националног вијећа, заједно с председником Јосиповићем, бити гости на вечери код председника Тадића у Београду.

ТРАЖЕ РЕШЕЊЕ

Курир, Датум : 17.7.2010, Страна : 2

Курир истражује који проблеми оптерећују српско-хрватске односе и да ли најављена посета Иве Јосиповића може помоћи да се они реше

БЕОГРАД - Најављен састанак председника Србије и Хрватске Бориса Тадића и Иве Јосиповића прилика је да се почне с решавањем проблема између две државе, којих нема баш мало!

Ово је порука потпредседника Владе у Загребу Слободана Узелца, који у изјави за Курир каже да је хрватски председник много урадио на успостављању добрих односа, не само са Србијом већ и са многим другим земљама.

- Најављен састанак два председника врло је значајан за обе земље јер има много проблема који оптерећују односе две земље. То нису само избеглице, граница и међусобне тужбе. Уверен сам, познавајући председника Јосиповића, да ће овај састанак бити користан за обе земље - оцењује Узелац.

Професор на Филозофском факултету универзитета у Загребу Жарко Пуховски сматра да је врло важно да своје добре односе два председника пребаце и на односе држава.

- Они могу, а надамо се да ће тако и бити, иницирати решење питања граница на Дунаву, што се, уз мало добре воље, може релативно лако решити. Требало би радити и на социјалним питањима, али и питањима избеглица и мањина - каже Пуховски и наставља:

- Када причамо о промени хрватског Устава у делу о изручењу држављана који имају везе с организованим криминалом, то је урађено, али можда је важније питање да ли ће се тај споразум односити и на ратне злочине. Када је реч о тужби и контратужби две државе, тешко је прогнозировать, јер је важно да се обе земље не плаше избора у тренутку када би се о томе одлучивало - поручује Пуховски.

И директор Веритаса Саво Штрбац очекује да ће председници иницирати решавање горућих проблема.

- Ту мислим на проблем српских избеглица из Хрватске, као и на њихову имовину, али и на пензије оних који су радили у Хрватској и тајне потернице за ратне злочине. О томе ће се два председника теже договорити - оцењује Штрбац.

Према његовом мишљењу, релативно лакши проблем јесте питање разграничења.

- Такође, ту су тужба и контратужба, али изгледа да може доћи до компромиса и њиховог повлачења. Међутим, требало би истаћи и то да су политички компромиси врло крхки и увек постоји опасност да се мењају када дође нова власт. Коначно, када причамо о тајним потерницама, помак је омогућавање увида у списак, али је проблем то што још постоји могућност покретања других поступака - закључује Штрбац.

Антрфиле : „Тежи“ и „лакши“ проблеми

- избеглице, њихова права и својина, пензије (теже решити, одлучује хрватска влада)

- граница на Дунаву (лакше решити, уз добру вољу)

- тужба и контратужба (зависи од страха две државе од избора)

- изручење хрватских држављана (промена Устава урађена, питање да ли ће се односити и на ратне злочине)

- тајне потернице (помак увидом у списак, али још нема коначног решења)

ЉУДИ КОЈЕ ЈЕ И БОГ ЗАБОРАВИО

Правда, Датум : 17.7.2010, Страна : 20

ЧАМОТИЊА, ЈАД И ОЧАЈ ПРИТИСЛИ ОПУСТЕЛА СРПСКА СЕЛА

КУРШУМЛИЈА – Док околном магистралом грабе возила према Космету, у селима куршумлијске општине надамак административне линије је тихо. Живот у Мердару, Преветици, Боровацу, Матарови, Васиљевцу и другим селима, као да је стао. Мердаре, некада најразвијеније село у куршумлијској општини, последњих година постало је опустошено, јер у њему готово да нема становника. На месту где су порушене куће у бомбардовању 1999. године, држава је саградила десетак нових, али у њима нико не живи. Празна је и новосаграђена амбуланта, зграда месне канцеларије, обданиште... У селу које је само три километра удаљено од административног прелаза са Косовом и Метохијом, на површини од око 1.000 квадратних метара, још увек нису очишћени остаци касетних бомби, и само упозорење ретких мештана може вам скренути пажњу да не пролазите непознатим тереном.

– Сви су нас заборавили. Последњих неколико година нико нас не обилази нити нас пита како и од чега живимо – прича Саво Пауновић (66), чија се кућа налази на улазу у село Мердаре, крај магистралног пута Ниш–Приштина. Иако је прошло више од десет година, он не пропушта прилику да се присети времена бомбардовања, када је ово село готово даноноћно било на мети НАТО авиона.

– Однело је бомбардовање и животе наших мештана, а најтрагичнија је погибија на кућном прагу Божине Тодовића и његове једанаестомесечне кћерке Бојане. Не зна се коме је тада било теже: нама раселинима са Космета, који смо, бежећи пред терором Албанаца, трагали за уточиштем, или старим мештанима, који су се, ни криви ни дужни, склањали од бомби и авиона – присећа се Пауновић, који је са породицом, супругом и двоје деце избегао са Космета. Услови за живот овде нема, па не чуди што су се сви који су могли одавде одселили.

– Због близине административне линије и опасности од Албанаца из суседне подујевске општине, не можемо да обрађујемо своје њиве. Албанци редовно прелазе на наш део и краду нам дрва, домаће животиње и беру воће. Држава ништа није урадила, иако је било обећања да ће помоћи овај неразвијени део – прича Сава, један од ретких мештана Мердара. И он нас подсећа да су људи који живе дуж административне линије чувари територије, јер, како каже, „тамо где има Срба, држава ће мирније спавати“.

Крајње је време да их се сети, а, уколико се то не деси, овај део територије остаће потпуно пуст, па ће Албанци моћи мирно да се шире и прелазе на поседе Срба. За сада су то мањи инциденти, али они су све учесталији. У само двадесетак дана, „комшије“ са друге стране административног прелаза украли су девет крава – пет из дворишта породице Гашевић у селу Секирача, три са ливаде надамак куће Кујовића у селу Матарова и једну краву из дворишта домаћинства Царичића у селу Мердаре. Већина становника се не осећа безбедно на овом подручју.

Дуж административне линије још увек постоје локације које нису сигурне за пролазак, јер има заосталих касетних бомби и мина. На појединим кућама се могу видети рупе од метака које су испалили Албанци са друге стране линије. На срећу, нико у тим нападима није настрадао, али је пре неколико година Милорад Кујовић (29) налетео трактором на нагазну мину, коју су „комшије“ са друге стране прелаза, вероватно ноћу, поставиле у близини куће.

У селу су две продавнице и школа, коју, у четири разреда, похађа око петнаестак малишана из пет села. И док магистралним путем кроз село Мердаре прође свакодневно на стотине возила и путника, сеоским путем и стазама прошета тек по који пас или понеко од мештана. Иначе, са подручја куршумлијске општине годишње се исели близу хиљаду становника – процене су надлежних из локалне самоуправе, који упозоравају да се тренд иселјавања становништва, пре свега младих, наставља и повећава из године у годину. Наиме, од последњег пописа из 2002. године, из општине

се иселило неколико хиљада становника, тако да је, од око 23.000 житеља, остало тек нешто више од 16.000 становника.

Антрфиле : Сиромаштва у обиљу

Због иселјавања читавих породица, које продају куће и станове, велике понуде а мале потражње, цена квадратног метра стамбеног простора у Куршумлији креће се свега од 250 до 300 евра. Такође, према подацима Републичког Завода за статистику, Куршумлија је са просечном платом од 16.764 динара била на претпоследњем месту у Србији, а према евиденцији филијале Службе за запошљавање на посао чека око 3.100 радника.

Обећања пала у заборав

Љиљана Гашић из Сиповца верује да би се многи вратили из града само да има услова за опстанак.

– Нас посећују политичари само у предизборним кампањама, а онда се, кад дођу на власт, више никада не појаве. Многи памте обећање од пре девет година, да ће се у куршумлијској општини отворити погон Фабрике дувана. До данас, све је остало мртво слово на папиру, а они који су то обећали одавно су све заборавили – каже Љиљана, која са својом породицом живи узгајајући и продајући овце.

КАКО ИЗ ЋОРСОКАКА

Политика, Датум : 17.7.2010, Страна : А22

Проблем је у томе што Београд и Приштина имају, барем јавно, полазно становиште од којег тешко да могу да одступе

Мирослав Лазански

Добро је да нам из Хага саветодавно мишљење о косовској самопроглашеној независности није одаслато на Видовдан, памтило би се. Следеће недеље ионако многи парламентарци, политичари, па и новинари иду на годишње одморе. Верујем да ће и чланови Међународног суда правде у Хагу одмах по изрицању свог саветодавног мишљења отићи на одмор. У Хагу ће остати „Пера писар” да бележи реакције.

Хоће ли, дакле, и како ће судије успети да суптилно избегну директан избор између силе и права, хоће ли то, ипак, на крају бити пуко питање између моћи и слабости? Хоће ли то бити и политичко мишљење које се заснива на интересима, а мање на лекцијама из историје? Хоће ли нас то дефинитивно уверити да живимо у хобсовском свету хегемоније и силе, у милитаристичком политичком дискурсу геоекономских мотива?

Но, како год то мишљење да буде, европска историја је показала да се сукоби не могу решавати без анализе њихових узрока, и да се мир и безбедност не могу наметати силом. А залагање за правни поредак захтева, поред признавања свега тога, и политички компромис за његову заштиту. Јер, није довољно само изабрати мишљење. Амерички и НАТО рат против СР Југославије 1999. године био је незаконит и према америчким и према међународним законима. Амерички Конгрес никада није гласао за такву одлуку, нити су УН икада усвојиле такву одлуку, Југославија није поседовала никакво оружје за масовно уништавање, ниједан југословенски војник, авион, или брод није прешао границе земље да би напао неку државу НАТО-а. „Преговори” у Рамбујеу

нису били преговори, анекс Б тражио је потпуну НАТО окупацију целокупне југословенске територије.

Оно што је Приштина једнострано прогласила долетело је на крилима НАТО авиона.

Поклоњено.

Но, како сада после свега изаћи из тог правно-политичко-стратешког америчко-албанско-српског ћорсокака? Је ли истина заиста у томе да су Албанци рекли и показали Американцима да би могли да са њима, Албанцима, у региону па и шире, имају великих проблема, док су Срби били конструктивни, мирољубиви и уздржани?

Другим речима, да су Албанци показали „већи реметилачки капацитет” од Срба?

Куда све то може да одведе?

Американци су пропустили да поводом Косова отворено покажу како цене достојанство српске државе. Прибежиште од етичког става моралности нашли су у крутом ставу ампутације дела српске државне територије. Очекивали су да ће бити довољно ако Србима дају довољно фармерки, довољно рок-музике и довољно Мекдоналдса. Погрешно. Срби нису учествовали у „хладном рату” да би завредели такав груб поступак.

„Нови албански простор”, термин који се у Тирани и Приштини користи од 1999. године, економско, политичко, културно, саобраћајно повезивање Косова и Албаније, потпуна интеграција, о којој сада наравно нико неће отворено да говори, поставиће врло брзо и питање територијалног повезивања с Албанцима у Црној Гори и у Македонији. А то је потенцијално ново „буре барута” на Балкану.

Нека о томе размишљају они у Вашингтону.

Дијалог између Срба и Албанаца није ни започео. Две нације, две културе, два језика, исти животни простор. И наслеђе неповерења и крвавих сукоба. Како то све превладати? Да би се кренуло напред прво је потребна заједничка визија тог простора, заједнички став о крајњем исходу. Са Запада се Београду и Приштини сугерише да се крене од обичних свакодневних питања и проблема – од струје, воде и саобраћаја. Историја „замрзнутих” сукоба показује да та метода никада није била успешна. Да се прво бавите комуналијама, а после ћемо о држави, то нигде у свету није успело. Уједињене нације на Кипру покушавају да примене ту методу већ 35 година, али без резултата.

Наиме, кад би постојао заједнички српско-албански став да ништа није договорено све док не буде договорено, онда би дијалог о свим осталим стварима – вода, струја, повратак избеглица, саобраћај – био далеко лакше изводљив.

И све би то било много брже да обе стране поштују осећајност оне друге стране. Ако постоји заједнички став о крајњем исходу, условљен општим споразумом о свим нерешеним питањима, онда ће и претресање тешких и компликованих проблема бити олакшано.

Проблем је у томе што Београд и Приштина имају, барем јавно, полазно становиште од којег тешко да могу да одступе. И што, највероватније, ниједна страна не очекује да се она друга страна одрекне својих виталних интереса. За решење ће бити потребно време, много јавне, а још више тајне дипломатије.

PRESS CLIPPING

Недеља 18.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РЕШИТИ ПИТАЊЕ ПРОГНАНИХ СРБА

Курир, Датум : 18.7.2010, Страна : 4

СРС

БЕОГРАД - Српска радикална странка питала је јуче председника Србије Бориса Тадића када ће у његовим „срдчним разговорима“ с хрватским председником Ивом Јосиповићем на дневни ред доћи решавање имовинских и стечених права прогнаних Срба.

У саопштењу уочи прве званичне посете Јосиповића Србији, СРС је навео да Хрватска спречава повратак прогнаних Срба.

„Подсећамо Тадића да ниједна земља сем Хрватске није свом држављанину ускратила основна станарска права. Хрватска тај проблем мора да реши и да обезбеди услове за повратак Срба. Такође, подсећамо Тадића да Хрватска избеглим Србима није исплаћивала пензије у просеку по пет година“, навео је СРС.

ПРЕДСЕДНИЦИ ЗАДАЈУ ДОМАЋИ ДВЕМА ВЛАДАМА

Дневник, Датум : 18.7.2010, Страна : 3

ИВО ЈОСИПОВИЋ ДАНАС ПОЧИЊЕ ПРВУ ЗВАНИЧНУ ПОСЕТУ СРБИЈИ

Председник Хрватске Иво Јосиповић долази данас у прву званичну посету Београду, мада су он и председник Србије Борис Тадић већ десетак пута разговарали од како се у фебруару ове године нови шеф хрватске државе уселио у резиденцију на Пантовчаку. Уосталом, управо као плод тих сусрета дошло је до више него видног отопљавања односа двеју држава, које је на крају кулминирало потписивањем споразума о међусобном изручењу криминалаца.

– Треба и с овом посетом наставити грађење добре атмосфере и политике разумевања и узајамног поверења, што је велика ствар након година неразумевања и неповерења. Уверен сам да председници Тадић и Јосиповић разумеју да је управо то претпоставка даљег унапређења односа двеју држава и у оним областима где се то не може урадити без појачане сарадње извршних власти, односно влада – изјавио је за „Дневник“ председник Српског националног вијећа у Хрватској Милорад Пуповац.

Он је додао да је управо у циљу даљег развијања сарадње Хрватске и Србије неопходно да се и представници двеју влада, ако не једнако често, а оно сусрећу барем упола толико колико и двојица председника. Јер, додаје, то је пут да се многа питања из различитих области живота што је могућ е брже решавају.

– Ефикаснију комуникацију Загреба и Београда чека, рецимо, питање евентуалног повлачења тужбе и контратужбе за геноцид, где су двојица председника свој део посла урадили. Ту је и даља разрада механизма заједничке борбе против организованог

криминала, као и чишћење спискова осумњичених за ратне злочине од спорних случајева уз истовремено усмеравање ка случајевима који јесу за процесуирање. Такође, и неке друге области су недовољно покривене активношћу представника једне и друге владе, попут образовања, културе... Рецимо, Загреб и Београд морају интензивирати разговоре о граници, али и о даљој либерализацији режима преласка границе, као и о сарадњи у инфраструктурним пројектима и на европским питањима. То су све области где двојица председника могу иницирати даље кораке, подстицати их, али где је операционализација на извршној власти – објашњава Пуповац. **На састанку председника Тадић а и Јосиповића биће речи и о питањима тзв. ратног наслеђа, као што су повратак избеглица и судбина несталих, али ће веома важна тема бити и положај мањина.**

Уосталом, двојица председника данас ће у Суботици присуствовати и обележавању 20. годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. – Мањински положај је увек отворен процес, увек има нешто што треба још направити. Важно је само да се та позитивна динамика и отвореност задрже, и у том је смислу посебно значајан интерес који за то питање показују председници Тадић и Јосиповић – закључује Пуповац.

– Наравно, нити је исти положај Хрвата у Србији и Срба у Хрватској, нити су иста мерила, нити политичка историја, и зато треба тражити решења која су специфична за сваку од ове две велике и значајне заједнице. Али кључно је то да смо прошли раздобље у којем је доминирало правило: што горе за једне, то горе за друге. Сада се усмеравамо ка раздобљу: што боље за једне, то боље и за друге.

Антрфиле : Избећи даље неспоразуме о Косову

Милорад Пуповац није желео да спекулише о томе да ли ће, током сусрета тет-а-тет, Тадић и Јосиповић разговарати и о корацима који ће се вући у региону након што 22. јула Међународни суд правде у Хагу обнародује своје мишљење о статусу Косова. **„Сигурно је само то да је и Хрватску и Србију, на различите начине, опекала политика признања Косова и мислим да су извукли довољно поука да се чувају нових негативних искустава. Како и на који начин ће се Хрватска понашати након става МСП-а, то је на хрватском председнику и Влади да дефинишу, али је битно да се интензивира ниво комуникације између Загреба и Београда, јер само тако се може наћи модалитет поступања којим ће се избећи неспоразуми”,** закључио је Пуповац.

ЈОСИПОВИЋ У ПОСЕТИ СРБИЈИ

Вечерње Новости, Датум : 18.7.2010, Страна : 4

председник Хрватске, **РАЗГОВАРАЋЕ ДАНАС И СУТРА СА СРПСКИМ ДРЖАВНИМ ВРХОМ**

Планиран и сусрет са породицама избеглица, повратника у Хрватску

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће данас и сутра у првој званичној посети Србији, током које ће се састати са српским колегом Борисом Тадићем, премијером Мирком Цветковићем, представницима невладиног сектора и хрватске националне мањине.

Јосиповић ће данас у Палати Србије у Београду разговарати с председником Тадићем, после чега ће двојица председника присуствовати у Суботици обележавању 20-

годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Сутра, другог дана посете, премијер Цветковић састаће се с Јосиповићем у згради Владе Србије.

Истог дана, председници Тадић и Јосиповић разговараће у Београду са породицама избеглица, повратника у Хрватску, после чега ће прошетати центром града.

После шетње, председник Тадић и његов гост присуствоваће сусрету уметника Србије и Хрватске у ресторану “Калемегданска тераса”.

Током посете Србији, Јосиповић ће се сутра у просторијама Фонда за хуманитарно право у Београду састати и са представницима невладиних организација Србије.

Тема овог разговора биће “Нормализација односа и живота - нове стратегије и политике према прошлости и будућности постјугословенских земаља”.

Председник Хрватске Иво Јосиповић оценио је у интервјуу Тањугу да је неопходан повратак избеглица.

- Моја порука свима онима који су отишли из Хрватске је: вратите се, врата су отворена и учинићемо све што можемо. Мислим да је у последње време сарадња Хрватске и Србије на том плану на много вишем нивоу.

Када је реч о европским перспективама региона, Јосиповић је поручио да Хрватска по пријему у ЕУ неће ниједно билатерално питање ни са једним суседом учинити препреком у процесу европских и евроатлантских интеграција.

- Будите сигурни да ће Хрватска, а то је политика коју заговара и премијерка Јадранка Косор, помагати свим суседима, наравно и Србији, да што пре уђу у ЕУ.

Отворена питања ћемо настојати да решавамо уз свест да је некада потребан и компромис, и нећемо мешати билатерална и мултилатерална питања, односно приступ Србије ЕУ - рекао је Јосиповић.

Антрфиле : СУСРЕТИ

Председници Јосиповић и Тадић су се ове године неформално срели у Опатији, затим на самиту у Бриселу и на трилатералном састанку с мађарским председником Ласлом Шољомом у Печују, после чега су шефови две државе разговарали у Бачком Моноштору у Војводини. Последњи сусрет имали су у јуну на регионалном самиту у Истанбулу.

ВИДЉИВА УЗЛАЗНА ЛИНИЈА

Политика, Датум : 18.7.2010, Страна : А1

РАЗГОВОР НЕДЕЉЕ: Иво Јосиповић, председник Републике Хрватске

Подржавам идеју да грађани Србије и Хрватске прелазе границу само с личном картом, каже хрватски председник

Загреб, 17. јула – Председник Републике Хрватске Иво Јосиповић сутра долази у прву службену посету Београду, где ће водити разговоре с председником Борисом Тадићем и премијером Мирком Цветковићем о билатералним односима Хрватске и Србије. Он ће, током дводневног боравка имати бројне контакте с представницима друштвеног живота Србије.

Како види будуће односе наше две земље и шта очекује од своје прве службене посете Србији, председник Јосиповић је одговорио у интервјуу за наш лист уочи овог путовања.

После пет месеци на функцији председника РХ и, у међувремену, неколико сусрета с председником Србије Борисом Тадићем стижете у службену посету Србији. Како оцењујете односе две земље у последње време и шта очекујете од ове посете?

Као прво, мислим да је видљиво како су односи између две земље све бољи и бољи. Поправљање односа, њихово довођење на највиши ниво је један од најважнијих задатака свих нас који смо у политици зато што је то на добробит две државе, за развој политике регионалне сигурности и ради трговине, науке, образовања, па и људских односа оних који имају пријатеље и родбину с једне и друге стране границе. То је у интересу обе државе и зато мислим да на том путу сви морамо радити. Мислим да је важна прекретница био састанак председника

Тадића и мене у Опатији, а после тога смо се више пута срели. Оно што је важно, и две владе су почеле с интензивнијим радом, посебно на питањима која су отворена. Једном речју, мислим да су, без обзира на то што заиста имамо још доста отворених питања која морамо решити, односи у видљиво узлазној линији.

Који су, по Вама, приоритети у даљем унапређењу односа између Хрватске и Србије?

То су у првом реду они који су везани за решавање проблема људи. Ту издвајам проблем избеглица, несталих особа, затим проблем привреде, јер она је та која ће дати хлеб и с једне и с друге стране границе, па према томе отварање тржишта, отварање могућности да се привредно сарађује, па и према трећим земљама. Има, наравно, и других питања – од оних уметнина које су однесене из Хрватске, питање граница које морамо решити кад-тад, различитих других облика сарадње који су могући, а посебно оно што истичем и у чему су направљени велики кораци јесте борба против организованог криминала у региону. Та сарадња је добро почела и ја заиста подстичем и хрватску владу а позивам и српску владу да се та сарадња настави и даље унапређује.

Споменули сте питање граница. Хрватска је на путу да најзад разреши гранични проблем са Словенијом. Да ли је тако нешто на виду и са спорним тачкама на Дунаву са Србијом?

Ми смо са Словенијом већ решили тај проблем – осигурали смо сасвим јасан механизам који ће то у догледном тренутку, након што Хрватска уђе у ЕУ – учинити. То је резултат тог споразума о арбитражи. Са Србијом још имамо ситуацију у којој постоји заједничка комисија која се бави границама и ту видим да није било неког озбиљнијег помака јер је реч о томе да ли ће се применити једно или друго начело. За тражење неког компромиса можда има простора, али, ево, за сада се то још није догодило и оно што је увек моја препорука – ако имамо ситуацију у којој не можемо наћи договор, компромис, онда направимо нешто слично као и са Словенијом, има Међународни суд правде који је за то надлежан, а могућа је и арбитража. Према томе, битно је да се то питање не вуче унедоглед јер онда у једном тренутку може ескалирати из неких разлога које ми данас можда и не можемо сагледати.

Али у сваком случају оно што је исто тако важно да сада, док је то питање још отворено, има низ добрих потеза и примера који показују да се без обзира на границе – је ли она овде или онде – може сарађивати. Људи прелазе границу, иду на аду, купају се и друже итд. Ето има и добрих примера.

Потпредседник Владе Србије Ивица Дачић ових дана је изјавио да је хрватској страни предложио да грађани Хрватске и Србије убудуће прелазе границу само с личном картом. Како Ви на то гледате?

На то гледам врло позитивно и то је и моја препорука хрватској влади. Иначе, хрватска влада и премијерка Косор отворени су за сарадњу и веома доприносе тражењу најбољих решења. Колико сам чуо, и разговарали смо наравно о томе, постоји добра воља и мислим да ће се можда већ и сада када будем у Београду јасније то питање отворити и поставити неки облик решења. Са мношћом ће у делегацији бити и министар унутрашњих послова господин Карамарко и ту сам оптимиста.

До сада се показало да прилично лако успостављате контакте и дијалог с политичарима различитих погледа. Неки, на пример, сматрају да су Ваши односи с председником Тадићем чак бољи од тренутних односа Хрватске и Србије. Зашто је то тако?

Наравно да је лакше на личном нивоу с неким стварима ићи и пре службених односа, јер међусобно поверење које имамо господин Тадић и ја је заправо и претпоставка да би се и међудржавни односи боље решавали. Када је реч о државним пословима онда наравно морамо сваки водити рачуна о интересу своје земље. Мислим да добри односи на индивидуалном нивоу могу само помоћи у тражењу најбољих решења.

Све боље сарађују полиције, на том путу су сада и оружане снаге Хрватске и Србије, српски туристи су поново пожељни гости на хрватском Јадрану, сарадња напредује и на другим подручјима, али се стиче утисак да су и даље поприлично затворена хрватска врата за робу и капитал из Србије?

С једне стране бих се можда сложио, али бих истакао да то није питање односа према Србији и српским предузећима. Мени се врло често жале предузетници не само из иностранства него и из Хрватске. И заиста то је део проблема који Хрватска има, имамо веома много бирократских препрека за страна улагања и не бих рекао да је то дискриминација предузећа из Србије. Ево, баш недавно су ми се Италијани жалили, па Мађари... Дакле, има велики број тих проблема у нашем правном систему и надам се да ће се те ствари решити. У Србији има неколико стотина предузећа из Хрватске и то доста добро функционише. Међутим, и одатле ми се неки пут жале – „Кончар“, па тендер за трамвај итд., али се надам да ни то није питање дискриминације него напосто функционисања бољих или лошијих унутрашњих механизма.

Иако је прошло већ 15 година од рата његови „репови“ и даље оптерећују односе међу нашим грађанима па тиме и државама. У овогодишњем извештају о праћењу суђења за ратне злочине почињене у Хрватској организације за људска права указују на недостатак политичке воље и стратегије за ефикасно процесуирање тих злочина. Тиче се то углавном злочина почињених над српским грађанима Хрватске. Како гледате на тај проблем, поготово у контексту отварања последњих поглавља – међу њима и правосуђа – у приступним преговорима за улазак РХ у ЕУ?

Ми знамо да су Хрватска и хрватско правосуђе, што се ратних злочина тиче, прошли један пут од потпуног негирања злочина, с хрватске стране, па до нечега што бих ја данас рекао – суђење по оним стандардима који иначе постоје за све случајеве у Хрватској. Постоји већи број оптужница против припадника хрватских војних и полицијских формација управо због злочина. Ја сам видио тај извештај, то је радила Документа, штавише ја сам за њих радио упутства за праћење тих суђења. Рекао бих да су можда у неким својим закључцима појединих процесних ситуација мало престоги по начелу „Кога је змија угризла и гуштера се боји“.

Према томе, мислим да проблема има, али нису специфични, барем колико ја могу препознати управо за та суђења. Било је оних суђења која су некавалитетна – сетимо

како је текло суђење о „Лори“ и ту је Врховни суд својим интервенцијама ипак омогућио да се ствари доведу до разумног решења.

Данас ни у хрватској политици, без обзира о којој странци говоримо, не постоји ни амбиција, а рекао бих ни могућност, да утиче на правосуђе, посебно када је реч о предметима суђења за ратне злочине. Ако проблема има они су у правосуђу, а ја сам сигуран да та правосудна вертикала која завршава с Врховним судом има довољно и снаге и знања да сваки поступак доведе до краја. Али, истичем, против Хрвата је почињен велик број злочина за које очекујемо да буду кажњени пред судовима земаља у којима се злочинци скривају, па и у Србији.

Спорт је веома важан и као један од начина зближавања народа и земаља. Код нас, међутим, још има много тога ружног на борилиштима, што приређују тзв. навијачи, али не само они. На тениском мечу у Сплиту, на пример, звиждало се српској химни, а звиждало се и у Нишу хрватској химни на ватерполо утакмици Светске лиге... Није ли време да се ту нешто енергичније учини?

Да, спорт тако некада више раздваја него што спаја... Видите, у обе државе постоје они људи који нису способни да схвате да је дошло ново време и да је у интересу и Хрватске и Србије да се нормално комуницира, да се има поштовања за другу страну. Али, уверен сам да је и у Хрватској и у Србији то мањина. Велика већина људи то не подржава, а то уосталом показују и нека испитивања јавног мњења код нас да је заправо тај број који нису за поправљање односа, који нису за сарадњу, да је релативно мали.

На подручју културе је, срећом, другачије. Уметници су међу првима прелазили нову државну границу. Ипак, уметника из Србије скоро и да нема на већим међународним културним догађајима у Хрватској. Тако је и на Дубровачким летњим играма које сте недавно отворили (Стефан Миленковић гостује као уметник из САД), а које су некада биле омиљено одредиште и стваралаца из Србије. Као да некоме ту више нису пожељни?

Морам вас мало кориговати. Пре него што сам ушао у политику водио сам највећи европски фестивал савремене музике Музички бијенале Загреб. И не само да смо и за време рата имали контакт са уметницима из Србије, него одмах пошто се рат завршио су овде били гости из Србије. Истакао бих да смо практично након извођења премијере извели оперу Исидоре Жебељан на Музичком бијеналу, да смо имали клавирски трио из Београда, да стално имамо добру сарадњу с „Југоконцертом“, а и сам сам снимии компакт-диск са Иваном Стефановић. Према томе, мислим да ако има негде отпора то је спорадично или је напросто био такав програм. Ја не мислим да је то део неке „завере“ да не дођу људи из Србије.

Ако има негде тих препрека мислим да оне нису озбиљне. Сада, на пример, иде једна велика група културних делатника са мном у Београд и наћи ће се тамо с културним делатницима из Србије. Има ту и музичара, глумаца, режисера...

Срби у Хрватској с нескривеним симпатијама и великим очекивањима дочекали су Ваш избор за председника РХ. То је, наравно, повезано с још присутним проблемима у вези с повратком избеглих, али и уопште животом и интеграцијом у хрватско друштво. Како сарађујете с овдашњим српским политичарима и представницима у Сабору?

Одлично. С господином Пуповцем сам и иначе као заступник добро сарађивао у Сабору и сада је део моје делегације – недавно у Босни и Херцеговини, а сада иде и у Београд. Ту проблема нема. Напротив, била је ту занимљива ситуација: док сам ја био у

Сабору господин Пуповац је био на власти, а ја у опозицији. Мислим да је добро да је СДСС у владајућој коалицији и да је то добра порука.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 19.7.2010, Страна : 8

ПРОКУПЉЕ

Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је кредите од по 150.000 динара у виду бесповратних средстава за шест породица расељених са Косова и Метохије, као и избеглицама из Хрватске. По речима повереника Гордане Јанковић, средства су добиле четири породице са Космета и две из Хрватске.

БЕЗ МАЈКЕ И МАЋЕХЕ

Економист, Датум : 15.7.2010, Страна : 24

Исповест азиланта депортованог из Норвешке

То јутро и оно вече кад је почело на Косову, у Пећи, заувек ћу памтити. Потпуно исти шок. У пола осам полиција је упала у кућу и рекла да имамо два сата да се спремимо. У авиону смо добили по полицајца, преводиоца и три новинара. У Србији нисмо ништа добили, каже за Економист Дејан Шарковић један од косовских Срба који је срећу покушао да нађе у Норвешкој

Шта мени следује?

Ништа.

Како ништа, где ћу породицу, оволике ствари?

Не знам, где сте планирали?

Где сам планирао!?!

Овако је изгледао разговор Дејана Шарковића и службеника у Канцеларији за реадмисију. Шарковић је један од 53 депортованих косовских Срба из Норвешке. Био је затечен дочеком у Србији. Са женом, мајком и сином није знао где ће. У информатору о правима које су им Норвежани поделили у авиону наведено је да је Канцеларија за реадмисију дужна да им обезбеди смештај на две недеље и пут у једном правцу. Али ништа од тога нису добили. Узели су им основне податке, њега прегледали зато што је срчани болесник и оставили их да се да се сами сналазе. Ко је где и како умео.

“Ни паре да нам дају за превоз. Једва сам издејствовао комби да ме пребаце до аутобуске станице. Шта ћу, платим карту за све нас 2.500 динара до Краљева. Шта бих да нам Норвежани нису дали по 200 евра за старије и 100 за дете”, жали се Шарковић и даље у неверици. Каже, и према Норвежанима су били нељубазни. Једва су главном полицајцу и преводиоцу после силног натезања дозволили да изађу са њима, али не и норвешким новинарима. Српских није било на аеродрому. „Још кад смо кренули из

Осла, хтели смо да позовемо медије из Србије да нас дочекају овде. Али су нам норвешки новинари рекли да Србија не дозвољава да било која медијска кућа то испрати. И они су се чудили“, препричава Шарковић док се пита шта се ствари заташкавају.

Кувајт у Европи

Сада је у Лесковцу код шурака. Сећа се како се као и сви косовски Срби, свесни да боље неће бити, јуна 2008. Године. Дигао је тада руке од свега, спаковао породицу и упутио се за Норвешку да затражи азил. Тамо није имао никога, али и у селу Видање у коме је живео код стрица, од кад је морао да се исели из Пећи, није видео светло. Каже, није могао више да „гледа у боб“ која ће странка победити и кад ће се обећања да ће им држава изградити куће испунити. Није желео да његов син не може без страха ни 300 метара да оде од села. Није желео да му сина образују лоши наставници и да не може да му купи ни основне ствари.

У Норвешкој, чуо је, многи су добили заштиту. И кренуо...

У Ослу се пријавио, сместили су их у округ Соргентелаг, добили су кућу с двориштем и одличне услове. Дobili су гардеробу, примали социјалну помоћ, нешто више од 1000 евра, што је довољно за храну и да претекне. Прича Шарковић како су их Норвежани одлично примили и бринули за њих. А сину, због кога је и отишао, све је било омогућено, разни програми, пливање, јахање, вожње бродом. Завршио је први разред тамо, био најбољи ђак, одлично научио норвешки језик. „Оно што је тамо доживео за две, у Србији не бих могао да му пружим ни за двадесет година. То је Кувајт у Европи“, каже Шарковић.

Азил им, ипак, није одобрен. Одбијени су једном, па други пут. Закаснили су. Напомиње како се пре њиховог доласка азил лако добијао. Само је било довољно да кажеш да си с Косова и да се то потврди. Потом су Норвежани, суочени са захтевима за азил из разних држава, а и пред признање независности Косова престали са одобравањем. „Знам момка који је отишао кад и ја и исто је одбијен, иако му је један брат погинуо на Косову а други рањен. Више нису давали азил. Једноставно, донета је политичка одлука“, прича Шарковић.

По другој одбијеници и кад је Србија потписала споразум о реадмисији са Норвешком упозоравани су да се добровољно пријаве за повратак или ће бити депортовани. Где, како? У Србију, на Косово? „Два дана пре него што се све десило читам изјаву Ивице Дачића да би требало да одаберемо да ли ћемо да се вратимо на Косово или у Србију. Кажем норвешкој полицији, ако је депортовање, вратите ме на Косово. А они ми одговарају да није безбедно. У Србију можеш, јер говориш истим језиком“, каже Шарковић.

Шок

Јутро кад је полиција упала у кућу да их депортује памтиће цео живот. „То јутро и оно вече кад је почело на Косову, у Пећи, заувек ћу памтити. Потпуно исти шок“, прича он. У пола осам полиција је упала у кућу и рекла да имају два сата да се спреме. У авиону су добили свако по полицајца, преводиоца и три новинара.

„Норвежани су хладан народ, али се тачно видело да им је жао што нас тако враћају. Јер, мој син с њима прича норвешки, виде сву ту децу и знају да их не враћају у боље. С нама су се чак и руковали, иако то никада не раде“, говори Шарковић. „А најжалије ми је кад се сетим те деце из авиона. Они између себе причају норвешки, кренули су и у школу заједно, сад су их расули свуда по Србији“.

И није му јасно зашто су их Норвежани тако пустили. Они да их пусте, а у Србији тако лоше да их приме. Размишља да би добро било и да су му вратили породицу, а њему дозволили тамо да ради, шаље новац и да се гради кућа. А одакле овде сад да крене?

Ове недеље ће за Београд, да прво нађе неку кућу, па да доведе породицу. И да тражи посао. Тешко му сва та пресељења падају. Од бриге се у Норвешкој и разболео. Овде не може ни да спава. „Док не ставиш памет на јастук не можеш ни да заспиш“, каже Шарковић.

Мисли да би требало да организују, да затраже помоћ од Амбасаде Норвешке, јер у програме Србије не верује. „Верујем да су хумани и да могу да изађу људима у сусрет, јер нас није много“, вели он.

Прича да би био најсрећнији човек да може да врати време пре '99 године. Одрастао је са Албанцима у центру Пећи. За време санкција на Косову се боговски живело. „Гледам на телевизији у Србији редови за млеко, ја сам се у млеку купао. На Косову је било свега. Ал' ето, пуче све. Сад немам ни једног пријатеља Албанца“, вајка се Шарковић и додаје да до последњег дана није веровао да ће бити рата. Сад о повратку на Косово нема речи. Због детета. „Кад једна Норвешка каже мени да ми доле није безбедно, а ја знам исто то, шта да тражим доле. Косово ме не интересује, ја сам завршио са њим. Знаш кад ти волиш мајку, али кад те мајка не воли. И молиш је годинама да се помириш са њом, а она неће. Каже ти да има другог мужа, другу децу. Шта да радиш онда?“

Антрфиле : Враћено више од 1.700 људи

- Из Норвешке је депортовано 12 породица, са 24 малолетне особе. Само једна четворочлана породица је смештена у прихватни центар у Шапцу.
- Према подацима Министарства унутрашњих послова Србије од почетка године враћено је 1.769 особа за које је МУП дао сагласност. Највише повратника је из Немачке, Швајцарске, Шведске, Белгије.
- У НВО Група 484 кажу да им се јављају, пре свега азиланти из Немачке, али да људи пореклом с Косова углавном зову из Норвешке.

Обезбедите нам нормалан живот

”Размишљамо о добровољном повратку, али стварно не знамо где, јер у Србији немамо рођака и пријатеља код кога би се могли сместити. Не видимо излаз сад кад је потписан Споразум о реадмисији. Наша влада није смела и није требала ово да уради. Прво ово је систематско чишћење преосталих Срба. Норвешка је један од фактора стабилности на Косову (КФОР) и ако неће да нас прими, онда нека нам обезбеде нормалан живот на Косову. Србија није ту требала да се меша, ионако визна либерализација не важи за грађане Косова, тако да и реадмисија не важи за грађане Косова, тако је изјавио и министар унутрашњих послова Ивица Дачић.

Друго, Србија је требало да услови земље чланице ЕУ које су признале Косовску независност да повуку своје срамно признање, па тек онда да нас грађане Косова приме у Србију. Овде су људи у већем страху него кад је било бомбардовање. **Реадмисијом нас Србија тера на три различита живота. У првом смо све изгубили, побегли од рата, тортура и прогона, дошли да тражимо сигурно уточиште, наишли на разумевање и хуманост норвешког народа, а Србија не пружа никакву помоћ и**

поред тога што је узела новац за нашу реинтеграцију по споразуму о реадмисији и то 15,000 евра по особи. Нека дају половину пара људима, а не да зарађују на нашој муци”.

ТРПЕ И НАДАЈУ СЕ

Вечерње Новости, Датум : 19.7.2010, Страна : 15

Са станарима контејнерског насеља у Грачаници који су у ”лименим кутијама” изложени додатним врућинама

Стотинак расељених из различитих крајева Космета, у 40 контејнера

МАДА је врућина упекла још у раним јутарњим сатима, надамак контејнерског насеља у Грачаници још је, чини се, топлије. Зато је и разумљива тишина која влада око четрдесетак контејнера постављених као “под конац” у четири реда.

Док неки од станара подносе врућину у својим “лименим кутијама” већина њих је испред својих “кућа”.

- Ево, видите шта радимо - готово нељубазно говори Наташа Виријевић (33) док покушава да у лавору са водом расхлади руке и ноге своје кћерке Драгане (13), оболеле од церебралне парализе. Иако болесна, девојчица је расположенија за причу. Објашњава да је са родитељима и млађом браћом Лазаром (11) и Немањом (9) као и сестрама, двогодишњом Јованом и четворомесечном Јеленом, тек неколико месеци у овом смештају где су се вратили из расељеништва.

- Живимо само од туђе неге коју примамо на име болесне кћерке - поново се оглашава девојчицина мајка, додатно револтирана што у контејнеру немају ни фрижидер, ни шпорет попут осталих станара, али и што их, како каже, иако јој је супруг незапослен и имају петоро деце, не следују ни бесплатни оброци.

Мада је, чини се, овој породици додатно теже него осталима, и у осталим контејнерима сличне недаће преживљава стотинак расељених из разних крајева Косова и Метохије. Сви са истим невољама, али и различитим животним причама.

- Свако од нас је преживео све и свашта почев од 1999. године, а посебно 17. марта 2004. године, у свеопштем нападу на све српско на Космету - причају станари овог насеља постављеног надамак болнице “Симонида”. - Мени су Албанци запалили кућу и узурпирали стан у Обилићу где нас је до мартовског погрома било око осамсто, а сада нема ни десетак Срба - прича Олгица Суботић (60) која живи у првом контејнеру на улазу у ово својеврсно насеље. Признаје да, иако је “у годинама”, све теже подноси животне неизвесности, због чега је додатно оптерећује и неизвештан завршетак кућа у насељу Нови Бадовац, намењеним станарима “контејнера”.

- **Иако нам је лично господин Велимир Илић, тадашњи министар за инфраструктуру, уочи проглашења независности обећао да ће куће бити готове до јуна исте године, ево прође и трећи јун, а ми смо и даље без крова над главом** - наставља причу ова жена која је једино срећна што су јој се деца скућила и признаје да је далеко теже породицама са малом децом. Попут њених суседа из контејнера преко пута, где са родитељима живе малена Емилија (9) и њен годину дана млађи брат Филип, који такође одрастају у овој “лименој кутији”.

- **Услови у којима наша деца уче и пишу домаће задатке веома су тешки. Чести нестанци струје, зими хладноћа, а лети несносна врућина и те како утичу на њихово одрастање и развој** - причају Соња (28) и Братислав (29) Стојановић који су јуна месеца 1999. године били приморани да напусте све своје у Урошевцу. Међутим, како у расејању нису могли да опстану, пре неколико година вратили су се у

контејнерско насеље али надају се да ће и њихова деца имати своју собу. Ништа лакше није ни Недељковићима, јер у просторији од неколико квадрата живи њих петоро.

Зоран (47) је са супругом Јованком (41) и децом Немањом (17), Петром (15) и Данијелом (18) у Грачаницу дошао из Ораховца. Шест година су живели у једној од многобројних ромских кућа, али су и њу морали да напусте. После вишемесечне потраге за новим смештајем “спас” су пронашли у контејнерима које је руска влада донирала косметским Србима после мартовског погрома 2004. године.

- Свесни смо да нисмо у прилици да бирамо. Живот овде је тежак, али не знам да ли је горе зими или лети - прича Данијела, студент Педагошког факулета у Косовској Митровици, напомињући да се и они као и остале породице надају завршетку кућа у околном насељу како би коначно прекинули расељеничке муке.

Антрфиле : ХРАНА

ГОТОВО све породице смештене у контејнерском насељу надомак болнице “Симонида”, добијају по један бесплатан оброк из предшколске установе “Ђурђевак”, што им умногоме олакшава живот јер је већина њих без икаквих извора прихода. Међутим, станари истичу да им помоћ последњих година све ређе стиже. Мада им помаже Црвени крст из Грачанице, надлежни истичу да је и њима смањена допрема хуманитарне помоћи.

КУЋЕ

ИАКО су куће у насељу Нови Бадовац крај Грачанице, чија је изградња започета фебруара 2008. године, намењене расељеним лицима из контејнерског насеља, по сазнањима “Новости”, још је неизвесно када ће се грађевински радови завршити, јер недостаје финансијских средстава за окончање комуналних прикључака. Зато расељене брине што радови на завршетку кућа касне и што се рок за њихову поделу све више продужава. Кажу да су конкурисали за доделу кућа, али не знају да ли ће морати још једну зиму да проведу у контејнерима.

ЈОСИПОВИЋ: ТАДИЋ ЈЕ МУДАР ПОЛИТИЧАР

Пресс, Датум : 18.7.2010, Страна : 6

ЗАГРЕБ - Председник Хрватске Иво Јосиповић оценио је да ће његова данашња посета Србији резултирати низом конкретних договора, и да ће бити велика степеница у унапређењу билатералних односа.

- Србија у председнику Тадићу има мудрог политичара који види да је будућност региона у сарадњи, не у надметању у оном лошем смислу, него у надметању ко ће више допринети миру и сарадњи и добрим односима - изјавио је Јосиповић Танјугу уочи дводневне званичне посете.

Он очекује видљив помак на пољу повратка избеглица, проналажења несталих особа, повратка културних добара, режима преласка границе, борбе против организованог криминала, односно сарадње полиције и тужилаштва.

СВЕЧАНИ ДОЧЕК ХРВАТСКОГ ПРЕДСЕДНИКА

Преглед, Датум : 19.7.2010, Страна : 1

Председници Србије и Хрватске Борис Тадић и Иво Јосиповић потврдили су јуче после разговора у Београду да су две државе, након осцилација у својим односима, нашле прави пут за решавање отворених питања који води најбољим суседским односима и заједничком путу ка Европској унији. Председника Хрватске су испред Палате Србија дочекали његов домаћин председник Тадић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова Ивица Дачић и вицепремијер Божидар Ђелић.

Два председника су на заједничкој конференцији за новинаре навели да су разговарали о свим питањима која су отворена после расправа заједничке државе, а председник Србије је прву званичну посету свог хрватског колеге Београду оценио као историјску. **Тадић је изјавио да се кроз форму отворених питања решавају проблеми на нивоу две владе. Он је указао да су међу тим питањима и изузетно важна, укључујући повратак избеглица, заштиту њихове имовине и решавање стамбених питања, заштиту писма и језика Срба у Хрватској, али и другим земљама региона, питање културног идентитета, међусобних тужби пред Међународним судом правде и дефинисања државне границе.** Тадић је оценио да би било добро када би се вансудским процесом решило питање међусобних тужби, али је подвукао да се никако не смеју занемарити судски процеси против криваца и оних који су починили ратне злочине.

Председник Србије је, такође, указао да је изузетно важно постићи атмосферу помирења, пронаћи нестале и ексхумирати гробнице и у Србији и у Хрватској. Српски председник је рекао да је са Јосиповићем разговарао и о економској сарадњи, а да предстоје разговори и о другим питањима, међу којима је и сарадња у области инфраструктуре. Председник Јосиповић се сложио са Тадићем о томе шта су кључна и отворена питања за обе државе, издвајајући проблем решавања судбине несталих. Он је нагласио да је у том смислу важно то што ће Србија предати Хрватској документа везана за догађаје у болници у Вуковару за време рата. Јосиповић се сложио са Тадићем да, када се ради о питању државне границе, треба постићи, како је рекао, можда и „нетипични договор“, не прецизирајући какве би природе он био, а, додао је, уколико се у томе ипак не успе - онда ићи на арбитражу. Јосиповић је нагласио да је са Тадићем разговарао и о регионалним питањима, културној, научној и спортској сарадњи Србије и Хрватске. После разговора у Београду два председника упутила су се у Суботицу, где су присуствовали обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Хрватски председник ће током дводневне посете разговарати и са премијером Мирком Цветковићем и другим српским званичницима о отвореним питањима, а сусрешће се и са представницима хрватске мањине и невладиног сектора. Уочи посете Јосиповић је у интервјуу Танјугу оценио да ће његов долазак у Београд представљати „велику степеницу“ и да ће резултирати низом конкретних договора, а најпре у сарадњи у борби против организованог криминала и у економским односима. Танјуг

Антрфиле : Хрватска се не меша у односе Београда и Приштине

Председник Србије Борис Тадић изјавио је да од земаља у региону очекује уздржан став у вези са мишљењем Међународног суда правде о једнострано проглашеној независности Косова, а председник Хрватске Иво Јосиповић поручио да се Загреб неће

мешати у то питање и изразио наду да ће Београд и Приштина у сарадњи с међународном заједницом наћи решење. На конференцији за новинаре после разговора са председником Србије, **Јосиповић је подсетио да је Хрватска признала независност Косова, и нагласио да званични Загреб нема амбицију да посредује у решавању тог питања.** Он није желео да пре саветодавног мишљења МСП говори о томе како ће се Хрватска понети према евентуалним иницијативама Србије у Уједињеним нацијама.

МИ РЕШАВАМО ПРОБЛЕМЕ

Правда, Датум : 19.7.2010, Страна : 2

БОРИС ТАДИЋ УГОСТИО ПРЕДСЕДНИКА ХРВАТСКЕ ИВУ ЈОСИПОВИЋА, ТОКОМ ПРВЕ ПОСЕТЕ СРБИЈИ

Председници Хрватске и Србије, Иво Јосиповић и Борис Тадић, после разговора у Београду, поручили су да се односи две земље побољшавају, али и да има још отворених питања које њих двојица настоје да реше. Тадић је истакао да у вези са предстојећим мишљењем Међународног суда правде (МСП) о независности Косова очекује уздржан став земаља у региону, док је Јосиповић, који је у првој званичној посети Србији, поручио да се Хрватска неће мешати у то питање.

Председници су поновили различите ставове о независности Косова.

– Косово за Србију није чланица УН, нити ће то бити, то је наша јужна покрајина, немамо ништа против својих грађана албанске националности, напротив.

Никада нећемо признати независност Косова, ни на имплицитан, ни на експлицитан начин. Од земаља у региону очекујем уздржан став у односу на тај проблем, и да узму у обзир предстојећу одлуку МСП-а. Никада не бисмо подржали став етнички мотивисане сецесије, у било којој држави – рекао је Тадић. Његов хрватски колега је рекао да је признање Косова елементарни став те земље.

– Сматрамо да Србија и Косово могу и морају са међународном заједницом да нађу решење, Хрватска ту нема амбиције да посредује нити да се посебно ангажује – каже Јосиповић.

Српски председник је нагласио да Србија жели најбоље могуће односе са Хрватском у свим аспектима. Он је казао да је задовољан сарадњом у борби против организованог криминала.

– Постоје отворена питања међу нама, као повратак избеглица, заштита имовине Срба који су избегли. Такође, ту су и међусобне тужбе пред МСП-ом, и било би добро да се то питање реши вансудским поравнањем, а да се при том не занемари судски процес против криваца за извршене злочине. Када су у питању границе, најбоље би било да пронађемо решење без међународне арбитраже – поручио је Тадић.

Хрватски председник је казао да је историја односа Србије и Хрватске тешка, али и да су актуелна руководства почела да их решавају. – Заједно улазимо у ЕУ, Хрватска нешто раније, али ћемо подржати све суседе да што пре буду део те заједнице народа – навео је Јосиповић и додао да се слаже са Тадићем да је остало много питања која тек треба решити.

– **Најважније хуманитарно питање је проналажење несталих особа. Важно је питање и повратка избеглица, понављам да су врата отворена за све. Разговарали смо о проблемима хрватске националне мањине у Србији, али и обрнуто.** Постоји сет питања која се тичу граница, слажем се с Тадићем да је најбоље то решити

договором – рекао је Јосиповић, који се посебно осврнуо на питање српске националне мањине у Хрватској.

– Хрватска се залаже за највећа права мањина, слично желимо да буде с хрватском Уосталом, СДСС је у владајућој коалицији, што је врло важно за српску мањину – навео је Јосиповић.

Антрфиле : Тадић: Идем у Вуковар

Председник Србије је рекао да је спреман да са Јосиповићем оде у Вуковар, као и на сва остала места страдања у претходним ратовима. – Не треба нико да ме зове, наравно да ћу доћи у Вуковар – рекао је Тадић и додао да је у том смислу важно то што ће Србија предати Хрватској документа везана за догађаје у болници у Вуковару за време рата.

Шетња Београдом

Борис Тадић и Иво Јосиповић данас ће прошетати центром Београда, а потом ће се сусрести са представницима уметника Србије и Хрватске у ресторану „Калемегданска тераса“.

ЗЕД: ОДШТЕТА ЗА РОМЕ НА СЕВЕРУ КИМ

Политика, Датум : 19.7.2010, Страна : А4

Вашингтон – Председник Универзалног друштва за хиндуизам у САД Рајан Зед изјавио је јуче да је „шокиран” извештајима да Роми на северу КиМ скоро једну деценију живе у камповима затрованим оловом. Зед је навео да су „шокантна сазнања да је свет допустио да се та хуманитарна катастрофа дешава у 21. веку” пренео је Танјуг.

Према извештајима, живот у камповима затрованим оловом проузроковао је озбиљна оштећења виталних органа, чак и мождана оштећења ромским и другим породицама расељеним у кампове на северу Косовске Митровице после бомбардовања НАТО 1999, навео је он. Зед је позвао УН, ЕУ и Светску здравствену организацију да се угроженим породицама формално извине и да им исплате појединачну материјалну одштету од по милион евра.

PRESS CLIPPING

Уторак 20.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИМА 3,5 ТОНА ХРАНЕ Преглед, Датум : 20.7.2010, Страна : 5

Центар за комуникацију „Правда“ из Параћина протеклих дана поделио је 3,5 тона хране најугроженијим лицима из категорије избеглих, прогнаних и расељених који живе у општини Параћин. Хуманитарне пакете добиле су 132 породице. Помоћ су добиле и домаћа најугроженија лица, изјавио је јуче Драган Секуловић, председник „Правде“.

У овој акцији, као и раније, велику помоћ пружили су нам Републички комесаријат за избеглице, општина Параћин и друге радне организације. Званично, у Параћину живи више од 3.250 избеглих, расељених и прогнаних лица. Међутим, тај број је већи, јер многи који дођу не пријављују се, осим кад им нешто запне, објаснио је Секуловић. Ова подела хране, а реч је о прехранбеним артиклима, није прва. Секуловић је најавио и акцију помоћи деци у школском прибору.

СРБИЈА ЗА ДОБРОСУСЕДСТВО И РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА Политика, Датум : 20.7.2010, Страна : А5

Могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката

Током другог дана званичне посете Србији, хрватски председник Иво Јосиповић састао се јуче са председником Владе Србије Мирком Цветковићем. Српски премијер је нагласио да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа.

На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће као и до сада наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је Цветковић. Цветковић и Јосиповић су се сложили да је веома важно и даље унапређивати економску сарадњу пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција.

Истакнуто је, такође, да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката.

На састанку је оцењено да стратешки интерес и Србије и Хрватске – приступање Европској унији – представља изузетно важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала.

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је да је у Београду веома добро примљен и изразио оптимизам у погледу развоја будућих односа две земље. „Када је реч о председнику Србије Борису Тадићу, још једном морам да истакнем да су разговори протекли у атмосфери пуног разумевања, да смо начели много конкретних ствари, да наше владе врло добро сарађују и да сам велики оптимиста у погледу развоја будућих односа, иако сви знамо да има озбиљних проблема које треба решити”, рекао је Јосиповић после разговора у Фонду за хуманитарно право. Јосиповић је истакао да је веома задовољан не само гостопримством представника власти, већ и невладиног сектора.

На питање новинара, после сусрета са представницима невладиног сектора, да ли ће председник Тадић посетити Вуковар, Јосиповић је рекао да у то не сумња, јер му је председник Србије и раније најављивао тај долазак. „Није важно када ће се то догодити, али претпостављам да ће бити релативно скоро”, додао је хрватски председник.

Председници Србије и Хрватске Борис Тадић и Иво Јосиповић разговарали су јуче у Београду с породицама избеглим из Хрватске током ратова деведесетих година које су им изнеле проблеме у процесу повратка. Породице, које су посредством Комесаријата за избеглице Републике Србије укључене у програм повратка, указале су на следеће проблеме: враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација (озакоњење) радног стажа, проблеми у процесу стамбеног збрињавања. Ту су и немогућност откупа добијених станова, проблеми са добијањем држављанства и економска одрживост повратка. Састанку су присуствовале породице: Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње.

Разговору су присуствовали и комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић, амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукићевић, амбасадор Мирослав Копечни, саветник председника Србије Млађан Ђорђевић, амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак, саветник председника Хрватске Сениша Таталовић и председник Српског националног већа Милорад Пуповац.

ИСХИТРЕНО О КУЛТУРНОМ БЛАГУ

Правда, Датум : 20.7.2010, Страна : 3

Желимо још једном да скренемо пажњу домаћој и светској јавности на исхитреност одлуке оних који учествују у преговорима са српске стране, да се културно благо врати у Хрватску, каже се у саопштењу асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Саопштење које је потписао председник Милојко Будимир, издато је поводом „изјаве хрватског председника Иве Јосиповића, приликом његове посете Србији, око враћања културног блага у Хрватску“.

Иако се овде ради о културном благу које је првенствено власништво Српске православне цркве, оно се приказује и води као културно добро хрватске државе. Да апсурд буде већи, оне који су пренели и тако од сигурног нестанка спасили то културно благо, Хрватска представља као „пљачкаше“, додаје се у саопштењу.

БОЉА ЕКОНОМСКА САРАДЊА

Преглед, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

Српски премијер Мирко Цветковић с председником Хрватске Ивом Јосиповићем

Приступање Европској унији је стратешки интерес обе државе и важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, сложила су се оба државника

Премијер Србије Мирко Цветковић и председник Хрватске Иво Јосиповић сложили су се јуче у Београду да је веома важно даље унапређивати економску сарадњу и нагласили да је приступање Европској унији, што је стратешки интерес обе државе, важан подстицај за унапређење свих видова сарадње. Цветковић је истакао да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа Србије и Хрватске, наводи се у саопштењу из владе Србије после састанка Цветковића и Јосиповића.

На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће као и до сада наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је премијер Цветковић. Два премијера виде

могућност унапређења економске сарадње пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција, наводи се у саопштењу. Истакнуто је да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. „Стратешки интерес и Србије и Хрватске - приступање Европској унији, изузетно је важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала“, речено је на састанку.

Јосиповић се јуче у Београду састао и с представницима невладиних организација и том приликом истакао да ће својим политичким ангажманом наставити да доприноси помирењу у региону. Наводећи да је његов став о помирењу у региону непромењен, као и да је у председнику Тадићу нашао партнера с којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама, Јосиповић је указао да правда и разумевање не долазе лако. Директорка Фонда за хуманитарно право, Наташа Кандић, изразила је задовољство што на улицама Београда српска и хрватска застава стоје заједно и да представљају „знак нових стратегија и нових политика у региону“.

ЈОСИПОВИЋ: РАДИМО НА ПОМИРЕЊУ У РЕГИОНУ

Блиц, Датум : 20.7.2010, Страна : 3

Други дан посете хрватског председника

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је јуче у разговору са представницима невладиних организација из Србије да ће наставити да доприноси помирењу у региону, истичући да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера са којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама.

„Пре сам радио на семинарима и едукацији, а сада кроз политику могу више да учиним“, рекао је Јосиповић. Он је додао да је његов став о помирењу у региону непромењен, као и да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера са којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама. „Знам да време за жртве и страдалнике споро иде, али и да правда, мир и разумевање не долазе лако“, рекао је Јосиповић и додао да су односи у региону у последње време у успону.

Председник Србије Борис Тадић и председник Хрватске Иво Јосиповић разговарали су јуче у Београду са породицама које су током ратова деведесетих година избегле из Хрватске, а посредством Комесаријата за избеглице Србије укључене су у програм повратка. Породице су двојици председника предочиле проблеме са којима се већина суочава у процесу повратка као што су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, признавање радног стажа, стамбено збрињавање, немогућност откупа добијених станова, добијање држављанства и економска одрживост повратка. Састанку су присуствовале породице Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић, које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње, наведено је из Прес службе председника Србије.

Премијер Србије Мирко Цветковић и председник Хрватске Иво Јосиповић сложили су се да је веома важно даље унапређивати економску сарадњу и нагласили да је приступање Европској унији, што је стратешки интерес обе државе, важан подстицај за унапређење свих видова сарадње. **На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица.**

„Влада Србије ће, као и до сада, наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је премијер Цветковић. Истакнуто је да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. „Стратешки интерес и Србије и Хрватске - приступање Европској унији, изузетно је важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала“, речено је на састанку.

Антрфиле : Косорова позвала Тадића у Вуковар

Премијерка Хрватске Јадранка Косор изјавила је да је председник Србије Борис Тадић добродошао у Вуковар, нагласивши да Хрватска очекује и хапшење оптужених за ратне злочине Ратка Младића и Горана Хаџића. „Српски председник Борис Тадић добродошао је у Вуковар и његов долазак свакако би био добар потез, али ми у Хрватској очекујемо да Младић и Хаџић буду ухапшени и доведени пред лице правде“, изјавила је Косорова, коментаришући Тадићеву најаву могућег доласка у Вуковар.

ПУПОВАЦ: ТРАСИРАЊЕ НОВИХ ОДНОСА

Дневник, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

Посета председника Хрватске Иве Јосиповић а Србији требало би да отопли односе две државе, као и односе њених грађана, изјавио је потпредседник Самосталне демократске српске странке и посланик у Хрватском сабору Милорад Пуповац. Он је, у вестима ТВ Б 92, истакао да председници Јосиповић и Борис Тадић трасирају нове односе између две државе којима треба дати подршку. Пуповац је, поводом најаве Јосиповића да ће

се ускоро решаваати проблеми из прошлости, подсетио да би у наредном периоду требало да се регулише и станарско право избеглих Срба.

„У наредном периоду треба да се отвори нови рок за оне који желе ући у програм стамбеног збрињавања, што је нека врста замене за станарско право“, навео је Пуповац и истакао да ће људи који не буду могли да поврате старо станарско право добити нове станове и биће у прилици да их откупе. Он је додао да се управо воде преговори између хрватске владе и српске заједнице око откупне цене тих станова.

ОПТИМИЗАМ ДВОЈИЦЕ ПРЕДСЕДНИКА

Дневник, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

ИВО ЈОСИПОВИЋ НАСТАВИО ПОСЕТУ СРБИЈИ БРОЈНИМ РАЗГОВОРИМА У БЕОГРАДУ

Председник Владе Србије Мирко Цветковић истакао је у разговору с хрватским председником Ивом Јосиповићем да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа. На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће, као и до сада, наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је Цветковић.

Цветковић и Јосиповић сложили су се да је веома важно и даље унапређивати економску сарадњу, пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција, наведено је у саопштењу из Владе Србије. Истакнуто је, такође, да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. На састанку је оцењено да стратешки интерес и Србије и Хрватске – приступање Европској унији, представља изузетно важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала.

Хрватски председник разговарао је јуче у Београду и с представницима невладиног сектора. Јосиповић је изразио оптимизам у погледу развоја будућих односа. –

Када је реч о председнику Србије Борису Тадићу, још једном морам да истакнем да су разговори протекли у атмосфери пуног разумевања, да смо начели много конкретних ствари, да наше владе врло добро сарађују и да сам велики оптимиста у погледу развоја будућих односа, иако сви знамо да има озбиљних проблема које треба решити – рекао је Јосиповић после разговора у Фонду за хуманитарно право.

Председник Хрватске је рекао да ће наставити да доприноси помирењу у региону, истичући да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера с којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама. На питање о статусу хрватске мањине у Србији, Јосиповић је рекао да је важно што су Хрвати нашли своје место у политичком животу, што имају представника у парламенту, али је навео да је та чињеница „мање резултат институционалног решења, а више добре воље Демократске странке и председника Тадића“.

– Био сам на прослави у Суботици и био сам изненађен и бројем Хрвата који су се окупили, па и подршком коју су дали не само свом вођству него и председнику Тадићу

– рекао је хрватски председник. Тадић и Јосиповић су у недељу у Суботици учествовали на прослави 20. годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Јосиповић је рекао и да Хрватска има пројекте стамбеног збрињавања избеглица који су из економских разлога били успорени, и додао да сматра да ће тај процес сада бити убрзан.

Председници Србије и Хрватске разговарали су јуче с породицама, које су током ратова деведесетих година прошлог века избегле из Хрватске, а посредством Комесаријата за избеглице Србије укључене су у програм повратка. Породице су двојици председника предочиле проблеме с којима се већина суочава у процесу повратка, као што су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, стамбено збрињавање, немогућност откупа добијених станова, добијање држављанства и економска одрживост повратка.

Састанку су присуствовале породице Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић, које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње, саопштила је Прес-служба председника Србије. Састанку су присуствовали комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић, амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукић евић, амбасадор Мирослав Копечни, саветник председника Србије Млађан Ђорђевић, амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак, саветник председника Хрватске Сениша Таталовић и председник Српског националног вијећа Милорад Пуповац.

Антрфиле : Тадић предао Јосиповићу икону из даљске цркве

Председник Србије Борис Тадић јуче је, у склопу процеса повраћаја културних добара, председнику Хрватске Иву Јосиповићу предао Икону Свете Богородице својевремено однету из Цркве светог Димитрија у Даљу. Тадић је том приликом изјавио да питању заштите културних добара и културних идентитета придаје посебан значај, с обзиром на чињеницу да је у ратовима на подручју бивше Југославије на свим странама било масовног уништавања културних добара. “Овај симболични чин повратка културног добра које припада републици Хрватској и грађанима Хрватске зато сматрам и врло конкретним политичким чином“, рекао је Тадић. Јосиповић је констатовао да Мешовита комисија која ради на пописивању и повраћају културних добара однетих из Хрватске за време последњег рата обавља изузетно важан посао и за српску и за хрватску културу.

Ускоро у Вуковару

На питање новинара, после сусрета с представницима невладиног сектора, да ли ће председник Тадић посетити Вуковар, Иво Јосиповић је рекао да у то не сумња јер му је председник Србије и раније најављивао тај долазак. – Није важно када ће се то догодити, али претпостављам да ће бити релативно скоро – додао је хрватски председник.

ЗА 25 ОПШТИНА 17,5 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, Датум : 20.7.2010, Страна : 16

Амбасадор ЕУ у Србији Винсан Дежер и министар Божидар Ђелић у Врању потписали споразум о реализацији програма „Прогрес“

Враће, Бујановац - У наредне три године на подручју 25 општина југоисточне Србије биће реализован програм „Прогрес“ у оквиру глобалног партнерства ЕУ са општинама, који има за циљ да подржи развој општина у овом региону и смањи разлике у регионалном развоју.

- Почетни буџет програма је 17,5 милиона евра, од чега је ЕУ обезбедила 13,5, Влада Швајцарске 2,5 милиона и Влада Србије 1,5 милиона евра, а цео програм ће реализовати канцеларија УН за пројектне услуге - рекао је министар Божидар Ђелић, позивајући представнике општина да „озбиљно крену у припрему документације, али и у прецизно позиционирање стратешких пројеката у својим срединама“.

Амбасадор ЕУ у Србији Винсен Дежер указао је на важност да се смање разлике између развијених и неразвијених региона што је и циљ овог пројекта јер, како је нагласио, „обично најразвијенији на северу и западу Србије успевају да створе и најбоље услове за привлачење страних инвестиција“. Одговарајући на питање новинара Данаса да ли су локалне самоуправе на југу Србије спремне за сложену процедуру аплицирања за средства из овог, али и других програма које финансирају земље ЕУ, Дежер је рекао да ће бити „организовани састанци како би се постигао консензус између локалних власти али и грађана око стварних потреба“.

- Значајно је да грађани партиципирају у препознавању стратешких потреба у својој средини и да то онда реализују кроз сервис локалне самоуправе. То могу бити проблеми у одлагању смећа, побољшању система водоснабдевања, али и пружању услуга грађанима - прецизирао је Дежер. Представник Швајцарске чија је влада један од већих донатора „Прогреса“ Беатрис Мајер указала је на спремност да се након деценије присуства разних донатора из њене земље, на југу Србије сада ради „конкретно и транспарентно на решавању проблема који би побољшали живот свих грађана“.

- **Имамо много проблема у образовању, али ту су и миграциони проблеми, који се могу решавати само побољшањем стандарда грађана - указала је Мајер.** Све активности на програму „Прогрес“ биће спроведене у складу са потребама, али и интересовањем општина. Радиће се и процена могућности да се за одређену активност постигне жељени циљ у средини где се проблем решава, и подразумева финансијску партиципацију сваке локалне самоуправе која аплицира за средства из буџета „Прогреса“.

Божидар Ђелић и Винсен Дежер разговарали су и са челницима Градске управе у Врању и обишли Услужни центар, а током јучерашње посете југу Србије разговарали су у Бујановцу са члановима Координационог тела за југ Србије и обишли су и избеглички камп „Салваторе“ у овој општини.

Антрфиле : Врањанци први добили ЕУ службеника

Враће је први град у Србији који је, уз подршку Сталне конференције градова и општина, добио свог ЕУ службеника - Ивану Нешић која је до сада радила у Канцеларији за локални економски развој.

- То што сам, условно речено, добила звање ЕУ службеник, само ће подстаћи у мени оне потенцијале који ће омогућити да град Враће буде што ближи бројним европским фондовима и донаторима - рекла је Нешићева. Меморандум о реализацији пројекта „Успостављање мреже ЕУ службеника у пилот градовима Србије“ потписао је градоначелник Врања Мирољуб Стојчић који је рекао да је овај потез још један од доказа колико су службе које воде овај град посвећене европским интеграцијама.

Партнерске општине у пројекту

За средства из буџета „Прогреса“ могу да конкуришу општине Ивањица, Нова Варош, Нови Пазар, Прибој, Пријеполје, Рашка, Сјеница и Тутин у југозападној Србији, као и општине Блаце, Житорађа, Куршумлија и Прокупље из Топличког округа, као и Бојник, Власотинице, Лебане, Лесковац, Медвеђа, Црна Трава, Босилеград, Бујановац, Владичин Хан, Врање, Прешево, Сурдулица и Трговиште из Јабланичког и Пчињског округа.

PRESS CLIPPING

Среда 21.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВА ШАНСА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 21.7.2010, Страна : 8

У КАРЛОВЦИМА СЕ ГРАЂЕВИНСКИ ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ДЕЛЕ ТРЕЋИ ПУТ

До 2. августа избегличке и породице које су раније имале тај статус, те интерно расељени с Косова и Метохије у Сремским Карловцима могу да поднесу захтев за доделу помоћи у грађевинском материјалу за адаптацију односно санацију стамбених објеката и завршетак градње кућа. Максималан износ по породици је **375.000 динара**. Образац пријаве и све додатне информације кандидати могу добити у канцеларији 4 у Магистрату или на број телефона 021/685-3075, а захтеве са траженом документацијом ваља предати у општинској писарници, у канцеларији број 2 од 8 до 13 часова.

Према речима повереника за избеглице Наде Остојић – Агбабе, Комесаријат за избеглице доделио је карловачкој општини у јуну **2.625.000 динара** за побољшање услова живота и становања избеглих и интерно расељених породица. За годину дана то је трећа и највећа свота коју су Карловци добили од Комесаријата за решавање стамбених проблема избеглица и расељених. До сада су **22 породице** добиле помоћ у грађевинском материјалу у вредности од **3.375.000 динара**.

Основни услов који кандидати треба да испуне јесте да живе у неадекватном простору или поседују плац с кућом у изградњи, а немају финансијских могућности за адаптацију или завршетак градње – каже Нада Остојић – Агбаба.

– У случају да су покренули поступак легализације, неопходно је да доставе и уверење о томе из Одељења за урбанизам. Све доказе кандидати треба да донесу само на увид, а дужни су да предају фотокопије избегличких и легитимација интерно расељених лица, личних карти, односно решења о укидању избегличког статуса. Приспеле захтеве ће размотрити петочлана комисија, коју је именовано председник општине и донети одлуку ко ће добити помоћ. Читав поступак, од расписивања огласа, преко избора корисника и добављач а, те преузимање грађевинског материјала, треба да буде готов до краја године.

ИЗБЕГЛИЦЕ НЕ ВЕРУЈУ ТАДИЋУ И ЈОСИПОВИЋУ

Пресс, Датум : 21.7.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - За разлику од Бориса Тадића и Иве Јосиповића, који су све време посете хрватског председника Београду ширили оптимистичке поруке и обећања, избегли Срби из Крајине ни приближно не деле њихово одушевљење. Репортери Пресса обишли су јуче Бусије, избегличко насеље крај Београда, чији становници највећим делом нису уверени у то да ће Јосиповићева обећања у погледу остваривања њихових права заиста бити и испуњена.

Кад је 4. августа 1995. почела хрватска војна акција „Олуја“, простор између Батајнице и Угриноваца, на коме се данас налазе Бусије, био је ледина предвиђена за депонију. Петнаест година касније, на истом месту је насеље с једном црквом, четири кафане и око 4.000 становника, који су у међувремену изградили више од 1.000 кућа. Један од њих, средовечни бивши становник Коренице у Лици, који није желео да му наводимо име, није задовољан ефектима Јосиповићеве посете. Боље је Хрватима у Србији

- Све је постављено тако да испада да смо ми више дужни Хрватској, него она нама. Јосиповић и Тадић су обишли Хрвате у Суботици. Што нису обишли нас? Мало је пажње посвећено избеглицама, иако нас има неколико стотина хиљада. Немам ништа против Хрвата у Србији, али ипак им је боље него Србима у Хрватској.

Гледам нашег Тадића како је Јосиповићу вратио икону из Даља. Зашто Јосиповић није вратио мој телевизор из Коренице? Дајте нешто од чега ће заиста да буде неке користи, а не да све буде декларативно. Рекли су да ће Срби можда моћи да откупе станове. Зашто не донесу закон, а не да се све заврши на речима. Овај Личанин додаје да нема намеру да се враћа у Хрватску.

- Нема тамо живота за Србе. Нема посла, применила се национална структура, некад је Срба у Кореници било 95 одсто, а сад је 15. Продао сам то што сам имао тамо за 20 одсто стварне вредности и остаћу овде. Радим код приватника као електричар, ту су ми и жена, син и ћерка...Да ми врате 118 пензија

Његов отац пензионер још је огорченији на Хрватску:

- Нису ми исплатили 118 пензија. Тужио сам их суду и ништа ми нису одговорили. Нисмо ми криви Хрватима, више су они криви нама. Највише ме боли што смо ми сачували и угланцали оних 30 липицанера и вратили их Хрватима, а нико да постави питање шта је са наших пола милиона грла стоке.

Јосиповићеве поруке нису улиле наду ни избеглици из Подравске Слатине, пензионеру Н. Матићу.

- **Можда је Јосиповић добар човек, али не влада он, него ови по општинама, који раде шта хоће. Ја немам намеру да се враћам тамо. Двапут сам у животу бежао од њих и више нећу. Продао сам кућу и остаћу овде,** где су ми син и снаја - каже Матић. Током дана у Бусијама је немогуће срести барем једну целу породицу, јер су сви негде на послу. За разлику од времена пре деценију, кад су ово насеље пресецале улице насуте шљунком, а једини извор питке воде била чесма у центру, данас су главне улице асфалтиране, добар део кућа је завршен, а дворишта уређена.

Радове на завршетку куће јуче је приводио крају Чедо Веселиновић, који је у Србију дошао 1997. из Вуковара.

- Не могу да кажем да ме је неко отерао. Могао сам да останем, али сам остао без посла. Решио сам да дођем у Србију због рата и да све то заборавим. Можда се ствари и побољшају. Друго је време, а Иво Јосиповић је сасвим други човек од оних што су некад владали Хрватском - прича Веселиновић.

Помирљив по питању посете хрватског председника био је и избеглица из Глине, који живи са супругом, док су четири ћерке удате.

- **Иво је рекао добро, само ако буде тако. Било би добро да ствари мало крену набоље. Ја бих се најрадије вратио, кад би то било могуће. Тамо сам рођен, тамо сам живео, тамо су ми гробови предака. Само кад би могли да ми обезбеде елементарне услове за живот, да ми дају овце, краве, да могу од нечег да живим, јер ми је инвалидска пензија од 100 евра недовољна** - каже наш саговорник, који такође није желео да му наводимо име. Из страха, очигледно.

Антрфиле : Пусти Хрватску, дај да решимо пругу

Поједине избегле Крајишнике готово да није ни интересовала посета председника Хрватске Србији, већ размишљају једино о конкретним животним проблемима у Бусијама. Власница локалне кафане, иначе избеглица из Босне, признала је да не зна ко је Јосиповић. Слично су размишљала и њена два госта, избеглице из Далмације.

- Напиши тамо да нам реше проблем с пругом. Кад се спусти рампа пред Батајницом, сат времена чекамо да се дигне. Нас не интересује политика, него асфалт и пруга - каже некадашњи становник Врлике код Книна.

ДОНИРАЈТЕ СВОЈ СИТНИШ

Данас, Датум : 21.7.2010, Страна : 23

Хуманитарна акција „Мојеш и Ти“ на аеродрому

На аеродрому „Никола Тесла“ путници могу да оставе свој ситниш у посебно означене кутије и тако се укључити у акцију „Мојеш и Ти“, Фонда „Ана и Владе Дивац“. Сва прикупљена средства у потпуности ће бити уложена за решавање стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица који и даље живе у колективним центрима широм Србије.

На аеродрому ће ускоро бити постављен и штанд Фонда на којем ће свако моћи да да допринос акцији „Мојеш и Ти“, куповином једног од посебно дизајнираних сувенира. У понуди ће се наћи мајице, постери и привесци за кључеве. Једна од наших најпознатијих модних креаторки, Верица Ракочевић је дизајнирала украсне свеће које ће такође наћи на штанду Фонда.

- Захваљујемо се ЈП Аеродром „Никола Тесла“ што су нам великодушно уступили простор и помогли нам да у акцију „Мојеш и Ти“ укључимо и све путнике који својим ситним новцем направе крупне промене у животима избеглих и интерно расељених породица. Великим делом су такве донације допринеле да кроз наше акције прикупимо средства за збрињавање 202 породице из колективних центара које сада живе у својим домовима. Зато све путнике који се затекну на аеродрому „Никола Тесла“ позивам да нам се придруже у акцији и донирају свој ситниш - рекла је Снежана Дивац, председница Управног одбора Фонда.

СНАЖНА ПОРУКА

Данас, Датум : 21.7.2010, Страна : 7

Борис Тадић и Иво Јосиповић, током два дана посете хрватског председника Србији, дали су све од себе да постигну максимум могућег на унапређењу односа две државе, два друштва, два народа.

Искрено, отворено и без предрасуда покренули су решавање бројних отворених питања, готово свих наслеђених из ратних деведесетих. Од политичких елита у Београду и Загребу зависи да ли ће се добра воља двојице лидера реализовати кроз међудржавне споразуме и бољи живот људи или ће се свести на привремену релаксацију односа и једнократни медијски спектакл.

У смислу реалних председничких овлашћења, дефинисаних уставом и законима, али условљених и унутрашњим политичким околностима, посета Иве Јосиповића, коју је Борис Тадић у два наврата окарактерисао као историјску, представља потпуни успех. Председници су без зазора говорили о свим најосетљивијим

питањима, од повратка избеглица и Вуковара, преко демаркације државне границе и повраћаја културног блага, до међусобних тужби за геноцид и Косова. Изузев природом усмереног тока Дунава, који је довео до другачијих виђења о томе где би гранична линија на тој реци требало да се повуче, сви остали проблеми имају корене у временима за која нису одговорни ни Тадић ни Јосиповић, али чије решавање су ове 2010. узели у своје руке.

На председницима је било да обаве оно што су обавили, отворили су зачепљене канале комуникације, не само за претходна два дана, већ и у бројним неформалним контактима, од Опатије преко Брисела до Суботице. Уз назнаку да је Тадићева (будућа) одговорност нешто већа. С обзиром на то да је уједно и лидер најмоћније политичке странке у Србији и неформални шеф Владе, од њега се очекује да буде нешто више од иницијатора нормализације. Тадић ће морати да буде и мотор, човек који ће доносити конкретне одлуке на што бржем приближавању Београда и Загреба. Јосиповић је, пак, у кохабитацији с владом ХДЗ, а ни у самој странци којој припада, СДП, формално нема значајнију функцију. Ипак, досадашњи потези хрватског председника указују на то да он од таквих унутрашњих прилика неће стварати алиби.

Тадић и Јосиповић су заједничких 48 сати прожели симболичким порукама, као што су шетња центром Београда, читање „Лексикона УУ митологије“, повраћај иконе отете из Даља, разговори с избегличким породицама, невладиним активистима и уметницима. Сваки од тих гестова садржи снажну политичку поруку. Дobar правац је зацртан.

ТАЧИ: МСП ЋЕ ПРЕСУДИТИ У КОРИСТ КОСОВА

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А7

Вашингтон, 20. јула – „Република Косово никада и на си ким неће преговарати о својој независности и територијалном интегритету“, поручио је данас, на трибини вашингтонског Института за мир премијер владе у Приштини Хашим Тачи. Он у америчкој престоници борави до петка, очигледно усаглашавајући са својим главним савезником реакцију на предстојеће обелодањивање саветодавног мишљења Међународног суда правде о легалности те самопроглашене независности.

Тачи је међутим признао да би после саопштења судија из Хага Косово могло да буде „суочено са новим изазовима“, али је изнео и очекивање да ће њихово мишљење бити „у прилог Косова и његових грађана“. Предочио је да „партнери“ у Бриселу у Вашингтону мисле да би то могло да пружи нови замајак „техничком дијалогу који би означио почетак нове ере у односима Косова и Србије“.

Трибину је искористио и да „први пут“ изнесе „оно о чему може и оно о чему не може да се разговара“, за случај да се тај дијалог покрене.

У том „оквиру“ су, према Тачијевом мишљењу, три групе питања. **Прву чини решавање проблема проистеклих из рата, као што су проналажење изгубљених особа, повратак избеглица, повратак архива из Србије, повратак пензионих фондова који припадају грађанима Косова, разграничење и слично.**

Друга област би био „дијалог о регионалној сарадњи“, у оквиру којег би према његовом уверењу најпре требало отклонити препреке за учествовање Косова на регионалним скуповима, омогућавање слободног кретања за грађане Косова кроз Србију и обрнуто, затим енергија, екологија и слично.

На крају, разговарало би се „о питањима од заједничког интереса“: полицији, правди, царини, транспорту, образовању и другом.

Тачи је енергично одбацио и могућност да се отвори питање евентуалног давања статуса аутономије за север Косова, а поготово о његовој подели, јер је то, по њему

„опасно за регион”, пошто „свако има своју Митровицу”. Он сматра да је постојећи косовски устав „резултат међународног консензуса”, и да због тога није подложен променама. Одговарајући на једно питање, поменуо је и како има информације да чак и у врховима власти у Србији има оних који су спремни да признају Косово, и изнео уверење да ће до тога доћи „брже него што се сада мисли”. Један од разлога је и што без тога Србија не може да се интегрише у ЕУ.

Иницијативе Београда за компромисним решењем, оне оцењује као „опасне идеје”, сматрајући да је „Србија само једна од држава у региону, а не његов центар”.

БОРБА ОКО КОСОВА ЈЕ БИТКА ЗА СЕВЕР

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А1

ИНТЕРВЈУ: Церард Галучи, бивши шеф Унмика за север Косова

Бивши амерички дипломата и регионални представник УН за север Косова Церард Галучи у чланцима који се баве Косовом скоро годину дана упозорава да би интеграција севера Косова могла да се догоди насилним путем. После бомбашког напада у Косовској Митровици Галучи је оптужио Американце да доприносе порасту тензија и да су чак спремни да прихвате и насилан исход.

На питање „Политике” како је дошао до тог сазнања, Галучи подсећа да америчка влада сматра да је суверено право косовске владе да прошири своју власт на целој територији, укључујући и север. „Али недавне изјаве америчких амбасадора у Приштини и Савету безбедности УН иду изван уобичајене дипломатске подршке.

Они дају 'зелено светло' косовским институцијама и албанским екстремистима да предузму једнострану акцију на северу, чији би једини ефекат био изазивање нестабилности и присиљавање Срба на северу да се 'предају' Приштини или напусте ту територију”, каже Галучи.

Да ли та опасност још увек постоји?

Могуће је да ће САД и остале чланице „квинте” (Велика Британија, Француска, Италија, Немачка) дозволити нове провокације како би унапред искључиле могућност било каквих преговора. Тако да могу да кажем: да, опасност још постоји!

Када се данас говори о решавању статуса, да ли се заправо говори о статусу севера Косова?

Суштински, да. Мада још има важних питања, попут оног како да се примени Ахтисаријев план јужно од Ибра. Фејтов МЦК (Међународна цивилна канцеларија) није показао интерес да увери Србе да су им дозвољене везе са Србијом, а уз то прилично манипулише локалним самоуправама у српским енклавама јужно од Ибра.

Али, у суштини, борба око Косова постаје борба око тога ко ће добити север. Срби на северу су задржали контролу на терену, тако да Београд има фактичку контролу. Приштина још увек само жели контролу и због тога настоји да тамо пошаље своје институције, званичнике, специјалце и „повратнике”.

Написали сте да је подела као слон у соби. Постоји ли боље решење за Косово?

Много је „мастила потрошено” због овог питања, а одговор би могао бити једноставан: дозволити Србима у четири општине на северу (укључујући и северну Митровицу) да остану аутономна регија у оквиру садашњих граница Косова и да функционишу као део Србије. Тај статус би био гарантован Резолуцијом 1244 (или неком новом уколико би

могла да буде усаглашена). Локалне институције и закони који би се примењивали формално би били под међународним кишобраном, а међународне институције би служиле као мост ка остатку Косова. Наравно, лакше је рећи него постићи такав договор. Али подела на Ибру је једно од решења.

Свако може да научи да живи са њом или сконча борећи се против ње. А живети је боље.

Чини ли вам се да су државе које подржавају независност спремне на било какав компромис?

Постоји подела унутар земља чланица ЕУ које су већ признале независност Косова, као и међу оних пет држава које још увек одбијају да то учине. Неке од тих земаља су вероватно спремније на компромис од других. До сада, међу чланицама „квинте”, САД и Велика Британија су главни тврдолинијаши и против су компромиса са Француском и Италијом, које су сумњичаве у погледу насилног решавања питања севера. Плашим се да би тврдолинијаши могли да прибегну другој рунди притисака, укључујући и оне на терену, пре него што изгубе контролу на политичком плану. Сматрам да је узнемирујуће што за многе људе у Приштини чињеница да Срби на северу одолевају независности захваљујући мешању Београда или негативном утицају радикалних лидера – представља опсесивну идеју. Ти људи верују, као што су веровали и они у марту 2008. године, да би примена бруталне силе или можда неколико хапшења разбили ову ситуацију и помогли Србима да прихвате предности „новог Косова”. То једноставно није тачно.

Шта по вашем мишљењу може да буде компромисна формула?

Поред компромиса о северу, то би био и договор да се остави по страни питање коначног статуса. Свака страна може да тврди оно што жели док ради на решавању неопходних практичних проблема како би се обезбедило потпуно и дословно спровођење Ахтисаријевог плана јужно од Ибра. То остаје добар план тамо где Срби немају избора него да прихвате реално окружење и уколико постоји јака међународна посвећеност да се осигура фер примена. Заузврат, од Београда се не би тражило признање независности Косова и зауставило би се његово прихватање у међународне институције.

Верујете ли да истинских преговора може бити и да ли ће се разговарати о било чему осим о техничким проблемима?

Разговори о техничким питањима могли би бити најбољи начин да се уђе у преговоре. Ако би се могла расправити практична питања као што су судови, полиција, телефонија, електрична енергија и сл., онда би било лакше сложити се око политичког оквира који сам малопре предложио. Кључ би могла да буде спремност Обаине администрације да покуша да постигне исту врсту међународног консензуса, укључујући и договор са Русијом, какав имају о питању као што су Иран и Северна Кореја.

Антрфиле : Унмик је 2008. радио за Приштину

Сада сте у пензији, па бисте могли отворено да нам кажете шта се дешавало тих дана на линији Приштина–Њујорк.

Нисам сигуран да има много тога да се каже. Једноставно, Унмиков штаб у Приштини је већ почетком 2008. године тесно сарађивао са земљама „квинте” у подржавању косовских институција које су прогласиле независност. Они су такође мислило да смо

ми (Унмик) у Митровици били упозорени на опасност од провокација – укључујући и поновно преузимање суда – зато што смо били просрпски оријентисани. Ми у митровичком региону смо давали све од себе да своје информације пренесемо даље. На крају, то ипак није спречило акције тог мартовског дана, што сам и тада и сада сматрао – дебаклом.

ПРЕДСЕДНИЧКИ ЈЕЛОВНИК

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А25

Филе од смуђа на смедеревски начин или филе од зубаца? О укусима, наравно не треба расправљати. Али, када „Јутарњи лист“ објави упоредни, не само политички већ и гастрономски, јеловник, један из Београда, а други из Опатије који је био послужен двојици председника, Тадићу и Јосиповићу, један је од знакова да се нешто крупно мења у односима Србије и Хрватске.

Долазак хрватског председника у прву званичну посету Србији само је плодотворан наставак више неформалних контаката које су Јосиповић и Тадић у последњих неколико месеци имали од Опатије, преко Печуја, Брисела, Сарајева до Истанбула.

Зато двојица председника у Београду нису пропустила прилику да истакну да је заједнички циљ Србије и Хрватске и мир и стабилност у региону уз обострану сагласност да у међусобним односима треба неговати атмосферу помирења уз спремност да се озбиљно крене у решавање и свих отворених питања која постоје од трауматичног распада СФРЈ.

Наглашеним симболичким гестовима, који су били права посланица за српске и хрватске медије, двојица председника су демонстрирала да их осим истих европских вредности везује и нешто више од „политичког пријатељства“. Тако смо сазнали и не само шта су Тадић и Јосиповић ручали, већ и где су пили кафу са грађанима, али и које књиге су добили на поклон.

Доказ новог времена постао је чак и снимак незгоде из Суботице, на којем се види како се Јосиповић оклизнуо силазећи са бине на прослави 20 година од оснивања странке војвођанских Хрвата. „Акробација“ хрватског председника да задржи равнотежу побрала је симпатије на Интернету.

Иако су Тадић и Јосиповић дали нови замах међусобним односима, сви су свесни да је решавање отворених питања процес који ће потрајати. На том списку су и међусобне тужбе пред Међународним судом правде у Хагу. **Јосиповић је за међусобно повлачење, али се хрватска премијерка Јадранка Косор тим поводом није изјаснила. Затим је ту и решавање питања повратка српских избеглица, чији се број процењује на 70.000. А предстоје и преговори око границе на Дунаву.**

Али оно што може бити „кост у грлу“ у односима Србије и Хрватске јесте Косово. Хрватски председник је у Београд дошао у деликатном политичком тренутку када се ишчекује мишљење МСП-а у Хагу о Косову.

Јосиповић је рекао да је Хрватска признала независност Косова, али да нема амбицију да посредује у решавању тог питања. Тадић је рекао да очекује уздржан став суседних земаља поводом мишљења Међународног суда правде, али је Јосиповић одбио да отвори карте и саопшти како ће се Хрватска понашати према евентуалним иницијативама Србије у Уједињенима нацијама.

Али, колико је за нас важно Косово, толико је за Хрвате важна истина о Вуковару. Тадић је већ направио искорак тако што је предао пописе имена несталих из логора Стајићево и Бегејци, али и из вуковарске болнице. Тим гестом српски председник је себи отворио врата града, симбола ратних разарања у крвавом распаду СФРЈ. Већ сада је сасвим јасно да ће Тадићева узвратна посета Јосиповићу водити преко Вуковара.

БРУЦОШИ ПРВИ ЗА СМЕШТАЈ
Дневник, Датум : 21.7.2010, Страна : 14

У СТУДЕНТСКИМ ДОМОВИМА У НОВОМ САДУ, ЗРЕЊАНИНУ И СОМБОРУ
3.064 МЕСТА ЧЕКАЈУ СТАНАРЕ У 2010/11.

Иако је за бруцоше, тазе уписане на државне факултете и високе струковне школе, почео најдужи летњи распуст у целокупном школовању јер им школска година почиње тек 1. октобра, они који желе да станују у студентским домовима треба да воде рачуна о року у којем за то могу конкурисати. Министарство просвете недавно је објавило конкурс за пријем студената у домове у школској 2010/11. из којег могу сазнати све о условима конкурисања, потребној документацији, критеријумима за утврђивање редоследа кандидата..., а бруцоши за смештај конкуришу у првом конкурсном року, па би летњи одмор требало да посвете и прикупљању потребних докумената и потврда.

За смештај у домовима у Новом Саду, Зрењанину и Сомбору, који су у ингеренцији Студентског центра „Нови Сад“, бруцоши и студенти реконвалесценти пријављују се у првом конкурсном року од 1. до 15. септембра, а у другом, од 15. септембра до 31. октобра конкуришу студенти свих осталих година и нивоа студија. У осам студењака у Новом Саду расположиво је 2.713 места, у зрењанинском „Михајло Предић – др Миша“ 208 и у сомборском „Др Зоран Ђинђић“ 143, а услови смештаја у свим домовима су врхунски, искључиво прве и друге категорије, јер су сви стари домови темељно реновирани, а у претходне две године изграђена су и два нова, у Сомбору и Новом Саду.

Право на смештај у дому имају искључиво буџетски студенти уписани на факултет или високу струковну школу чији је оснивач Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, који су уписани први пут у 2010/11. у прву годину основних студија, као и они уписани на више године студија и апсолвенти, под условом да нису изгубили више од једне (ако су ИИ и ИИИ година), односно две године студија (ИВ, В и ВИ година и апсолвенти), као и они први пут уписани на академске мастер студије, специјалистичке академске, специјалистичке струковне студије, као и на докторске студије, под условом да нису у радном односу. Право на смештај у дому имају држављани Србије чије пребивалиште није у седишту факултета, односно високе школе на којој студирају, као и они с држављанством земаља у региону, под условом да у Србији студирају на терет буџета.

Студенти управо уписани у прву годину основних студија, као и они који индекс (и буџетски статус) стекну у другом кругу уписа (од 1. септембра), уз пријаву на конкурс подnose оригинална документа или оверене фотокопије: сведочанстава свих разреда завршене средње школе, уверење о упису прве године и да им се школовање финансира из буџета, те уверење о приходима по члану породице од 1. јануара до 30. јуна ове године, које издаје надлежни општински орган из места пребивалиш та кандидата.

Студенти из осетљивих друштвених група: из материјално угрожених породица, без родитељског старања, из једнородитељских породица, ромске националности, они с инвалидитетом, хроничним болестима и реконвалесценти, они чији су родитељи нестали или су киднаповани на територији КиМ и република бивше СФРЈ, избеглице и расељени, повратници по споразуму о реадмисији и депортовани студенти, остварују право на смештај применом блажих критеријума, а о свом статусу подnose одговарајуће потврде надлежних институција и органа.

ПОСЕТА ЈОСИПОВИЋА СРБИЈИ ДОБИЛА ПОЗИТИВНУ ОЦЕНУ

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А4

Загреб – Хрватска штампа је јуче опширно известила о разговору председника Иве Јосиповића с избеглим Србима, као и о свим осталим темама везаним за одрживи повратак а објављује и позитивна реаговања хрватских политичара с премијерком Јадранком Косор на челу о најављеној посети српског председника Бориса Тадића Вуковару.

Многи медији дали су опширне изјаве избеглица из колективног центра Крњача који се, како су рекли, већ 15 или 18 година селе од бараке до бараке и који су се пожалили на отежан повратак.

Поједини интернет портали објавили су и изјаву потпредседника Самосталне демократске српске странке (СДСС) Милорада Пуповца шта се ради на остварењу стамбеног збрињавања за бивше носиоце станарског права. Дат је и приказ шетње двојице председника Кнез-Михаиловом, као и други детаљи дводневног сусрета, укључујући и предају даљске иконе, па и Јосиповићев пад са бине у Суботици првог дана посете. Што се тиче посете Вуковару, иако су навели Тадићеве речи да то не треба пожуривати, медији лицитирају о датуму посете.

„Нови лист” најављује могућност доласка Тадића у Вуковар на дан мирне реинтеграције подручја УНТАЕС-а, односно потписивање Ердутског споразума 12. новембра 1995. године, што предлаже председник СДСС Војислав Станимировић, као и изјаву вуковарског градоначелника Жељка Сабе, који иначе поздравља Тадићеву посету граду, али сматра да не би било добро да дође 18. новембра када је годишњица „заузимања града од стране ЈНА”.

Насупрот њему, председница Фонда за хуманитарно право Наташа Кандић, како преносе хрватски медији, сматра да би то требало да се деси баш између 18. и 20. новембра.

„Нови лист” пише и о разилажењу Јосиповића и хрватске владе око преласка границе с личном картом – док се Јосиповић сагласио с таквим предлогом министра унутрашњих послова Србије Ивице Дачића, хрватска влада изражава резерве.

„Јутарњи лист” под насловом „Историјско помирење Хрвата и Срба” истиче да је Јосиповићева посета значајна, али да Србија због случаја Ратка Младића и Горана Хацића, као и због Косова „није веродостојан партнер”, док коментатор Давор Бутковић пише да се Београд није дистанцирао од „Милошевићеве освајачке политике”. Овај дневник доноси и више позитивних реаговања хрватских политичара на посету хрватског председника Србији, укључујући и изјаву пређашњег председника Стјепана Месића да Јосиповић наставља његову политику у Србији.

PRESS CLIPPING

Петак 23.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИХ 10 СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 23.7.2010, Страна : 22

ДОНАЦИЈА НЕМАЧКЕ

ТОПОЛА - Драган Јовановић, председник општине, потписао је са представницима немачке владе и организације АСБ меморандум о изградњи станова за избегле и расељене породице, као и за социјално угрожено локално становништво. Немачка страна улаже бесповратно 220.000 евра у изградњу објекта са десет станова површине до 50 метара квадратних. Општина је обезбедила плац и комуналну инфраструктуру. Рок за завршетак је јун наредне године.

ПРОГРЕС ЗА УБРЗАНИ РАЗВОЈ

Данас – Санцак, Датум : 23.7.2010, Страна : 3

Европска унија наставља да помаже развој јужне и југозападне Србије

Нови Пазар - Европско партнерство са општинама

ПРОГРЕС нови је заједнички трогодишњи пројекат који ће Европска унија, Влада Швајцарске и Влада Србије реализовати у 25 општина у јужној и југозападној Србији. Уговор о додели бесповратних средстава почетком ове седмице, у Врању су потписали шеф Делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер и потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић. У овом пројекту вредном 17,5 милиона евра, Европска унија учествује са 13,5 милиона, 2,5 милиона је учешће Владе Швајцарске и 1,5 милиона евра обезбеђује Влада Србије.

На та средства за развојне програме у југозападној Србији рачунају Нови Пазар, Рашка, Ивањица, Тутин, Сјеница, Нова Варош, Прибој и Пријепоље, у јужној Србији Бојник, Власотинце, Лебане, Лесковац, Медвеђа, Црна Трава, Босилеград, Бујановац, Владичин Хан, Врање, Прешево, Сурдулица и Трговиште и у Топличком округу Блаце, Житорађа, Куршумлија и Прокупље. Циљ овог програма је да убрза развој комуна у јужној и југозападној Србији.

ПРОГРЕС ће наставити активности које се започете у минулих неколико година у оквиру Програма развоја општина у југозападној Србији (ПРО) и Програма развоја и опоравка општина у јужној Србији (МИР). Европско партнерство са општинама - ПРОГРЕС биће реализовано кроз неколико компоненти. Добро управљање подразумева унапређење принципа одговорности, транспарентности и учешћа грађана. Друга компонента је општинско управљање и планирање развоја која ће се бавити побољшањем квалитета општинских услуга, пружањем техничке и саветодавне подршке. Физичка, економска и друштвена инфраструктура је трећи део овог програма

и бавиће се побољшањем инфраструктуре. **Изградња позитивног имица јужне и југозападне Србије и иницирање позитивних друштвених промена кроз спровођење камапања заговарања које се баве специфичним друштвеним изазовима и израде стратегије и спровођење пројеката за брендирање дефинисани су као јавна свест и брендирање области и последња компонентна обухвата миграције чији је циљ побољшање положаја повратника по основу реадмисије, интерно расељених лица и избеглица.**

Све активности ПРОГРЕС-а биће спроведене у складу са потребама и интересовањима општина, а њихово учешће у одређеним активностима биће на конкурентској основи или ће бити условљено финансијским учешћем општина.

-Свих 25 општина моћи ће да добију финансијску и техничку подршку, а ниво успеха зависиће од њихове посвећености одређеној активности. Квалитет пројекта је услов за добијање финансијске помоћи, рекао је за наш лист Грем Тиндал, менаџер Програма Европско партнерство са општинама - ПРОГРЕС. Програм ће реализовати Канцеларија Уједињених нација за пројектне услуге (УНОПС), која већ ради у Новом Пазару и следи отварање још једне у јужној Србији.

СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ ПАЗАРА

Данас – Санџак, Датум : 23.7.2010, Страна : 3

Смењена правобранитељка и усвојене мере социјалне помоћи

Нови Пазар - Парламентарна већина у Новом Пазару, коју чине коалиције За европски Нови Пазар и Јединствена српска листа, сменила је Хедију Шкријељ са функције градске правобранитељке. У образложењу пише да није добро обављала своју дужност и да се то одразило на рад Градског јавног правобранилаштва.

Шкријељева је одбацила такве оптужбе уз тврдњу да је све радила у интересу града и грађана и за подробније информације о свом разрешењу упутила је на прве људе града, градског парламента и Санџачке демократске партије која предводи локалну власт. На јунским изборима за национални савет Бошњака, Шкријељева је била на листи Бошњачке културне заједнице муфтије Муамера Зукорлића, па се њена смена повезује са том чињеницом.

У последњих пет година Хедија Шкријељ је два пута именована и разрешавана са места општинске-градске правобранитељке. Први пут је именована 2005. године када су општински парламент предводили Санџачка демократска партија и Странка за Санџак, а извршна власт била је у рукама Странке демократске акције.

Разрешена је годину дана касније када је у тадашњој општини уведена принудна управа. Ново именовање уследило је пре две године када је апсолутну власт преузела Санџачка демократска партија са својим коалиционим партнерима. Хедија Шкријељ је оба пута на исту функцију именована на предлог Странке за Санџак, која учествује у локалној власти након потписивања споразума о сарадњи са Санџачком демократском партијом.

За смену градске правобранитељке гласала је само скупштинска већина, али су **сви одборници били једногласни када су усвојене мере помоћи најугроженијим категоријама становништва.** По тој одлуци породице које добију близанце имају право на једнократну помоћ од 20 хиљада динара. На једнократну помоћ од 10 хиљада динара имају породице са петим и сваким наредним новорођеним дететом и за ту децу обезбеђен бесплатан боравак у дечијем вртићу. Бесплатан боравак у вртићу имају и деца самохраних родитеља и право да два пута годишње из градске касе добију по пет

хиљада динара. **Повлашћени аутобуску превоз могу да користе лица старија од 65 година, ученици основних и средњих школа, корисници новчане социјалне помоћи и туђе неге и особе са инвалидитетом. За расељене и избегле ромске породице градска управа ће обезбедити до три кубна метра огревног дрвета.**

PRESS CLIPPING

Субота 24.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ ЗА СИРОМАШНЕ

Вечерње Новости, Датум : 24.7.2010, Страна : 19

ЗАВРШЕНА ИЗГРАДЊА ЈОШ 12 СОЦИЈАЛНИХ СТАНОВА

КРАЉЕВО - У станове поткровља стамбеног блока „Наша кућа“ у краљевачком насељу Берановац, чију је изградњу финансирала Европска унија, јуче су се уселиле четири избегличке и четири породице социјално угрожених мештана.

Прва фаза изградње овог блока са укупно 60 станова намењених избеглицама са Космета и социјално најугроженијим мештанима завршена је прошле године. Тада се у 48 станова, најпре сместило 38 избегличких и 10 породица најсиромашнијих Краљевчана, а сада је завршена и комплетна изградња додатних 12 станова у поткровљу.

Уз пригодну свечаност којој су присуствовали градоначелник Љубиша Симовић, представници локалне самоуправе, Центра за социјални рад и Комесаријата за избеглице, јуче су кључеве новим станарима уручили представници немачке хуманитарне организације „Хелп“.

- Станари ће три године овде живети бесплатно, уз обавезу да плаћају комуналне рачуне. До сада је на овај начин у Краљеву изграђено више од 100 станова који бар привремено решавају стамбене проблеме избеглица са Космета и најсиромашнијих Краљевчана. Социјални статус провераваће се за три године, а у случају побољшања, станове ће добити други угрожени - нагласио је градоначелник Симовић.

У изградњу „Наше куће“ на Берановцу уложено је око милион евра, углавном из „европске касе“, а само адаптација поткровља у стамбени простор коштала је 100.000 евра. Од тога ЕУ, односно хуманитарна организација „Хелп“ обезбедила је 52.000 евра, Министарство за рад и социјалну политику 30.000 евра, док је остатак новца, рачунајући и за инфраструктуру, обезбедила локална самоуправа.

ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 24.7.2010, Страна : 31

ЛОЗНИЦА - У Лозници је ових дана завршена изградња пет монтажних кућа за избегличке породице, површине од по 35 квадрата. У њихову изградњу уложено је по 12.000 евра, а изграђене су на земљишту које су обезбедиле саме избеглице.

Збрињавање пет избегличких породица у Лозници део је пројекта „Подршка избеглицама и расељеним лицима у Србији“, вредног више од милион евра, који финансира ЕУ преко Међународне организације за миграције. На подручју града Лознице живи око 4.600 избеглих и интерно расељених.

ГРАДЕ КУЋЕ ЗА РОМЕ

Блиц – Србија, Датум : 24.7.2010, Страна : 3

ПОЖАРЕВАЦ

На потезу Узун Миркове улице у Пожаревцу почела је изградња 20 монтажних кућа за интерно расељена лица са Косова и Метохије која сада живе у такозваном Картон насељу у Пожаревцу.

Радове финансира немачка хуманитарна организација АСБ, а локална самоуправа је обезбедила инфраструктуру. Изградња би требало да буде завршена до 31. августа ове године.

ДЕЦА С КОСМЕТА ЛЕТУЈУ У ГРЧКОЈ

Дневник, Датум : 24.7.2010, Страна : 13

У грчким породицама ће, у организацији Црвеног крста Србије и Црвеног крста Грчке, ове године боравити деца расељена са Косова и Метохије, из социјално најугроженијих породица, као и малишани чији су родитељи погинули у рату.

Из Црвеног крста Србије је саопш тено да програм обухвата 116 деце, узраста од осам до 16 година. Група деце која од 30. јуна борави у Грчкој у Београд се враћа у недељу, а, како се наводи, највише њих боравило је у Атини, Солуну и Арти. Акцију Црвени крст Србије и Црвени крст Грчке организују већ 18 година.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТАТА, ИМАШ ТЕШКУ РУКУ

Вечерње Новости, Датум : 25.7.2010, Страна : 10

ЦЕНТРИ ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД УКАЗУЈУ ДА ИЗ ГОДИНЕ У ГОДИНУ РАСТЕ БРОЈ ЗЛОСТАВЉАНЕ ДЕЦЕ

Стручњаци: данас је теже бити родитељ, транзиција и криза

ГОТОВО да нема дана да се у „црним хроникама“ не појави макар један наслов о патњи деце - од ког се стегне срце. Случајеви злостављања, па и убистава, као и занемаривања најмлађих, или „само“ немара према малишанима, који се и не открију, најцрња су свакодневица. **Према подацима центара за социјални рад у Србији, током прошле године 3.321 дете било је жртва насиља.** У истом периоду, Београдском саветовалишту против насиља у породици јавило се 4.888 деце и жена. Какви смо ми то родитељи постали? Стручњаци сматрају да је злостављања било увек, али да се тек данас о дечјим правима и несрећама гласно говори. Са друге стране, економска криза, транзиција, егзистенцијални проблеми оставили су трага и на породицу.

Према речима Сузане Пауновић, помоћника министра за рад и социјалну политику, из Сектора за дечију и социјалну заштиту, центри за социјални рад последњих пет година бележе пораст броја злостављане деце и омладине.

- Разлог је међутим, што се тек од 2005. године ступањем на снагу Породичног закона може констатовати значајан помак у осетљивости заједнице на ове проблеме - каже Пауновићева. - Зато, тешко да може да се прича кроз призму данашњи и некадашњи родитељ. О тим стварима се тек сада заправо говори. Неки појмови, међу којима и занемаривање раније нису препознавани, а границе о томе шта је прихватљиво су се помериле.

Психолози и социолози тврде да је пре неколико деценија било лакше бити родитељ, а да су данашњи изазови родитељства постали много већи.

- У задње време се брзо живи, данашњица је много тежа и за родитеље и за децу - каже Радмила Вулић Бојовић, психолог и породични терапеут Београдског центра за социјални рад. - Добрим родитељем се некада сматрао онај коме је дете сито, опрано и иде у школу. Данас је све сложеније и критеријуми више нису исти. Мајка није само домаћица и као таква поштована, већ уз то и жена од каријере, и неко ко има сијасет личних интересовања. Има много више функција, захтеви према њој су порасли, а уз то дете данас и не мора да изађе на улицу да би било изложено ризику. Опасност ће преко реклама, телевизије и интернета сама доћи по њега.

Првослав Плавшић, председник Друштва психолога Србије каже, да сваки догађај злостављања деце не сме да се уопштава, и без обзира на учесталост - сваки разматра за себе.

- Најважније је пратити развој злостављаног детета, које је трпело агресију, јер таква деца и сама постају мучитељи - каже Плавшић. - Осим тога, постоји код нас велики правни проблем - немамо право да интервенишемо док се нешто не деси. Већина актера

црних хроника управо су повратници, који су већ силовали, убијали. На њих просто мора да се обраћа пажња, а полиција и надлежне установе да интервенишу пре него што се нешто деси.

„Ја сам те родио, ја ћу да ти судим“, одувек се говорило у Србији. И упркос све већем отварању према свету, ратификовању Декларација о правима детета, међународних правилника о браку и породици, комшије, пријатељи, околина, ретко ће реаговати и ако знају да се нешто лоше дешава деци у њиховом окружењу. Некако је најлакше да се зажмури.

Антрфиле : ПОРАТНЕ ТРАУМЕ

БРОЈНЕ су породице у Србији које једва састављају крај са крајем, које су преживеле ратове, избеглиштво. Такве околности узрокују разне патологије, и децу којој недостаје пажња или која расту уз трауме и немир.

- Око 400.000 Срба има неки трауматски стрес као последицу рата - учествовање, избеглиштво, исељеништво - каже Првослав Плавшић, председник Друштва психолога. - Кризне породичне ситуације опет за последицу имају несрећну и занемаривану децу.

БОРБА ЗА ОПСТАНАК

По правилу, деца из породица где мајка трпи насиље и сама су занемаривана - каже Весна Станојевић, координаторка Сигурне куће.

- Мајке немају никакав ауторитет, деца их јако ружно третирају, а оне се и не труде да побољшају тај однос. Често доносе одлуке мислећи на себе, желећи да заштите себе, што је уосталом неки биолошки порив сваког човека - борба за преживљавање. Те мајке уопште не чују своју децу. Не мисле о својој деци. Брину само како да реше свој проблем. Зато су неопходне школе родитељства, саветовалишта за мајке и пре него што роде дете.

ГДЕ ГОД ТАКНЕСИ, БОЛИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 15

У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ СА ПРОГНАНИЦИМА ИЗ БОСНЕ, ХРВАТСКЕ И ЈУГА ПОКРАЈИНЕ

Потресне судбине избеглих и расељених Срба, гоњених разним „олујама“, до севера покрајине

ПРВА станица Косово Поље. Воз стаје, нас избацују. Ви, Маричићи, идете у Ђаковицу. Ви Чокоти у Пећ... Нисмо ми Чокоти, мада смо из Далмације, где ти, брате, најслађе грожђе рађа. Ми смо Чокори. А, он ми одговара: „Нисам ти ја брат“.

Сећање Душана Чокора, рођеног у Далмацији, надамак Задра, данас у Звечану у нечијем туђем стану, избеглица и прогнаник, свеједно је.

- Ни сам не умем да дефинишем, какав ми је статус, после деценију и по и оног воза од Руме до Београда, од Београда до Рашке и, коначно, Косова Поља. - Знам само да су ме, грешком, разместили у Мајино насеље у Ђаковици, е, ту смо у

пролеће пре 11 година дочекали бомбе, као да нам није било доста оних од којих смо умакли, четири године пре.

Био је август 1995, неко ће рећи - давно, а сећање је свеже. Србе је помела олуја са вековних огњишта из Лике, Крајине, Далмације. Београд је „имао стратегију“, да неке од њих насели на Косово, у Метохији. Да буду крајина у покрајини. Па су их, после Кумановског споразума, и одатле једва извукли. Али, Душан Чокор, није имао куд. Није имао ко да га са Космета, каже, избави.

- Ма, живу сам главу избавио - прича Душан - дабогда нисам - па сад морам све то да памтим.

Колико нас има, чија трагедија деценију и по траје? Не знам, али знам да оваквих као што сам ја, има и из Хрватске и из Босне. - Делимо невољу са овима што су протерани с косовског југа, који ће умрети, а Ибар прећи неће - говори Дара Васиљевић. - Кажем им: Препливала бих га, кад би ми тако била близу кућа, моја њива. Не бих ја, да ми копне очи. Копни душа.

Стара основна школа у Косовској Митровици, на северу. Затичемо људе о којима говоре Душан Чокор и Дара Васиљевић. Подупрли трошну школску ограду, на улазу. Изгубљени погледи, изгубљена нада.

Снежана Костић спушта кашику на тањир неког, не зна се каквог, куваног јела. И четврт хлеба, приде.

- И сад сам била до моста да видим где ми је остао читав живот. Сад живим од туђе помоћи и туђег казана.

Школске учионице - собе. Претрпане крпама и успоменама.

- Жена ми сишла с ума. Није издржала. Деца, три девојке, у прихватилишту, Берановац код Краљева - казује Алекса Дамњановић. - Живели смо у Сплиту, па у Осојанима код Пећи... И, сад, шта сад? Ништа! Деца плачу за мном, за мајком. За својом младошћу. Ето, шта.

Ред туге, ред тишине, пред ново косметско невреме.

- Шта год да удари, мени је свеједно - саставља Алексину причу Зорка Петровић из јужне Митровице, мирна и кад се из собе, одозго, проломи крик њеног унука.

- Криза му, нема пара за дрогу, а не може да умре. Ћути, и пропада. А све испродао што смо имали. Обећавао ми: лечићу се, па одустане. Био је у Црној Реци, па побегао. Не знам да ли њега или себе да смакнем. Отац? У Крагујевцу је, неће га таквог. Мајка? Одврнула плин, пре неку годину. И она и све око ње је букнуло. Тада сам рекла: Кад си ми ти, такав остао, не треба живот ни теби ни мени.

Милица Васовић, из Букоша код Вучитрна. Жали што није имала деце. Можда, каже не би данас толико патила, сама и од свих заборављена - није ми жао ни винограда, ни куће, ни воћњака, то је жалио мој покојни муж. А ја, само да сам децу имала, макар да имам због кога да патим, као Зорка - говори старица свој монолози. - Овде ти је, сине, где год такнеш боли.

Ови несрећни људи ускоро ће бити измештени из школе. Доле, на крају града, у улици која граничи са Ибром, за њих подижу нови кров. Зграда, је скоро готова. Мајстори журе, уверавамо се, да до краја августа буде спремна за уселење. Нови станови за несрећу која не пролази. Питамо се - да ли би их одавде преселили, да се неко није намерачио на добру локацију старе школе, у самом центру.

- По две породице уселиће у један стан - кажу нам људи. - Тако се каже, мада многи од нас и немају породице.

Одлазимо. Остају људи. И речи, које јече школским холлом.

“СУВРЕМЕНИ“ ТОНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 36

ТОПОВСКИ БАРУТ ВЛАДИМИР КЕЦМАНОВИЋ

Крајем прошле недеље окончана је посета хрватског председника Иве Јосиповића Србији.

Агенције преносе вест да су председници Србије и Хрватске закључили како је „дошло време да се сва спорна питања између Београда и Загреба најзад оставе историји“. Агенције такође преносе Јосиповићеву изјаву како „у Хрватској нема никога ко би желео из политичких, или неких других разлога да спречи повратак“ прогнаних Срба.

На страну могуће примедбе „непоправљивих националиста“ како остављање спорних питања историји, или ти „повјести“, одговара само Хрватима који, заједно са спорним питањима, „повјести“ остављају и српску конститутивност у својој етнички очишћеној држави. И на страну скептично одмахивање главом вечитих „неверних Тома“, који нису сигурни да у Хрватској нема ама баш никога ко повратак избеглих Срба не би дочекао раширених руку.

На страну, чак, и питање размене књиге о екс ЈУ митологији за књигу о „истини“ о Вуковару, коју су два председника извршили, а која би могла да се тиче ове рубрике.

Нас - овом „пригодом“ - занима музика.

Јер Иво Јосиповић је композитор или ти „складатељ“, савремене или ти „сувремене“, озбиљне музике или ти „глазбе“.

И ако се узме у обзир да су „тјеком“ међусобног ратовања Хрвати и Срби, пуцајући на „војишници“, навијајући уз телевизоре и „тулумарећи“ - неки јавно, а неки тајно - слушали народњаке - на прву лопту логично делује могућност да интерпретатор нових тонова у односима две државе буде човек који се бави управо музиком, али сасвим „другојачијом“.

Али, ту постоји квака.

Ни српски југоносталгичари и хрватски пацифисти, наиме, ни током деведесетих, а ни касније, у највећем броју нису практиковали слушање музике какву компонује Јосиповић. Као што је не слушају ни данас. Него су - у највећем броју - слушали, као што и данас слушају - забавне, најчешће приморске, лаке ноте.

Тако испада да би у „процесу помирења“ двеју држава - од композитора Јосиповића - био кориснији композитор Тончи Хуљић.

СРУШИЛИ ЛОКАЛ ДА БИ ГА ОДУЗЕЛИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 4

Албанци готово свакодневно узурпирају српску имовину на Косову и Метохији

Рушење српског локала у Липљану само је још један доказ да Албанци не бирају средства, ни начине у намери да заузму туђу имовину - истичу представници Срба са овог подручја...

- Да кршење власничких права над приватном, али и друштвеном, имовином на Космету поприма драстичне размере доказ је и рушење српског локала у Липљану крајем претходне недеље.

Мада је породица Тодоровић из овог града на централном Космету поседовала сву неопходну документацију српске општине Липљан, на чијем се земљишту налазио

објекат, локалне косовске власти су без икаквог упозорења или претходног обавештења порушиле њихов локал саграђен пре ратних дејстава.

- У питању је још један случај незаконитог поступка нелегалних косовских власти - истичу представници Срба, упозоравајући да је осим рушења локала, намера албанских власти да заузму простор на ком се налазио објекат.

У Министарству за КиМ упозоравају на бројне примере узурпиране имовине у српском власништву јер, осим имања физичких лица која и даље нису у поседу законитих власника, у готово свим албанским срединама на Космету узурпирана је имовина у власништву државе Србије.

- Поред милиона узурпираних катастарских парцела обрадивог земљишта, ливада и шума, углавном у власништву протераних Срба, а чија се вредност процењује на десетине милијарди долара, у државном власништву Србије налази се велики број непокретности на Косову и Метохији. Више од 24.500 хектара пољопривредног, шумског и грађевинског земљишта, 1,4 милиона квадратних метара службених зграда уз још око 750 хиљада квадратних метара других грађевинских објеката, при чему је укупна процењена вредност овог дела имовине још пре неколико година износила око 220 милиона евра - каже за "Новости" Веселин Кочановић, начелник за привреду у Министарству за Косово и Метохију.

Антрфиле : ПРИВРЕДНИ ОБЈЕКТИ

ПО речима Веселина Кочановића, начелника за привреду у Министарству за КиМ, предузећа из централне Србије уз имовину јавних предузећа на Космету поседују око 1358 објеката, од којих је највећи број узурпиран. Као посебан пример наводи да само објекти Електропривреде Србије на територији КиМ вреде више од три милијарде долара...

PRESS CLIPPING

Уторак 27.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗГРАДА ЗА ИЗБЕГЛЕ ДО КРАЈА АВГУСТА

Преглед, Датум : 27.7.2010, Страна : 5

Сремска Митровица

Зграда са 34 стамбене јединице у насељу „Камењар“ у Сремској Митровици за избегла и интерно расељена лица биће завршена до краја августа, потврдила је начелник Одељења градске управе за здравство, социјалну и здравствену заштиту, Наташа Копчић.

Тачније, 80 одсто ових станова је предвиђено за избегла и интерно расељена лица, а остали су намењени социјално најугроженијим породицама у овом граду. Подизање ове зграде заједнички реализују међународна хуманитарна организација ИРЛ у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, са градом Сремска Митровица.

Интересовање за ове станове било је изузетно велико, с обзиром да је поднето готово 100 захтева, а комисија Градског већа је већ донела решења коме ће они бити додељени. Крајем прошле године на градском подручју Сремска Митровица било је 1.415 лица са статусом избеглица, што је 1,6 одсто у односу на домицилно становништво. (ТАНЈУГ)

ЗАБОРАВЉЕНИ ОД СВИХ

Политика, Датум : 27.7.2010, Страна : А4

Бањалука, 26. јула – Више од 75.000 Срба, држављана Босне и Херцеговине који су до рата живели и радили у Хрватској, потпуно је – када је реч о остваривању њихових права – маргинализовано, како од босанскохерцеговачких тако и од хрватских власти, рекао је нашем листу Никола Пузигаћа, председник Републичког удружења радника и инвалида рада избеглих из Хрватске.

„Када се говори о Србима избеглим или протераним из Хрватске, најчешће се као њихов проблем апострофира невраћање станарских права и имовине коју су оставили у овој бившој југословенској републици. У другом плану је, сасвим неоправдано, једна друга групација – држављани Босне и Херцеговине који су до избијања рата живели и радили у Хрватској. Они су, осим за станарска и друга имовинска права, остали ускраћени и за остваривање права из радног односа”, казао је наш саговорник.

„Наше удружење има око пет хиљада чланова, а заступамо интересе око 75.000 људи који су услед ратних дејстава и дискриминације били принуђени да се из Хрватске врате у БиХ. Међу њима је три хиљаде инвалида рада, 30.000 пензионера који од осам до 10 година нису примали пензије. Ако пођемо од претпоставке да је најнижа пензија у Хрватској у току рата била око 200 марака (100 евра) лако је израчунати да је

пензионер који деценију није примао пензију оштећен за најмање 12.000 евра. У сличном положају су и инвалиди рада, који су противзаконито отпуштени у периоду од 1991. до 1995. године којима није исплаћена разлика у платама”, објаснио је Пузигаћа. Од њих су, каже, „сви дигли руке”. „Било је много обећања, али све је остало на речима и због тога смо незадовољни радом свих органа у БиХ.

У нашем случају највише су затајили Председништво БиХ, које води спољну политику, и Министарство иностраних послова. БиХ треба да захтева једнако поступање Републике Хрватске према свим избеглицама – како оним који су у БиХ дошли као хрватски држављани, тако и онима који су до рата били а и сада су њени држављани”, наглашава Пузигаћа.

„Нема ниједног разлога да БиХ својим држављанима који су радили и живели у Хрватској не помогне да врате стечена имовинска и права из радног односа. **Према нашим подацима, држављани БиХ, рачунајући и Бошњаке, изгубили су у Хрватској 36.000 станова**”, навео је Пузигаћа.

„**Нажалост, ми смо препуштени сами себи и вођењу скувих судских спорова, које најчешће губимо. Због тога је део наших чланова против Хрватске већ покренуо поступке пред Европским судом за људска права. Ми нећемо одустати од настојања да од Хрватске добијемо оно што нам припада, а то су компензације за незаконито добијени отказе, неисплаћене пензије, инвалиднине из ратног периода и враћања имовине коју смо стекли радећи у Хрватској**”, рекао је Никола Пузигаћа и додао да је у сличном положају и око 70.000 Бошњака који су се у рату из Хрватске вратили у БиХ.

Он је нагласио да у свему овоме **„постоји и објективна одговорност Канцеларије високог представника у БиХ, Мисије Организације за европску безбедност и сарадњу и Високог комитета Уједињених нација за избеглице у БиХ. „Они нам нису пружили одговарајућу помоћ, какву су пружале другим категоријама избеглих и расељених лица и повратника других националности”**, разочаран је Никола Пузигаћа.

PRESS CLIPPING

Среда 28.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ДОБИЈАЈУ КРОВ

Вечерње Новости, Датум : 28.7.2010, Страна : 18

Почела градња монтажних кућа за породице из "Картон насеља"

ПОЖАРЕВАЦ - У Пожаревцу су почели радови на изградњи 20 монтажних кућа за смештај избегличких породица из "дивљег" колективног центра на Лучичком путу, које финансира Европска унија, са 250.000 евра. Куће ће бити подигнуте у Узун-Мирковој улици, у близини пожаревачке Опште болнице.

- Ово је почетак реализације уговора који смо потписали крајем маја, уз обавезу града да обезбеди земљиште, подигне темеље и изгради инфраструктуру, што ће износити око 37.000 евра. Стамбени објекти, по четири у пет ламела, треба да буду завршени до 31. августа, уколико буду повољни временски услови - рекла је на почетку радова Вукица Васић, заменица градоначелника Пожаревца Миодрага Милосављевића. Након припреме терена и земљаних радова, за два дана кренуће градња темеља, а онда следи постављање монтажних кућа. Уговор о њиховој градњи и финансијској помоћи потписали су представници града Пожаревца, републичког Комесаријата за избеглице и немачке хуманитарне организације АСБ, преко које Европска унија реализује ову своју донацију.

- Подизањем монтажних кућа за 20 ромских породица, у Пожаревцу се истовремено спроводе два национална пројекта. Реч је о подршци избеглим и интерно расељеним лицима у Србији и Стратегији за збрињавање Рома - рекла је Љиљана Драјић, повереник за избеглице у Пожаревцу. **Завршетком монтажних кућа, биће решен стамбени проблем 20 породица Рома, које су у Пожаревац пристигле 1999. године, током НАТО бомбардовања.**

Ове породице већ 11 година живе у неусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона, без струје и воде. Простор на којем сада бораве житељи овог "дивљег" колективног центра, познатог као "Картон насеље", након њиховог пресељења биће уређен и намењен за подизање стамбене зграде за смештај још 20 избегличких породица, које имају пребивалиште на територији Пожаревца. Средства за ову зграду, површине 1.000 квадратних метара, обезбеђена су из фонда НИП-а, у износу од 51,3 милиона динара. Стамбено збрињавање преосталих угрожених избегличких породица, биће решено куповином 10 сеоских домаћинстава и доделом осам пакета грађевинског материјала, за завршетак већ започетих кућа.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.7.2010, Страна : 5

- Избегличким породицама на подручју општине Бачка Паланка ове године је из више извора и кроз разне пројекте обезбеђена помоћ у вредности око пола милиона евра, изјавио је повереник Комесаријата за избеглице Радослав Милошевић.

Ради се, пре свега, о пакетима грађевинског материјала, откупу и уређењу сеоских и куповини монтажних кућа, изградњи станова, као и образовним програмима за младе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ФАЛЕ ПАРЕ И ТАЧНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

Дневник, Датум : 29.7.2010, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЦА ОПТУЖИО ДИВЧЕВУ ФОНДАЦИЈУ ДА МУ ЈЕ ЗАКИНУЛА ГОТОВИНУ ЗА КУЋУ

Избеглица из Сремске Митровице Милован Гуслов затражио је јуче од Владета Дивца да му фондација овог угледног спортисте исплати, како каже, остатак новца намењеног за куповину куће за његову деветочлану породицу. Гуслов је рекао да је Дивчева фондација, заједно с листом „Куир“, у емисији „Немогућа мисија“ ТВ „Пинк“, покренула акцију „Помозимо породицу Гуслов“, која је трајала до 31. марта 2007. године.

По његовим речима, од сакупљених пара добио је само 400.000 динара и процењује да му је у тој акцији закинуто још 12.000 евра. Председница Управног одбора Фонда „Ана и Владе Дивац“ Снежана Дивац негира Гусловљеве наводе, уверена да он располаже погрешним информацијама.

Она је у писаној изјави достављеној Танјугу навела да породица Гуслов из Сремске Митровице никада није била ни у једном програму Фонда „Ана и Владе Дивац“, да Фонд није прикупљао паре за ту породицу те да Фонд није био ни основан у тренутку када је у медијима покренута акција за помоћ овој породици. Снежана Дивац је потврдила да је њен супруг, као јавна личност, учествовао у програму ТВ „Пинк“ „Немогућа мисија“ и да се тада свог хонорара одрекао у хуманитарне сврхе.

– Организатор овог програма је усмерио новац за породицу Гуслов. Владе Дивац је на основу текстова у медијима о лошем материјалном стању породице и сам, лично, породици дао одређене паре – навела је она. Гуслов тврди да су му организатори хуманитарне акције тада рекли да пронађе кућу вредну 20.000 евра коју би откупио од сакупљеног новца, али како се нико није јављао након што се акција завршила, он је, каже, одлучио да сам „истражи“ шта се десило. На такав корак се одлучио тим пре што су до њега долазиле различите информације о сумама које су, наводно, стизале на хуманитарни рачун. Иако су му организатори хуманитарне акције отворили рачун у „Еуробанци ЕФГ“, остатак пара до данас није добио.

Гуслов се поводом овог проблема обраћао министарствима полиције и рада и социјалне политике. Министарство полиције му је, како је испречао, потврдило да је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду поднета кривична пријава против директора емисије „Немогућа мисија“ Дејана Јеловца због наводних злоупотреба. Снежана Дивац каже да је Фонд у свом досадашњем раду имао велики број акција које су реализоване у склопу различитих пројеката. До сада је уз помоћ различитих донатора прикупљено и употребљено око 1,7 милион евра.

СТАНОВИ ЗА СРБЕ 100 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, Датум : 29.7.2010, Страна : 11

Припрема се стамбено збрињавање избеглих из Хрватске

Загреб - У припреми је донаторска конференција на којој ће бити основан међународни хуманитарни фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, чиме би њихова судбина престала да буде политичко питање које би Хрватској могло блокирати преговоре с ЕУ, пише загребачки Глобус.

Тај недељник најављује да ће донаторска конференција бити одржана до краја године, највероватније у Београду, и да, по садашњим информацијама, код главних потенцијалних донатора, а то су пре свега САД, Европска комисија и УНХЦР, постоји спремност да се у тај фонд прикупи око 100 милиона евра.

Део новца у фонд би требао да стигне као класична донација, док би се значајан део обезбедио и кроз Развојну банку Савета Европе која за пројекте те врсте даје изразито повољне кредите. Хрватска би, као и Србија, морала дати свој прилог у фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, али партиципација двеју држава била би ипак на симболичном нивоу, јер се од њих не очекује да га пуне, пише лист, позивајући се на изворе блиске влади у Загребу.

Новац прикупљен на конференцији требао би да послужи за стамбено збрињавање Срба који не желе да се врате у Хрватску већ би остали да живе у Србији, али и за стамбено збрињавање Срба који хоће да се врате у Хрватску, али су изгубили станарска права. Ради се о Србима који су до рата живели углавном у градовима ван подручја од посебног државног старања и на које отпада и до 70 одсто бивших носилаца станарског права. Њима ће хрватска влада дати нови рок за подношење захтева за стамбено збрињавање, али и омогућити откуп станова под повољним условима какве су имали и други носиоци станарског права у Хрватској.

То најављује и Милорад Пуповац, саборски посланик и потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДСС) која је коалициони партнер ХДЗ, истичући да у хрватској влади постоји политичка воља за решавање стамбених проблема избеглих Срба, бивших носилаца станарских права. ХДЗ и СДСС још се нису сложили око рока у коме би се могао подносити захтев за стамбено збрињавање. СДСС има став да тај рок не сме бити краћи од шест месеци како би људи имали времена да прикупе потребне документе, а морао би завршити најкасније до завршетка хрватских преговора с ЕУ, рекао је Пуповац, који наредних дана најављује разговоре унутар коалиције.

Рекавши да се не зна колико би људи поднело захтев у новом року, Пуповац сматра да је најважније да људи добију могућност да се определе да ли желе стамбено збрињавање у Хрватској или свој проблем желе решити у Србији. Танјуг

Антрфиле : „Проблем Србије“

У хрватском министарству спољних послова истичу да је пре две године било притисака из света да Хрватска крене у разговоре са Србијом о могућој компензацији за имовину избеглица, што би Хрватску коштало стотине милиона евра, па је хрватска дипломатија уложила напоре да отклони ту опасност, пише Глобус и додаје да је хрватски став био да су избеглице у Србији проблем Србије, као што су избеглице из БиХ биле хрватски проблем. Хрватска формално нема избеглице на својој територији, док Србија има регистровано око 70.000, за шта у хрватском министарству кажу да је из политичких разлога како би се могло показати да су Срби из Хрватске једина нерешена избегличка криза у Европи.

ДОНАЦИЈЕ ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 29.7.2010, Страна : 25

НЕДЕЉНИК „ГЛОБУС” САЗНАЈЕ

ЗАГРЕБ: У припреми је донаторска конференција на којој ће бити основан међународни хуманитарни фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, чиме би њихова судбина престала да буде политичко питање које би Хрватској могло блокирати преговоре с ЕУ, пише загребачки "Глобус", истичући да ће фонд достићи и 100 милиона евра.

Тај недељник најављује да ће донаторска конференција бити одржана до краја године, највероватније у Београду, и да, по садашњим информацијама, код главних потенцијалних донатора, а то су пре свега САД, Европска комисија и УНХЦР, постоји спремност да се у тај фонд прикупи око 100 милиона евра.

Део новца у фонд би требао да стигне као класична донација, док би се значајан део обезбедио и кроз Развојну банку Савета Европе која за пројекте те врсте даје изразито повољне кредите. Хрватска би, као и Србија, морала дати свој прилог у фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, али партиципацију двеју држава била би ипак на симболичном нивоу, јер се од њих не очекује да га пуне, пише лист, позивајући се на изворе блиске влади у Загребу.

Новац прикупљен на донаторској конференцији требао би да послужи за стамбено збрињавање избеглих Срба који не желе да се врате у Хрватску већ би остали да живе у Србији, али и за стамбено збрињавање Срба који хоће да се врате у Хрватску, али су изгубили станарска права. Ради се о Србима који су до рата живели углавном у градовима ван подручја од посебног државног старања и на које отпада и до 70 одсто бивших носилаца станарског права. Њима ће хрватска влада дати нови рок за подношење захтева за стамбено збрињавање, али и омогућити откуп станова под повољним условима какве су имали и други носиоци станарског права у Хрватској. То најављује и Милорад Пуповац, саборски посланик и потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДШ) која је коалициони партнер ХДЗ, истичући да у хрватској влади постоји политичка воља за решавање стамбених проблема избеглих Срба, бивших носилаца станарских права.

Заштићени најмопримци Срби повратници који су стамбено збринуте по садашњим правилима имали би статус заштићеног најмопримца, а ако им се омогући откуп станова, то значи да ће остварити право какво су имали и други носиоци станарског права који су током 90-их јефтино купили друштвена станова у којима сада живе. ХДЗ и СДСС још се нису сложили око рока у коме би се могао подносити захтев за стамбено збрињавање. СДСС има став да тај рок не сме бити краћи од шест месеци како би људи имали времена да прикупе потребне документе, а морао би завршити најкасније до завршетка хрватски преговора с ЕУ, рекао је Пуповац, који наредних дана најављује разговоре унутар коалиције. Рекавши да се не зна колико би људи поднело захтев у новом року, Пуповац сматра да је најважније да људи добију могућност да се определе да ли желе стамбено збрињавање у Хрватској или свој проблем желе решити у Србији.

"Глобус" пише о спремности хрватских власти да се избегличка прича затвори кроз хуманитарни приступ, какав нуди и донаторска конференција.

Да би Хрватска доказала да је спремна да помогне у решавању проблема избеглих Срба мораће да донесе одлуке о стамбеном збрињавању и убрзати спровођење постојећег програма, пише лист и додаје да је хрватски председник Иво Јосиповић обећао Борису Тадићу кад је био Београду да ће Хрватска извршити своје обавезе.

Лист додаје да у сарадњи с УНХЦРом обе стране проверавају податке о избеглицама, јер је њихова тачност услов потенцијалних донатора и цитира Пуповца који каже да се на конференцију мора доћи с чистим и провереним подацима који ће бити усаглашени између Хрватске, Србије и УНХЦР-а.

МИЛКИН „ФИЋА“

Курир, Датум : 29.7.2010, Страна : 5

„Фићу“ 90-их из „Олује“ спасавају Срби избегли из Хрватске. Десет година био у гаражи „Југохемије“. Данас га поново у личком Србу вози Јован Милеуснић

БЕОГРАД - Како славље хрватских партизана и протест тамошњих фашиста претворити у причу о Титовом „фићи“? Позовите Милку Форцан!

„Најмоћнија Српкиња“, како је зове загребачки Јутарњи лист, успела је да у други план баца свечаност поводом Дана устанка против фашизма, која се сваке године на 27. јул одржава у личкој варошици Србу. И док су на једној страни биле партизанке у својим осамдесетим, а на другој „бранитељске удруге“ које баштине лик и дело Анте Павелића, шоу је украла Форцанова.

Тачније, „фића“ регистарских таблица БГ 454-996. Овај мали „тополино 500“ кабриолет далеке 1965. власник „Фијата“ Ђани Ањели поклонио је Јосипу Брозу, који се тада једини пут појавио на сајму аутомобила. „Фића“ је, ипак, завршио у власништву Београдског сајма, од којег га 1981. откупљује Јован Милеуснић, отац Милке Форцан.

- Сећам се да сам с непуних 18 учила да возим на том дивном ауту. Прве две године пошто смо га купили био је у Београду, а онда смо га одвезли у Срб - каже за Курир Форцанова, чија породица Милеуснић вуче порекло из овог градића у Лици.

Кабриолет је наредних година био заштитни знак Милеуснића, све до 1995. и „Олује“. Све што је породица Форцанове имала у том крају запаљено је и уништено, али „фића“ је преживео. Захваљујући комшијама Србима који су га извезли из гараже, на њега натоварили оно мало својих ствари и у избегличкој колони дошли у Србију.

„Фића“ је враћен Јовану Милеуснићу, који га је наредних десет година чувао у гаражи „Југохемије“, фирме у којој је био директор и коју ће годинама касније откупити његова ћерка!

- И данас га возимо у Србу, у одличном је стању. Никома не сметају београдске таблице, напротив. Сви нашу породицу управо и знају по том „фићи“ - каже на крају Милка Форцан.

PRESS CLIPPING

Петак 30.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИСЕЉАВА СЕ СЕЛОВО

Преглед, Датум : 30.7.2010, Страна : 5

Јуче је почело исељавање избеглица и расељених лица из колективног центра Селово код Куршумлије. „Колективни центар ће бити потпуно затворен до 15. августа.

Неколико породица је отишло код рођака и пријатеља, а остали су морали да се одлуче за један од понуђених програма“, казао је повереник за избеглице Славко Милојковић. Милојковић је навео да од 55 корисника Селова, два нису пристала на исељење, док се један одлучио за одлазак у старачки дом.

Већина Избеглица из Хрватске и Босне и расељена лица са Косова, која већ десет година живе у колективном центру Селово, одлучила се за селидбу у колективне центре у Шапцу и Ужицу.

Комисија Комесаријата за избеглице одобрила је средства за куповину сеоских домаћинства за четири избегличке породице из овог колективног центра.

Сеоска домаћинства која коштају по 620.000 динара, налазе се у Ћићевцу, Ваљеву, а два у Алексинцу. Уз домаћинства, те породице ће добити по 80.000 динара за куповину ствари.

ИСЕЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ЦЕНТРА СЕЛОВО

Пресс, Датум : 30.7.2010, Страна : 16

КУРШУМЛИЈА - Исељавање избеглица и расељених из колективног центра Селово код Куршумлије почело је јуче. Колективни центар ће бити потпуно затворен до 15. августа. Повереник за избеглице Славко Милојковић каже да је неколико породица отишло код рођака и пријатеља, а остали су морали да се одлуче за један од понуђених програма.

Он је навео да од 55 корисника Селова два нису пристала на исељење, док се један одлучио за одлазак у старачки дом.

У СВОЈОЈ КУЋИ ПОСЛЕ 15 ГОДИНА

Блиц – Србија, Датум : 30.7.2010, Страна : 3

Шест избегличких породица добило смештај

Шест избегличких породица добило је јуче куће у Петровцу на Млави. Плацеве за куће поклонила је општина, нови власници сами су урадили темеље, а монтажне куће купљене су новцем Европске уније.

У просеку куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку ЕУ је платила по 12.000 евра.

- У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што супруга, моја деца и ја сада коначно имамо свој кров над главом. У сарадњи са општином купили смо плац, саградили темељ и ево сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише. Супруга је почела да ради, а деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо - прича Стеван Тунић који је избегао из Книна.

За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде у које је смештено шездесетак породица. Од око 500 избеглица које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА, остало је да се збрине још седам породица и око тридесет које станују приватно.

ЗАЈЕДНО СА ГРАЂАНИМА РЕШАВАМО ПРОБЛЕМЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.7.2010, Страна : 5

Председник општине Петровац на Млави Радиша Драгојевић

Петровац на Млави - Да заједничким радом и слухом за свакодневне проблеме грађана може много тога да се постигне, доказ је општина Петровац на Млави.

Управо због свакодневних проблема грађана овде није било много места за високу политику, па је тако у Петровцу на Млави у Србији први пут формирана коалиција СПС-а и ДС-а. Такође, овде је први пут конституисан Национални савет Влаха. А о даљим плановима за Данас говори председник општине Радиша Драгојевић.

Предстоји пројекат реконструкције градског водовода који подразумева замену цевовода у дужини од 18 километара, изградња фабрике и резервоара воде. Инвестиција је вредна 4,5 милиона евра, од тога је 3,8 обезбедила ЕУ, а 700.000 евра општина. Затим следи регулација реке Млаве, која подразумева изградњу и реконструкцију моста у вредности од 2,5 милиона евра. Такође, предстоји нам модернизација путног правца према Жабару у дужини од седам километара. Ова инвестиција је вредна 120 милиона динара.

Крајем јула осам избегличких породица биће усељено у монтажне куће. У међувремену је завршена и изградња објекта са 24 стана за избеглице. У центру града у току је изградња стамбено-пословног простора са четири етаже, у оквиру којег ће за потребе библиотеке бити обезбеђено 350 квадратних метара. Од инвестиција бих такође издвојио и радове на три спортска терена, у селима Старчево, Панково и Бусару.

Како оцењујете сарадњу са локалним медијима и колико економска криза утиче на опстанак локалних медија?

- Имамо веома добру сарадњу са свим локалним медијима, а што се тиче кризе, она може и да утиче на локалне самоуправе, односно њихов опстанак. Подсетићу да је због кризе општини Петровац на Млави ускраћено 40 милиона динара, а то би сигурно отишло у још инвестиција. Ипак, истакао бих да смо захваљујући грађанима и издвајањима личног динара, успели заједно да завршимо неке инвестиције, као што је реконструкција Дома културе у селима Витовница, Дубочка, Панково и Трновче.

Недавно је формиран Национални савет Влаха и ви сте изабрани за председника. Који су даљи планови?

- До сада смо изабрали заменика и пет потпредседника Националног савета, а предстоји измена Статута и избор чланова Одбора, као и доношење програма рада.

СПС недавно је прославила 20 година рада. Потпредседник Владе Ивица Дачић је чест гост у Петровцу на Млави, а СПС традиционално има најбоље резултате у целој Србији баш овде. Како то објашњавате?

- Дачић је чест гост јер смо најбоља општинска организација по резултатима. Јединствена формула нашег успеха је то што смо оправдали поверење и испунили обећања. Осим тога, остали смо јединствени у партији.

ПОЧЕЛА ГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.7.2010, Страна : 1

Пожаревац - Заменица градоначелника Вукица Васић обишла је локацију у близини Градске болнице где су почели радови на изградњи монтажног објекта са 20 стамбених јединица у којима ће живети избегла и интерно расељена лица из такозваног „картон насеља“.

Уговор о изградњи објекта потписан је у мају ове године између града Пожаревца, Републичког комесаријата за избеглице и немачке хуманитарне организације АСБ. Цео пројекат финансира Делегација ЕУ у Србији, а укупна вредност пројекта је 288.000 евра.

ОСНИВА СЕ ФОНД ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Политика. Датум : 30.7.2010, Страна : А4

До краја године требало би да се одржи донаторска конференција за решавање стамбеног питања избеглих са подручја бивше Југославије

Загреб, 29. јула – **Иако се о томе јавно много не говори, проблем одузимања великог броја станова у Хрватској у којима су избегли Срби имали станарско право све је тежи терет у успешном привођењу крају преговора Хрватске о придруживању Европској унији. Док је тај проблем још пре више година, под притиском међународне заједнице, успешно законски решен у Босни и Херцеговини, Хрватској као да се у том погледу гледало кроз прсте. Невраћање тих станова првобитним корисницима у ствари директно је деловало на слабе резултате повратка, јер ту је реч о хиљадама породица које су пре ратног избеглиштва живеле претежно у градовима.**

Да је тај проблем и те како присутан у завршници хрватских преговора с ЕУ указују све отвореније иницијативе да се он најзад, колико је то могуће после 15 година опструкције, реши што праведније. Ових дана специјални извештач УН за стамбено збрињавање Ракул Ролник (именовао ју је Савет за људска права УН 2008), у интервјуу загребачком српском недељнику „Новости“, изјавила је да препоручује влади Хрватске да поново отвори процес подношења молби за програме који ће омогућити трајна стамбена решења за повратнике из избеглиштва који су изгубили станове на којима су имали станарско право. Такво решење, према њеном предлогу, требало би да садржи и могућност откупа додељеног стана под сличним условима какве су имали и искористили и остали грађани.

Да се заиста почело нешто дешавати на овом подручју, указује и најновија вест да би се до краја ове године на иницијативу високог повереника за избеглице УН Антонија Гутереза у Београду требало одржати међународна донаторска

конференција на којој ће се основати хуманитарни фонд за стамбено збрињавање избеглица с подручја бивше Југославије. У оквиру тога најзад би се решио тај проблем и избеглих Срба тако што би им се потребни станови додељивали и у Хрватској и у Србији, зависно од одлуке где ће се одредити да живе.

Како је замишљено, главни донатори на овој конференцији биће САД, Европска комисија и УНХЦР, а намера је да се прикупи око сто милиона евра. Од Хрватске се у томе не очекује неки велики новчани прилог, већ испуњавање претпоставки за остваривање плана стамбеног збрињавања избеглица.

Председник Српског народног већа Милорад Пуповац, поводом тога, у „Вечерњем листу” каже: „Од Хрватске се очекују тачни подаци о избеглицама и нови рок за пријаве оним избеглицама које нису биле укључене у програме стамбеног збрињавања како би могле да остваре право на откуп станова.”

Напомињући како са овом донаторском конференцијом Хрватска има прилику „да своје проблеме реши туђим новцем, а такве прилике су ретке”, Пуповац је такође изразио забринутост што је у Хрватској присутно „бирокупација, али недостаје и политичке визије и одговорности”.

PRESS CLIPPING

Субота 31.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

И ЕУ НА ДОНАТОРСКОЈ КОНФЕРЕНЦИЈИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 31.7.2010, Страна : 4

Владимир Цуцић комесар за избеглице

Најављена за крај ове године, међународна донаторска конференција којом би требало да буде прикупљен новац за решавање стамбених проблема избеглица из Хрватске, највероватније ће бити одржана, како сазнајемо, почетком 2011. године. - Остало је да се види када и под којим условима ће Хрватска отворити рок за програм стамбеног збрињавања и дозволити откуп стамбених јединица као и за остале хрватске грађане. У току је размена података и рад на регионалном пројекту за помоћ најугроженијима. За сада имамо назнаке да ће помоћи Европска унија и велики међународни донатори - објашњава за „Блиц” Владимир Цуцић, комесар за избеглице.

Мада се спекулише са вредношћу од 100 милиона евра, тачно је да се не зна колико ће новца бити у фонду, као што није прецизирано ни за које намене ће бити опредељен. Тачније, не зна се како ће се помоћи избеглицама које не могу или не желе да се врате у Хрватску. Могуће су две опције - или кроз материјалну подршку за решавање стамбеног питања или директно доделом, односно изградњом станова.

ИСЕЉАВАЈУ ИХ И ИЗ "СЕЛОВЕ"

Вечерње Новости, Датум : 31.7.2010, Страна : 39

Због затварања Колективног центра надамак Куршумлије избеглице поново мењају пребивалиште

Људи без адресе жале што не могу да се врате у свој родни крај на Косову и Метохији

ПОМЕШАНИХ осећања, што ће поново мењати место пребивалишта, педесетак станара Колективног центра "Селова", надамак Куршумлије, избеглица из Хрватске и расељених са Космета, мораће да напусте и овај принудни смештај. Због затварања Колективног центра, јединог у Топлици, најављеног до 15. августа, исељавање мученика "Селове" већ је почело. Током претходна два дана иселило се десетак особа, углавном самаца и две двочлане породице.

- И ми чекамо превоз да дођу по нас - дочекује нас Бранко Гајић (29) из Лебана са Космета, који са супругом и двоје мале деце, четворогодишњом Маријаном и петомесечним Немањом у овом смештају борави од 2003. године. Претходно је са мајком, братом и сестом, живео у камп-кућици у Куршумлијској бањи, али од када је основао своју продицу, доселио се у "Селову".

- Другога избора нисам имао. Живимо од минималца који примам као радник ЕПС-а. Као што ни сада не могу да бирам, већ се са породицом селим у други колективни центар надамак Шапца - истиче Бранко, не знајући да ли да се радује или тугује што одлази.

Нада се да ће у већој средини имати више перспективе за своју децу. Истовремено жали што се удаљава од очевог гроба, кога су на радном месту у селу Пруговцу на Космету убили Албанци.

И породица Милована Воштића (54) који је са супругом Стојанком (54) и двоје деце, сином Мирославом и кћерком Миленом, избегао из Клине спрема се за одлазак у Ваљево где им је уз помоћ донатора купљено сеоско домаћинство.

- Иако нам је и овде било веома тешко и неусловно, јер смо животарили у радничким баракама, тешко нам је што поново одлазимо у расељеништво. Жељни смо родног краја где, нажалост, не можемо да се вратимо - истичу Воштићи.

Њихове комшије са Космета, Душевићи, смештени у суседној бараци - Миодраг (57) и Миланка (46) са троје малолетне деце очекују изградњу стамбене зграде у Куршумлији где ће се сместити двадестак станара из "Селове".

- Рекли су нам да ће нас до изградње станова, чији се завршетак планира за средину октобра, одвести у неки приватни смештај, али се бојимо шта ће бити - преноси мишљење родитеља Сања (18) која је пунолетство стекла у овом колективном центру. Девојка се ипак радује премештају у суседну Куршумлије и верује да ће се у предвиђено време уселити у стан који им је намењен.

- Ја само не знам где ћемо у међувремену, док нам не саграде станове - пита се Живка Влашковић (70), избеглица из Призрена, која истиче да неће напустити своју бараку и под условом да јој искључе струју и воду.

На исти начин размишља и Славољуб Арсић (37) из Обилића, који се са кћерком Сањом (13) налази на списку станара за доделу станова. Каже, да ће радије живети у мраку и без воде али бар да има кров над главом док не добије властити праг.

- Рекли су нам да сами тражимо смештај у Куршумлији. Како кад се станарине крећу око стотину евра. Одакле да платим стан када ми је пензија једва 15.000 динара - пита се и Даринка Шћепановић из Обилића.

Антрфиле : ОБЕЗБЕЂЕН СМЕШТАЈ?!

ДОК Славко Милојковић, повереник за избеглице у куршумлијској општини, истиче да је затварање Колективног центра у складу са одлуком Комесаријата за избеглице у чијој је надлежности, Миломир Николић, секретар Црвеног крста, који је снабдевао храном станаре "Селове" тврди да ће све породице бити збринуте.

- Десет породица ће добити станове, две ће бити смештене у згради у суседном Жучу, неколико породица и самаца већ је премештено у колективни центар код Шапца, док је за неколико старијих лица смештај обезбеђен у старачком дому.

ПОВРАТНИЧКА ГОЛГОТА ПОРОДИЦЕ УГРИНОВИЋ

Политика, Датум : 31.7.2010, Страна : А14

Изградњу кућа расељеним Србима у Шилову опструишу и српски функционери у албанској општини, тврди новинар РТС и уредник ТВ Пулс Боривоје Угриновић

Косовска Митровица – Уколико Министарство за повратак и заједнице у косовској влади у року од 15 дана не реши повратнички статус петочланој породици

Боривоја Угриновића, која се као расељена лица већ четврту годину налази у Шилову, у општини Гњилане, по други пут ће се иселити са косметске територије. Боривоје Угриновић, новинар, дописник РТС-а из Косовског Поморавља и уредник ТВ Пулс из Шилова, регионалне телевизије која програм емитује на српском језику, у протекле четири године обраћао се са најмање 50 захтева не само косовском министарству, локалној управи у Гњилану, него и Министарству за КиМ, тражећи да се реши његов повратнички статус, што му иначе по свим законима и следује.

Обећања су стизала и из Гњилана, где је челни човек из редова албанске заједнице, а потпредседник Србин, као и из косовског министарства за повратак, међутим, све је то пало у воду након успостављања нове локалне власти под управом Приштине, у марту ове године.

Како за „Политику” истиче Угриновић, опструкције су кренуле од стране Веска Савића, новопостављеног службеника за повратак при општини Гњилане (формиране након избора у организацији Приштине новембра прошле године), који „врло циљано ради да би ме конфронтирао са мештанима као и са локалном косовском самоуправом и косовским институцијама”:

– Од његовог доласка, изградња повратничких кућа за Србе је стала. Савић фаворизује породице са општинске листе за интеграцију, иницира градњу кућа на општинском земљишту, и то пре свега у атару села Доња Будрига, из њему сасвим знаних разлога. Добро је познато да су поједини Срби своју имовину распродали и купили некретнине у Србији, а иако сам прошле године био на листи приоритета, одједном ме Савић ставља на резервну општинску листу са још четири Албанца. Сасвим је извесно да се те куће неће градити ни у наредне две године – говори Угриновић, који већ четврту годину са породицом, у којој је и малолетно дете, живи као подстанар и плаћа кирију 100 евра.

Иначе, породица Угриновић је 1999. године избегла из Призрена, да би пребивалиште нашла у Нишу, а и поред воље и жеље да се поново врате у Призрен нису успели јер у том граду није било школе на српском језику:

– Од тренутка када сам поново дошао на КиМ, те 2007. године, ни од Приштине ни од међународне заједнице, али ни од Министарства за КиМ нисам добио никакву помоћ. Ни у храни нити било шта што би евентуално могло да поправи породични буџет, будући да имам троје деце које треба школовати, а жена прима минималац од 8.500 динара. Помислио сам да је мом „кућењу” дошао крај када сам дошао у Шилово и када сам имао тврда обећања да ће ми саградити кућу. Чак сам и испунио услове које су тражили, купивши плац од пет ари по цени по којој се продају плацеви, рецимо, у Крагујевцу или Нишу. Уписао сам и дете у вртић, што је био други услов – резигнирано говори Угриновић, напомињући да се 2002. године његов брат вратио у Штрпце, и да и он никакву помоћ није добио не само од косовских институција већ ни од државе Србије.

У Шилову, где се плацеви продају по изузетно високим ценама, а где у Косовско Поморавље већина Срба одлази, Министарство за повратак и заједнице изградило је око стотинак кућа у којима су смештени Срби, како тврди овај новинар РТС-а и ТВ Пулс, старијих година и социјални случајеви:

– Смишљено су ове Србе вратили, јер добро знају да су то стари, немоћни људи који већ са првим снегом немају од чега да живе. Водим, изгледа, борбу са ветрењачама, желим са децом да останем овде, али, ето, ти исти Срби опструишу мој останак – говори Угриновић.

Срђан Сентић, саветника премијера Хашима Тачија задуженог за заједнице, у разговору за „Политику” каже да се Угриновић налази на резервној листи, као и да је он

информације о његовом случају добио „лично од новинара, али и преко Министарства за повратак и заједнице, али и на основу увида у извештај општинске радне групе која је усвојила све захтеве оних којима куће треба да се граде”.

– Усвојено је неких 15 захтева, а оно што могу да кажем јесте то да ја нисам део радне групе, да она јавно ради, и да су у њој осим локалних Срба и Албанаца и представници УНХЦР-а, УНДП-а и Министарства за повратак. Уосталом, то није у мом мандату, мада сам се потрудио да видим о чему се ради – казао је Сентић.

На наше питање да нам објасни шта подразумева његов мандат и да ли су Срби као заједница у мандату саветника, одговорио је:

– Наравно да сам у позицији да премијеру пошаљем што више информација и да га упознам са ситуацијом на терену. Али, што се конкретно овог случаја тиче, покушао сам, међутим листа је направљена прошле године, а Угриновићима ће кућа бити саграђена следеће или најкасније 2012. године. – био је изричит Сентић.

СРБИЈА МОЖЕ ИЗ ИПА ПРОГРАМА ДА КОРИСТИ НОВАЦ ЗА ДВЕ КОМПОНЕНТЕ ОД ПЕТ МОГУЋИХ

Данас – Викенд, Датум : 31.7.2010, Страна : 10

Гордана Лазаревић, помоћница министра финансија у сектору за фондове ЕУ и развојну помоћ

Сваке године Србија из фонда ЕУ добије око 200 милиона евра бесповратне помоћи, пројекти одобрени у периоду 2007-2010 у фази су реализације, а пројекти за следећу годину спремни су и предати надлежним институцијама ЕУ које о томе одлучују - каже за Данас Гордана Лазаревић, помоћница министра финансија у сектору за фондове ЕУ и развојну помоћ.

- Откад Србија користи средства из европских фондова?

- До 2000. године Србија је највише користила фондове за хуманитарну помоћ, за збрињавање избеглица. После тога, у другој фази, почињемо да користимо средства ЦАРДС програма Тај програм је имао елементе хуманитарне помоћи, али се односио и на реконструкцију инфраструктуре. Тада смо користили и макрофинансијску подршку због великог терета нерепрограмираних спољних дугова, потребе убрзане приватизације и рехабилитације банкарског сектора, пореских реформи, смањења сиве економије. Помоћ је била бесповратна, а средствима је руководила Европска агенција за реконструкцију.

- Који пројекти су тада урађени?

- Реконструисана је термоелектрана у Обреновцу, обновљена је транспортна инфраструктура, изграђен је мост Слободе у Новом Саду, Дунав је очишћен од експлозивних направа, а део новца је одлазио и за директну подршку буџету ради финансирања спровођења реформи. Једна од највећих је била реформа банкарског сектора, увођење ПДВ, припрема предузећа за приватизацију, подршка финансирању развоја малих и средњих предузећа. Финансирана је реформа судског система, формиран је центар за обуку судија, радило се на информатичкој модернизацији судског система и реформисању система контроле преласка границе. Започета је обнова болница и школа. Много је урађено на реконструкцији путева и прављењу стратешких пројеката обнове инфраструктуре, из чега је касније настала Дунавска стратегија. Други велики сектор у који је улагано био је енергетика.

- У шта се још улагало из средстава ЕУ?
- У смањење сиромаштва, реформу система социјалне заштите, успостављање новог система социјалних бенефиција, па чак и директно измиривање заосталих социјалних давања сиромашним грађанима. Новац је коришћен и за реформу пензионог система.

- Какве услове ЕУ поставља?

- ЕУ усваја правни документ којим се успоставља одређени финансијски инструмент који дефинише активности које се могу финансирати. Тако је било и за успостављане КАРДС програма, а од 2007 године, и новог инструмента предприступне помоћи ИПА. Доноси се индикативни плански документ за одређени период а затим се извршење постављених циљева прати кроз Извештај о напретку.

- За шта се користи новац из Претприступног фонда?

- Из ИПА програма Србија може да користи новац за две компоненте од пет могућих. Новац се користи за изградњу институција и подизање капацитета. У оквиру ове компоненте морају да се финансирају пројекти који воде развоју демократије и владавине права, подстичу стварање тржишне привреде, а у оквиру друге компоненте за пројекте прекограничне сарадње. Од 2007. користимо око 200 милиона евра годишње, а новац се, између осталог, улагао у развој локалне инфраструктуре - модернизација водоснабдевања, прерада отпадних вода и изградња и припрема пројекта и делимично финансирање (МИСП - 45 милиона евра), подстицање економског развоја на локалном нивоу у североисточној Србији РСДП1 и његов наставак РСДП2 (осам и 21 милиона евра), континуирана подршка смањивању регионалних економских диспаритета и сиромаштва у 25 најнеразвијенијих кроз пројекте ПРО 2 (12 милиона евра) и ПРОГРЕС (17.5), подршка развоју и раду организација цивилног друштва, суфинансирање радова на изградњи Жежељовог моста (36 милиона евра), реконструкција трафостаница код Врања и Лесковца (17 милиона евра), изградња фабрике за прераду опасног отпада (12 милиона евра).

- Да ли ЕУ одлучује о томе у шта ћемо уложити новац?

- Србија прави план потреба за међународном помоћи, и на основу тога се припремају пројекти. Кроз систем вредновања и консултација долазимо до листе пројеката који би могли да се финансирају из средстава ИПА. Листа се доставља свим чланицама ЕУ које одлучују да ли да такве пројекте препоруче Европској комисији за финансирање, која доноси коначну одлуку. Србија је успела да припреми пројекте за пет буџетских година и закључи четири финансијска споразума за њихову реализацију.

- Колико су у ЕУ задовољни како се спроводе пројекти код нас?

- **Управо се ради евалуација ИПА програма. Према првим информацијама резултати у програмирању су позитивни за Србију, јер је једина земља на западном Балкану која је успоставила јасан и транспарентан систем програмирања, надзор над реализацијом пројекта у сарадњи с Делегацијом ЕУ, функционално и брзо, ослобађање од плаћања пореза.** Такође, далеко су одмакли пројекти који се односе на развој стратешког оквира за регионални развој и развој људских ресурса, као и припреме за преузимање процеса децентрализације финансијског управљања и контроле у реализацији пројекта ЕУ.

- Шта је у плану који сте припремили за 2011?

- Планирана је модернизација железничког саобраћаја, пруге Нови Сад - Суботица, као и измештање теретног саобраћаја са пруге која пролази кроз Ниш, Дунавска стратегија, пројекти заштите околине у општинама, подршка развоју науке. Има и других пројеката, али није уобичајено да се о њима говори јер још трају консултације са надлежним службама у Европској комисији.

- Да ли смо за ову годину искористили свих 200 милиона евра?

- Остају само тзв. уштеде на пројектима и ми смо увек спремни да направимо преглед и видимо како да новац који смо уштедели на једном пројекту уложимо у неки други.

- Значи, вишак не мора да се врати?

- Настојимо да не враћамо, да заиста искористимо тај новац.

- Да ли то значи да није било неких већих проблема са пројектима, да су морали да буду стопирани?

- Није их било, али проблема ће тек бити када почнемо да сами радимо имплементацију. Тада ће морати да се ради много и у министарствима, па онда спровођење јавних набавки, ту би могло да дође до застоја. Зато сада инсистирамо да радимо што више паралелно са европским институцијама и да кроз рад, на неки начин, купимо знање. Морамо настојати да испоштујемо рокове. Неће се ништа десити страшно ако не успемо да уговоримо, само нећемо добити пројекат, који ће отићи неком другом, способнијем.

- Када почињемо сами да радимо?

- То је процес децентрализације који треба да почне, именовани су кључни људи, основали смо национални фонд који ће бити спрега између ЕУ и нас, али и јединицу за уговарање и финансирање пројеката. Мора да се успостави и ревизорско тело које ће бити независно.

- Да ли смо бољи у односу на земље у региону?

- Надам се да јесмо. Наш циљ је да што више послова везаних за фондове ЕУ радимо самостално, да обезбедимо добре и способне људе који ће имати снаге да овај процес „носе“.

Антрфиле : Ко све може да користи фондове из ЕУ

Сваке године правимо један фонд са отприлике два милиона евра за непрофитне организације којим управља ЕК и који се користи за цивилни сектор. Међутим, највише реформи мора да дође од државног врха и зато не могу да се користе у великој мери јер држава нема систем контроле. Држава још увек не може да финансира ни профитабилне организације, односно инвестиције, већ само, на пример, увођење стандарда или неку обуку. Највеће промене морају да се десе најпре у државној управи да би она могла да постане прави партнер ЕК.

ДИПЛОМАТИЈА БЕЗ КРАВАТА

НИН, Датум : 29.7.2010, Страна : 18

Има ли „пријатељство“ Тадић - Јосиповић подршку јавности и шта блиски председнички сусрети мењају у односима двеју земаља

Српском и хрватском председнику су састанци без кравата прешли у навику. Кад сваком свом сусрету, било у Опатији или Београду, долију још мало вина, ваљда желе да нам поруче да наступа ера опуштања. **Оних 60.000 избеглих који се још нису вратили у своје домове у Хрватској, не би се, међутим, одмах сложило са њиховим оптимизмом. Али, по први пут, лицем у лице хрватски се председник срео у Београду и са избеглицама. Први пут, уопште, хрватски је председник посетио српску престоницу и имао програм сличан другим државничким посетама - разговоре са расељеним, са хрватском мањином, са културним радницима.** Имао је и више од државничке посете - шетњу корзоом, разговоре с грађанима, па и дружење у кафани у којој му је пуштен снимак његовог хита „Samba de camera“ из осамдесетих. Осмишљавајући сусрет, председнички кабинети, замислили су да нам кажу - ми се дружимо, што не бисте и ви. Срби и Хрвати.

Било да је реч о додатку на копенхашке критеријуме који пред земље западног Балкана ставља Европска унија - пуној регионалној сарадњи као још једном услову, било да Борис Тадић и Иво Јосиповић пуну сарадњу прижељкују и без притиска Брисела, на њиховим, сада све интензивнијим сусретима, договарају се решења која нису договорена претходних деценију и по. Након првог сусрета Тадић - Јосиповић и преводи европских правних докумената су стигли у Србију иако је Хрватска била чврсто на ставу да их неће предати суседу. Србија је, с друге стране, убрзала процес повратка културног блага у Хрватску (око 20.000 предмета), а и делегација Народне скупштине посетила је Сабор. Шеф те делегације Драгољуб Мићуновић, чија је прва посета Загребу само годину дана раније такорећи пробила лед, али истовремено потпуно игнорисана у хрватским медијима, казао је за НИН да разговора на нивоу парламената тада није било због „прејаким речи које су долазиле са самог врха“, мислећи свакако на оштар језик и десну ноту Јосиповићевог претходника.

И колико год је Стјепан Месић кудио српску политичку сцену толико се Јосиповић труди да је похвали. Чак и када је у посети Суботици посрнуо са позорнице на којој му је хрватски живаљ у Србији уручивао слику на поклон, срећом се, каже, нашао у рукама свог српског колеге. Борка Павићевић, једна од званица на забави двојице председника пуној српско-хрватских културних посленика на Калемегданској тераси, каже да јој се чини да Јосиповић и Тадић покрећу процес деколективизације и да граде потребу за интеграцијом. „Олакшавајућа околност за обојицу председника је то што нису стварали раздор и нису лично били учесници у политици ратова. Ово су нове елите и нов тренутак. То цело вече било је нека нова комбинација. Било је ослобађајуће и осећала се добра атмосфера, а сад је важно да грађани дођу, буду, оду и врате се, онако како и њихови председници могу. Проблеми које имамо у међусобним односима нису технички, али кад има политичке воље, увек има и решења. Тактика увек зависи од стратегије. И овде и тамо има људи који тиме нису одушевљени, има и партија којима се то не допада, али друштво у целини, чини ми се, добро прихвата ову сарадњу“, каже Павићевићева.

Партија која се у Хрватској опире је случајно владајућа. Премијерка Јадранка Косор ни овога пута није дала Јосиповићу безусловну подршку мада га, додуше, није ни искритиковала као ономад када се у Босни извинио за хрватску политику ратних година. Јосиповић није добио подршку ни када су са Бриселског форума, одржаног само један дан након Тадићеве изненадне посете Опатији, двојица председника амбициозно обећали повлачења међусобних тужби пред Међународним судом правде. Иако се Јосиповић одрекао личног интереса који би могао да има као један од твораца хрватске тужбе против Србије, то се обећање није остварило. За разлику од Јосиповића, који тешко добија подршку владе коју води

противнички ХДЗ, Тадић има, мало је рећи велики утицај на извршну власт као председник странке на челу Владе. Не само када је о тужбама реч, хрватска премијерка Јадранка Косор није у потпуности подржала Јосиповићеве ужурбане активности у приближавању Србији, јер то пре свега не би било у складу са ставовима њених многобројних бирача у Хрватској, али је поздравила Тадићеву иницијативу да дође у Вуковар. Иако зна да би то за њу могао бити мач са две оштрице уколико би Тадић Вуковар посетио у време предстојећих парламентарних избора, а у режији Зорана Милановића из Јосиповићевог СДП-а, кога је уосталом већ једном јавно похвалио пре годину дана. С друге стране, због боље сарадње са српским министарством правде и полицијом у борби против организованог криминала, хрватска влада јесте предложила, а Сабор усвојио измене Устава којима је омогућена екстрадиција хрватских држављана другој земљи.

Са последњег председничког састанка, за разлику од бриселског, нису се чула обећања тако високих фреквенција. Јосиповић је осим заузимања за повратак расељених, за који тек од скоро постоје институционалне могућности и повратка блага Хрватској, са Тадићем разматрао путовање преко границе са личним картама и културну сарадњу. Хрватски писац Анто Томић, који је инсистирао да се његова дела у Србији штампају на ћирилици, јер му „не треба иста књига као у Хрватској“, такође присутан на забави, каже да му је драго да су се државе договориле да имају културну сарадњу, „мада смо ми снимали филмове и прије и без њиховог договора. Нису нам фалили, али лијепо је да су ту. На том сусрету ми се чак није чинило ни да нас је Брисел гурнуо у то, него да је тако пријатно и спонтано дошло од нас самих. И да би било добро сва спорна питања покренути на тој председничкој разини.“

А спорних питања је још увек много. Јер се чак ни евидентан полет привредне размене у региону не одвија без тешкоћа изазваних историјским разлозима. Са изузетком прошле године, робна размена између Србије и Хрватске се од 2002. године повећава. У укупној оствареној размени са светом Хрватска је у Србији на десетом месту, а обим те размене је 689 милиона долара. Улагања предузећа нису пропорционална, јер Србија чини 20 одсто укупног улагања Хрватске у иностранство, док је само једна српска кондиторска компанија успела да купи хрватску. Активности у привреди успоравају и нерешени имовински односи и изостанак примене Споразума о сукцесији. Према проценама Дирекције за имовину, у тренутку распада Југославије, вредност својине српских предузећа у Хрватској износила је 1,8 милијарди, а хрватских у Србији 800 милиона евра.

Од последњег сусрета Јосиповића и Тадића (а било их је три за три месеца) изгледа да је договорено да се спорно питање границе на Дунаву (Србија сматра да граница иде средином реке, а Хрватска по катастарском поседу) реши на билатералном нивоу. Потом, Хрватска је са Србијом иако последња у региону, потписала споразум о војној сарадњи, који је основа за заједнички наступ на тржишту војне индустрије.

За разлику од претходних сусрета на институционалном нивоу хрватски медији су овај преносили углавном афирмативно. Кажу „нема сумње да су добри односи са Србијом у самом врху хрватских националних интереса“ (Јутарњи лист). У Хрватској сматрају да је та земља, годинама ближа ЕУ него Србији, добила задатак који је Словенија изгубила покретањем спора с Хрватском због Међумурја-да буде татор другим земљама западног Балкана и да о њиховом напретку обавештава партнере у САД и ЕУ, што Јосиповићева шестомесечна турнеја по региону, наводно, потврђује. Хрватској свакако није у интересу да Србија постане централна регионална држава, а Србији није у интересу да Хрватска поновно постане центар за окупљање свих оних који се плаше Србије као централне државе. Али, Тадић и Јосиповић се силно труде да прикрију те „себичне“ интересе.

Чак и када би се сав оптимизам два председника аутоматски одразио на активности влада да реше сва друга питања, остаће кост у Тадићевом грлу сваки пут кад год буде испијао банатско или истарско вино са председником државе која је међу првима признала независно Косово. Сам Јосиповић је више пута наглашавао да не жели да то буде препрека проблемима који се дају решавати. Осим тога, садашњи хрватски председник, за разлику од свог претходника, истини за вољу, није отишао у званичну посету Приштини на велики православни празник, него се још и суздржао од присуства на прослави такозване независности у амбасади Косова у Загребу.

Да је учинио другачије можда ове године не би добио нових 100.000 српских туриста, који упркос скоро свакодневним инцидентима хрле у Хрватску. Носталгичари из Србије, попут самог председника који је Јосиповићу поклонили „Лексикон Ју митологије“, не обраћају пажњу на извртуте паролe „летујте тамо где су вам родитељи ратовали (летовали)“, путују дуж Јадрана и потврђују да се становништву Србије не може пребацити нетрпељивост због прошлости. Српски туристи потврђују, додуше, и да Тадић није омануо у процени да је овдашња јавност спремна да га види у Јосиповићевом загрљају. Да ли је Јосиповић омануо, показаће се на плећима Зорана Милановића на следећим изборима.

Односе између Хрватске и Србије, све у свему, оптерећује историја двадесетог века. Ти проблеми, међутим, задиру и у интересе трећих, а пре свега Босне и Херцеговине, у којој свако затезање на линији Београд - Загреб доводи у питање све, од уређења државе до осећаја сигурности становника БиХ. Тиме је пред Бриселом већа одговорност једних и других да скину кравате и прогласе опуштање.